

«الرحمن» در آیات الهی

علی خرامان خسروشاهی

«الرحمن» در آیات الهی علی خرامان خسروشاهی

ناشر: عاصم

صفحه آرایی: واحد هنری انتشارات عاصم

نوبت چاپ: اول/ ۱۴۰۲

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۱-۴۶۳-۶

قیمت روی جلد: ۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال

سرشناسه: خرامان خسروشاهی، علی، ۱۳۷۰-

عنوان و نام پدیدآور: الرحمن در آیات الهی/ علی
خرامان خسروشاهی .

مشخصات نشر: تبریز: انتشارات عاصم، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۱۹۱ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۱-۴۶۳-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۹۱.

موضوع: الرحمن (واژه)

(Alrahman (The Arabic word

الرحمن (واژه) -- جنبه‌های قرآنی

Alrahman (The Arabic word) -- Quranic teaching

رده بندی کنگره: BP1۰۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۹

شماره کتابشناسی ملی: ۹۳۳۲۲۰۱

همه حقوق چاپ و نشر این کتاب اعم از چاپ، کپی، تکثیر، ذخیره در سیستم‌های بازیابی محفوظ است.

موزیک پخش: نشر عاصم: ۰۹۱۴۵۸۷۴۳۵۲

پست الکترونیک ناشر: nashre.aseem@gmail.com | نشرویش اینترنتی کتاب: www.aseembook.ir

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الفاتحة/۲)

ستایش مخصوص خداوندی است که

پروردگار جهانیان است

با توکل بر خدا، آیاتی را مورد بحث قرار خواهیم داد که نام مبارک (الرحمن) در آنها آورده شده است. چیزی که در این کتاب مورد توجه است آیاتی است که در آنها نام مبارک (الرحمن) آورده شده است

توضیحات کتاب نتیجه‌ی تحقیق من بوده و امکان ایراد و اشکال در آن وجود دارد پس خواهش من این است که ملاک را آیات قرآن قرار داده و خود نیز در مورد این آیات تأمل بفرمایید توکلت علی الله

» «الرحمن» در آیات الهی

...

در یک نگاه:

عنوان (۱):

در آیه سوم سوره مبارک الفاتحه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الفاتحة/۳)

(خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش همگان را فرا گرفته)

عنوان (۲):

در آیه ۱۶۳ سوره مبارک البقره، نام مبارک (هو الرحمن) آورده شده است.

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۶۳)

و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست! اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عام و خاص)

«الرحمن» در آیات الهی

عنوان (۳):

در آیه ۳۰ سوره مبارک الرعد، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده است.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ (الرعد / ۳۰)

همان گونه (که پیامبران پیشین را مبعوث کردیم)، تو را به میان
امتی فرستادیم که پیش از آن‌ها امت‌های دیگری آمدند و رفتند، تا
آنچه را به تو وحی نموده‌ایم بر آنان بخوانی، در حالی که به رحمان
[= خداوندی که رحمتش همگان را فرا گرفته] کفر می‌ورزند؛
بگو: ((او پروردگار من است! معبودی جز او نیست! بر او توکل
کردم؛ و بازگشتم بسوی اوست))

عنوان (۴):

در آیه ۱۱۰ سوره مبارک الاسراء، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا
تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (الاسراء / ۱۱۰)
بگو: «(الله) را بخوانید یا «رحمان» را، هر کدام را بخوانید،
(ذات پاکش یکی است؛ و) برای او بهترین نامهاست!» و نمازت را

«الرحمن» در آیات الهی

زیاد بلند، یا خیلی آهسته نخوان؛ و در میان آن دو، راهی (معتدل)
انتخاب کن

عنوان (۵):

در آیه ۱۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده
است.

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ تَقِيًّا (مریم/۱۸)
او (سخت ترسید و) گفت: من از شر تو، به خدای رحمان پناه
می‌برم اگر پرهیزگاری

عنوان (۶):

در آیه ۲۶ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده
است.

فَكُلِّيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيَنَّ مِنَ الْبَشْرِ أَحَدًا فَقُولِيْ إِنِّي
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (مریم/۲۶)
(از این غذای لذیذ) بخور؛ و (از آن آب گوارا) بنوش؛ و
چشمت را (به این مولود جدید) روشن دار! و هرگاه کسی از انسانها
را دیدی، (با اشاره) بگو: من برای خداوند رحمان روزه‌ای نذر
کرده‌ام؛ بنابراین امروز با هیچ انسانی هیچ سخن نمی‌گویم! (و بدان
که این نوزاد، خودش از تو دفاع خواهد کرد!)

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

عنوان (۷):

در آیه ۴۴ سوره مبارک مریم، نام مبارک (لِلرَّحْمَنِ) آورده شده است.

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا
(مریم/۴۴)

ای پدر! شیطان را پرستش مکن، که شیطان نسبت به خداوند رحمان، عصیانگر بود

عنوان (۸):

در آیه ۴۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرَّحْمَنِ) آورده شده است.

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ
وَلِيًّا (مریم/۴۵)

ای پدر! من از این می ترسم که از سوی خداوند رحمان عذابی به تو رسد، در نتیجه از دوستان شیطان باشی!

عنوان (۹):

در آیه ۵۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرَّحْمَنِ) آورده شده است.

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

...
◇
◇
◇
«الرَّحْمَنِ» در آیات الهی

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا (مریم / ۵۸)

آن‌ها پیامبرانی بودند که خداوند مشمول نعمتشان قرار داده بود، از فرزندان آدم، و از کسانی که با نوح بر کشتی سوار کردیم، و از دودمان ابراهیم و یعقوب، و از کسانی که هدایت کردیم و برگزیدیم. آن‌ها کسانی بودند که وقتی آیات خداوند رحمان بر آنان خوانده می‌شد به خاک می‌افتادند، در حالی که سجده می‌کردند و گریان بودند

عنوان (۱۰):

در آیه ۶۱ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا (مریم / ۶۱)

وارد باغهایی جاودانی می‌شوند که خداوند رحمان بندگانش را به آن وعده داده است؛ هر چند آن را ندیده‌اند؛ مسلماً وعده خدا تحقق یافتنی است

عنوان (۱۱):

در آیه ۶۹ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (مریم/۶۹)
 سپس از هر گروه و جمعیتی، کسانی را که در برابر خداوند
 رحمان از همه سرکش تر بوده اند، جدا می کنیم

عنوان (۱۲):

در آیه ۷۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا
 مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
 وَأَضْعَفُ جُنْدًا (مریم/۷۵)

بگو: کسی که در گمراهی است، باید خداوند به او مهلت
 دهد تا زمانی که وعده الهی را با چشم خود ببینند: یا عذاب (این
 دنیا)، یا (عذاب) قیامت! (آن روز) خواهند دانست چه کسی جایش
 بدتر، و لشکرش ناتوانتر است!

عنوان (۱۳):

در آیه ۷۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم/۷۸)
 آیا او از غیب آگاه گشته، یا نزد خدا عهد و پیمانی گرفته
 است؟

...
 ◊
 ◊
 ◊
 ((الرحمن)) در آیات الهی

عنوان (۱۴):

در آیه ۸۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا (مریم/ ۸۵)
در آن روز که پرهیزگاران را دسته جمعی بسوی خداوند رحمان (و پاداشهای او) محشور می کنیم...

عنوان (۱۵):

در آیه ۸۷ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم/ ۸۷)
آنان هرگز مالک شفاعت نیستند؛ مگر کسی که نزد خداوند رحمان، عهد و پیمانی دارد

عنوان (۱۶):

در آیه ۸۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (مریم/ ۸۸)
و گفتند: «خداوند رحمان فرزندی برای خود برگزیده است»

عنوان (۱۷):

در آیه ۹۱ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.
أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (مریم/ ۹۱)
از این رو که برای خداوند رحمان فرزندی قائل شدند

عنوان (۱۸):

در آیه ۹۲ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.
وَمَا يَبْغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (مریم/ ۹۲)
در حالی که هرگز برای خداوند رحمان سزاوار نیست که
فرزندی برگزیند

عنوان (۱۹):

در آیه ۹۳ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا
(مریم/ ۹۳)

تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند، بنده اویند

عنوان (۲۰):

در آیه ۹۶ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا
(مریم / ۹۶)

مسلماناً کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند،
خداوند رحمان محبتی برای آنان در دلها قرار می‌دهد

عنوان (۲۱):

در آیه ۵ سوره مبارک طه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (طه / ۵)
همان بخشنده‌ای که بر عرش مسلط است

⋮

عنوان (۲۲):

در آیه ۹۰ سوره مبارک طه، نام مبارک (ربکم الرحمن) آورده
شده است.

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ
الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (طه / ۹۰)

و پیش از آن، هارون به آنها گفته بود: ای قوم من! شما به
این وسیله مورد آزمایش قرار گرفته‌اید! پروردگار شما خداوند
رحمان است! پس، از من پیروی کنید، و فرمانم را اطاعت
نمایید!

﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

عنوان (۲۳):

در آیه ۱۰۸ سوره مبارک طه، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا (طه/ ۱۰۸)

در آن روز، همه از دعوت کننده الهی پیروی نموده، و قدرت بر مخالفت او نخواهند داشت (و همگی از قبرها برمی خیزند)؛ و همه صداها در برابر (عظمت) خداوند رحمان، خاضع می شود؛ و جز صدای آهسته چیزی نمی شنوی

عنوان (۲۴):

در آیه ۱۰۹ سوره مبارک طه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا (طه/ ۱۰۹)

در آن روز، شفاعت هیچ کس سودی نمی بخشد، جز کسی که خداوند رحمان به او اجازه داده، و به گفتار او راضی است

عنوان (۲۵):

در آیه ۲۶ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ (الأنبياء / ۲۶)
 آن‌ها گفتند: «خداوند رحمان فرزندی برای خود انتخاب کرده
 است!» او منزه است (از این عیب و نقص)؛ آن‌ها [= فرشتگان]
 بندگان شایسته اویند

عنوان (۲۶):

در آیه ۳۶ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ بَدَأَ يُذَكِّرُ
 إِلَهُتِكُمْ وَهُمْ يَدْعُونَ (الأنبياء / ۳۶)

هنگامی که کافران تو را می‌بینند، کاری جز استهزا کردن
 تو ندارند؛ (و می‌گویند): آیا این همان کسی است که سخن از
 خدایان شما می‌گوید؟! در حالی که خودشان ذکر خداوند رحمان
 را انکار می‌کنند

عنوان (۲۷):

در آیه ۴۲ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
 مُعْرِضُونَ (الأنبياء / ۴۲)

بگو: «چه کسی شما را در شب و روز از (مجازات) خداوند

بخشنده نگاه می دارد؟!» ولی آنان از یاد پروردگارشان روی گردانند

عنوان (۲۸):

در آیه ۱۱۲ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (ربنا الرحمن) آورده شده است.

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ
(الأنبياء/ ۱۱۲)

(و پیامبر) گفت: «پروردگارا! بحق داوری فرما (و این طغیانگران را کیفر ده)! و پروردگار ما (خداوند) رحمان است که در برابر نسبتهای ناروای شما، از او استمداد می طلبم!

عنوان (۲۹):

در آیه ۲۶ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

الْمَلِكُ يُومِنُ بِالْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا
(الفرقان/ ۲۶)

حکومت در آن روز از آن خداوند رحمان است؛ و آن روز، روز سختی برای کافران خواهد بود

عنوان (۳۰):

در آیه ۵۹ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (الرحمن) آورده

⋮
◇
◇
◇
﴿ رَبِّ الرَّحْمَنِ ﴾ در آیات الهی
۲۰

شده است.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ حَبِيرًا (الفرقان / ۵۹)

همان (خدایی) که آسمانها و زمین و آنچه را میان این دو وجود دارد، در شش روز [= شش دوران] آفرید؛ سپس بر عرش (قدرت) قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت، او خداوند) رحمان است؛ از او بخواه که از همه چیز آگاه است

عنوان (۳۱):

در آیه ۶۰ سوره مبارک الفرقان، نامهای مبارک (للرحمن - الرحمن) آورده شده است.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (الفرقان / ۶۰)

و هنگامی که به آنان گفته شود: «برای خداوند رحمان سجده کنید!» می گویند: «رحمان چیست؟! (ما اصلاً رحمان را نمی شناسیم!) آیا برای چیزی سجده کنیم که تو به ما دستور می دهی؟!» (این سخن را می گویند) و بر نفرتشان افزوده می شود

عنوان (۳۲):

در آیه ۶۳ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (الفرقان / ۶۳)

بندگان (خاص خداوند) رحمان، کسانی هستند که با آرامش و
بی تکبر بر زمین راه می روند؛ و هنگامی که جاهلان آنها را مخاطب
سازند (و سخنان نابخردانه گویند)، به آنها سلام می گویند (و با
بی اعتنایی و بزرگواری می گذرند)

عنوان (۳۳):

در آیه ۵ سوره مبارک الشعرا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ
(الشعراء / ۵)

و هیچ ذکر تازه ای از سوی خداوند مهربان برای آنها نمی آید
مگر اینکه از آن روی گردان می شوند

عنوان (۳۴):

در آیه ۳۰ سوره مبارک النمل، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (النمل / ۳۰)

این نامه از سلیمان است، و چنین می باشد: به نام خداوند

بخشنده مهربان

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

عنوان (۳۵):

در آیه ۱۱ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ (یس / ۱۱)

تو فقط کسی را انذار می کنی که از این یادآوری (الهی) پیروی کند و از خداوند رحمان در نهان بترسد؛ چنین کسی را به آمرزش و پاداشی پرارزش بشارت ده

عنوان (۳۶):

در آیه ۱۵ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ (یس / ۱۵)

اما آنان (در جواب) گفتند: «شما جز بشری همانند ما نیستید، و خداوند رحمان چیزی نازل نکرده، شما فقط دروغ می گوئید!

عنوان (۳۷):

در آیه ۲۳ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ (یس / ۲۳)

آیا غیر از او معبودانی را انتخاب کنم که اگر خداوند رحمان بخواهد زیانی به من برساند، شفاعت آنها کمترین فایده‌ای برای من ندارد و مرا (از مجازات او) نجات نخواهند داد

عنوان (۳۸):

در آیه ۵۲ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ (یس / ۵۲)

می‌گویند: «ای وای بر ما! چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟! (آری) این همان است که خداوند رحمان وعده داده، و فرستادگان (او) راست گفتند!

عنوان (۳۹):

در آیه ۲ سوره مبارک فصلت، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (فصلت / ۲)

این کتابی است که از سوی خداوند رحمان و رحیم نازل شده

است

﴿الرَّحْمَنُ﴾ در آیات الهی
 ◊
 ◊
 ◊

عنوان (۴۰):

در آیه ۱۷ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (الزخرف/ ۱۷)

در حالی که هرگاه یکی از آنها را به همان چیزی که برای خداوند رحمان شبیه قرار داده [= به تولد دختر] بشارت دهند، صورتش (از فرط ناراحتی) سیاه می شود و خشمگین می گردد

عنوان (۴۱):

در آیه ۱۹ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ (الزخرف/ ۱۹)

آن‌ها فرشتگان را که بندگان خداوند رحمانند مؤنث پنداشتند؛ آیا شاهد آفرینش آنها بوده‌اند؟! گواهی آنان نوشته می شود و (از آن) بازخواست خواهند شد

عنوان (۴۲):

در آیه ۲۰ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده ۲۵

شده است.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (الزخرف / ۲۰)

آنان گفتند: «اگر خداوند رحمان می خواست ما آنها را پرستش نمی کردیم!» ولی به این امر هیچ گونه علم و یقین ندارند و جز دروغ چیزی نمی گویند

عنوان (۴۳):

در آیه ۳۳ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده است.

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ (الزخرف / ۳۳)

اگر (تمکن کفار از مواهب مادی) سبب نمی شد که همه مردم امت واحد (گمراهی) شوند، ما برای کسانی که به (خداوند) رحمان کافر می شدند خانه‌هایی قرار می دادیم با سقفهایی از نقره و نردبانهایی که از آن بالا روند

عنوان (۴۴):

در آیه ۳۶ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

﴿ در بیان اسمی الهی ﴾

(الزخرف/۳۶)

و هر کس از یاد خدا روی گردان شود شیطان را به سراغ او می فرستیم پس همواره قرین اوست

عنوان (۴۵):

در آیه ۴۵ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبُدُونَ (الزخرف/۴۵)

از رسولانی که پیش از تو فرستادیم بپرس: آیا غیر از خداوند رحمان معبودانی برای پرستش قرار دادیم؟

عنوان (۴۶):

در آیه ۸۱ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (الزخرف/۸۱)
بگو: اگر برای خداوند فرزندی بود، من نخستین پرستنده او بودم!

عنوان (۴۷):

در آیه ۳۳ سوره مبارک ق، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ (ق/۳۳)

آن کس که از خداوند رحمان در نهان بترسد و با قلبی پرانابه در محضر او حاضر شود

عنوان (۴۸):

در آیه ۱ سوره مبارک الرحمن، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

الرَّحْمَنُ (الرحمن/۱)
خداوند رحمان

عنوان (۴۹):

در آیه ۲۲ سوره مبارک الحشر، نام مبارک (هو الرحمن) آورده شده است.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الحشر/۲۲)

او خدایی است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است

عنوان (۵۰):

در آیه ۳ سوره مبارک الملک، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

⋮
◇
◇
◇
رَحْمَنٌ
در آیات
قرآنی

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَؤُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (الملك / ۳)

همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید؛ در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی‌بینی! بار دیگر نگاه کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی؟

عنوان (۵۱):

در آیه ۱۹ سوره مبارک الملك، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (الملك / ۱۹)

آیا به پرندگانی که بالای سرشان است، و گاه بالهای خود را گسترده و گاه جمع می‌کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحمان کسی آنها را بر فراز آسمان نگه نمی‌دارد، چرا که او به هر چیز بیناست

عنوان (۵۲):

در آیه ۲۰ سوره مبارک الملك، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (الملك / ۲۰)

آیا این کسی که لشکر شماست می تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟ ولی کافران تنها گرفتار فریبند

عنوان (۵۳):

در آیه ۲۹ سوره مبارک الملک، نام مبارک (هو الرحمن) آورده شده است.

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (الملک/۲۹)

بگو: «او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده و بر او توکل کرده ایم؛ و بزودی می دانید چه کسی در گمراهی آشکار است!»

عنوان (۵۴):

در آیه ۳۷ سوره مبارک النبا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (النبأ/۳۷)

همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان! (در آن روز) هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند)

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (النبأ/۳۷)

عنوان (۵۵):

در آیه ۳۸ سوره مبارک النبا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (النبأ/ ۳۸)

روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می ایستند و هیچ یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی گویند، و (آنگاه که می گویند) درست می گویند.

بحث اول: در مورد عنوان ۱

در آیه سوم سوره مبارک الفاتحه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الفاتحة/۳)

(خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش همگان را فرا گرفته)

خداوند در آیه سوم سوره مبارک الفاتحه خود را الرحمن خوانده است که یکی از مهمترین نام و صفات برای خداوند می باشد. بخشنده و بخشایشگر

کسی که می بخشد و بخشیدن را یاد می دهد

پس بهترین بخشنده است و امید به بخشش او یعنی امید به خدا. پس هرگاه و در هر شرایطی به بخشش او ناامیدی بدان که خدا را نمی شناسی.

هر کس به بخشش و رحمانیت او امید ندارد یا باید مغرور به اعمال خود بوده باشد یا امید به چیز دیگر داشته باشد در هر

دو حالت شیطان در درون وی نفوذ کرده و عاقبت چنین حالتی ناامیدی واقعی است.

افرادی که افسرده می‌شوند به رحمانیت خداوند ایمان ندارند. چطور می‌شود انسانی که خداوند رحمان را ناظر بر اعمال و تکیه گاه امن در شرایط سخت و گذرگاههای خطرناک زندگی بداند و به رحمانیت او امید داشته باشد ولی نا امید و بی امید باشد. به هیچ وجه ممکن قابل درک نیست که مشکلات و ناملایمات طبیعی زندگی، انسان را نا امید کرده باشد در حالی که خداوند رحمان را ناظر بر اعمال و رفتار خود بداند.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان خواند و به رحمانیت او نا امید بود.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان خواند و به غیر خدا امید داشت.

مگر می‌شود خداوند را رحمان خواند و بخشیدن را از او یاد نگرفت.

مگر می‌شود که خداوند را رحمان خواند و آثاری از بخشش و بخشیدن در دل انسان نباشد.

حال اگر بخشیدن را دوست داری و می‌بخشی بدان که، خداوند رحمان است که بخشیدن را ب تو آموخته و قطره‌ای از رحمانیت خود را در دل تو انداخته. پس بدان تو نیز می‌توانی ببخشی

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

بهترین رحمان کیست؟ خدا
 خدا یعنی بهترین رحمان
 رحمانیت خدا امید در دل ایجاد می کند
 امید به خدا حرکت ایجاد می کند
 و حرکت مانع از راکد و فاسد شدن می شود.
 اگر افسرده و مضطربی، بدان کم کم راکد و فاسد می شوی
 پس باید حرکت کنی
 برای حرکت نیاز به امید داری
 و برای امید داشتن نیاز به خدای رحمان داری.
 رحمانیت خدا عامل حرکت توست

بسم الله الرحمن الرحيم در آغاز سوره مبارک الفاتحه
 بعد از نام اعظم الله، الرحمن آورده شده است
 یعنی اولین چیزی که در مورد خداوند باید بدانی رحمانیت
 اوست

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی بخشنده بودن
 اوست

یعنی اولین چیزی که در مورد خدا باید بدانی این است که او
 می بخشد

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی این است که
 رحمانیتش را در هر شرایط فراموش نکن

یعنی اولین چیزی که باید در مورد خدا بدانی این است که با
رحمانیتش هر کاری آغاز می‌شود نه با

اگر او رحمان است پس ناامیدی چرا؟

اگر او رحمان است پس اضطراب چرا،

اگر او رحمان است پس افسردگی چرا؟

اگر افسرده‌ای به رحمانیتش تفکر کن.

دلت را رحمانی کن.

بیخش هر آنچه نمی‌توانی بیخشی.

واقعاً می‌توانی بیخشی؟

تا نتوانی بیخشی آیا انتظار داری بخشیده شوی؟

ولی بین خودمان باشد بیخشی یا نبخشی، خداوند رحمان

است. خداوند رحمان است. خداوند رحمان است

(الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) به حساب ابجد صغیر برابر ۶۶ واحد می‌باشد

(الله) به حساب ابجد کبیر برابر ۶۶ واحد می‌باشد

من که گفتم (الله)، الرحمن الرحیم است.

(الرحمن الرحیم) به حساب ابجد کبیر برابر ۶۱۸ واحد می‌باشد

(الرحمن الرحیم)، سومین آیه سوره مبارک الفاتحه می‌باشد

$$۶ + ۱ + ۸ = ۱۵$$

$$۱۵ + ۳ = ۱۸$$

(الله) به حساب ابجد صغیر برابر ۱۸ واحد می‌باشد

باز هم باید گفت (الله)، الرحمن الرحيم است.

بحث دوم: در مورد عنوان ۲

در آیه ۱۶۳ سوره مبارک البقره، نام مبارک (هو الرحمن) آورده شده است.

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (البقرة/۱۶۳)
و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست! اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عام و خاص) خداوند یگانه و واحد است و غیر از او معبودی نیست که قابل پرستش باشد

معبودی که بخشنده است.

بخشنده بودن او در بالاترین حد ممکن و شایسته یگانه معبود است.

کسی بالاتر از او رحمان نیست.

کسی بالاتر از او بخشنده نیست.

بالاترین حد بخشنده‌گی.

رحمانیت بی وصف خداوند، عبودیت و بندگی انسانها را آغاز و پایان می‌دهد.

آغازی که با رحمانیتش شروع با با رحمانیتش پایان می‌یابد.

رحمانیت خداوند آغازگر بندگی است

رحمانیت خداوند پایان بندگی است
 رحمانیت خداوند آغازگر شروع عشق الهی
 رحمانیت خداوند پایان عشق الهی است.

ما بندگان گنهکار، با امید بخشش او شروع به بندگی می کنیم.
 ما بندگان گنهکار، با امید بخشش او بندگی را پایان می دهیم.
 ما بندگان گنهکار، با دیدن بخشش بی انتهای خداوند، عشق

به او را آغاز می کنیم

ما بندگان گنهکار، با یقین بخشش بی انتهای خداوند، به عشق
 الهی می رسیم ولی پایانی در آن نیست زیرا بخشش خداوند را
 نمی شود تا انتها درک کرد

پس عاشقانه ادامه خواهیم داد تا علت رحمانیت خداوند را
 بدانیم.

آیا علت رحمانیت خداوند را می دانیم؟

آیا علت بخشش بی حد و مرز خداوند را می دانیم؟

چرا خداوند به این حد به بندگان خود رحمان است؟

آیا می توان گفت که علت رحمانیت و بخشش خداوند، دوست

داشتن ماست

آیا می شود چیزی را دوست نداشت ولی بی حد و مرز بخشش

کرد و اشتباهاتش را عفو کرد؟

آیا می شود چیزی را دوست نداشت ولی در تمام عمر بخشید؟

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

خداوند بنگانش را بدون شک دوست دارد.
 خداوند ما را دوست دارد که می‌بخشد.
 ای انسان می‌دانی چه کسی دوستت دارد؟
 ای گنهکار می‌دانی چه کسی دوستت دارد؟
 یگانه معبودی که رحمان است.

انسانی که به رحمانیت خداوند یقین ندارد شایسته هیچ ارزشی نیست زیرا به اندازه خداوند هیچ کس و هیچ چیزی انسان را دوست ندارد و حامی و ناظر بر اعمالش نیست
 انسانی که رحمانیت بی حد و مرز خداوند را نمی‌فهمد، پس چه چیز را می‌خواهد بفهمد؟ آیا اصلاً می‌فهمد؟

آیا انسان می‌خواهد بفهمد چه کسی بیشتر از هر کس و هر چیز و حتی فراتر از فهمش، دوستش دارد؟
 من می‌گویم:

کسی که بیشتر از همه او (انسان) را می‌بخشد.

حال هر چه قدر رحمانیتش را درک کردی، بیشتر عاشقش (خداوند) می‌شوی و هر چه قدر عاشقش (خداوند) شدی، او (خداوند) نیز بیشتر دوستت خواهد داشت.

پس درک کن ای انسان که هر کسی بیشتر خدا را دوست داشته باشد او (خداوند) نیز او را بیشتر دوست خواهد داشت.

پس مواظب باش ای انسان که به دوستان خدا بی ادبی نکنی

پس سعی کن ای انسان که تو نیز یکی از دوستان خداوند باشی.

خداوند یگانه معبودیست که باید یگانه دوستش داری
دوست داشتنی در خور و شایسته.

خداوند یگانه معبودیست که رحمان و بخشنده است
رحمانیتش را درک کن، رحمانیتش را لمس کن، بر رحمانیتش
یقین پیدا کن، که در این صورت خود مست در یگانگیش خواهی
شد

مست می شوی وقتی بدانی چقدر دوستت دارد که می بخشست.
آیا انسانی که به دروغ خود را مست می کند آیا می تواند درک
کند که مست خدا بودن یعنی چه؟

وقتی حضرت علی (ع) مست در عبادت با خداوند رحمان
می شود آیا چیزی یا کسی می تواند او را از مستانگیش بیرون کشد؟
خیر

پس ای انسان وقتی به باطل مست در شیطان می شوی، او
(شیطان) زنجیری به گردنت می افکند و از رقصاندن تو خشنود
می شود.

کدام یک را می پسندی؟

بدان که باز با این که بارها و بارها برای شیطان می رقصی ولی
خداوند رحمان منتظر برگشتت توست که شیطان را رها کنی تا

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

بخشش و رحمانیش را به تو نشان دهد.

خداوندا ما را ببخش که تو شیطان را به خاطر عدم تعظیم او به انسان از درگاهت بیرون راندی ولی ما گنهکاران به خاطر شیطان پشت به تو می کنیم

خداوندا! آیا دوباره ما را می بخشی؟

خداوندا! آیا باز دوباره و دوباره و دوباره ما را می بخشی؟

خداوندا دوستت دارم چون شایسته ترینی برای دوست داشتن

.....

بحث سوم: در مورد عنوان ۳

در آیه ۳۰ سوره مبارک الرعد، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده است.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ (الرعد / ۳۰)

همان گونه (که پیامبران پیشین را مبعوث کردیم)، تو را به میان امتی فرستادیم که پیش از آنها امت های دیگری آمدند و رفتند، تا آنچه را به تو وحی نموده ایم بر آنان بخوانی، در حالی که به رحمان [= خداوندی که رحمتش همگان را فرا گرفته] کفر می ورزند؛ بگو: ((او پروردگار من است! معبودی جز او نیست! بر او توکل

﴿الرَّحْمَنُ﴾ در آیات الهی

کردم؛ و بازگشتم بسوی اوست))

از رحمانیت خداوند رحمان، می‌توان به پیامبر گرامی اسلام یاد کرد

خداوندی که با رحمانیتش، پیامبری بخشنده برای ما قرار داد که رحمانیتش بر ما انسانها و به خصوص مسلمانان را کاملتر کند پیامبر گرامی اسلام بدون شک یکی از بخشنده‌ترین بندگان و تجلی رحمانیت خداوند است

به قطع یقین پیامبر گرامی ما حضرت محمد ﷺ، دارای چنان مقامیست که رحمانیت خداوند بر بندگان را فراختر و زمینه ساز بخشش خداوند و تجلی رحمانیت خداوند است

اگر بر پیامبر گرامی ایمان داشته و محبت او را در زندگی بدست آوریم دریچه‌های رحمانیت خداوند بر روی ما انسانها باز شده و می‌توانیم رحمانیت خداوند را درک کنیم.

از رحمانیت خداوند رحمان، می‌توان به قرآن اشاره نمود خداوند با قرآن و به وسیله پیامبر بخشنده‌اش، رحمانیتش را فراختر می‌کند و با بندگانش سخن می‌گوید حقیقت هستی و راه درست زندگی کردن و راه بندگی را به ما می‌آموزد

پیامبر گرامی اسلام و قرآن نمایانگر رحمانیت خداوند است گروهی از انسانها به رحمانیت خداوند کفر می‌ورزند

کسی که به پیامبر گرامی اسلام و قرآن ایمان ندارد، آیا به رحمانیت خداوند می‌تواند ایمان داشته باشد؟
و کسی که به رحمانیت خداوند ایمان ندارد پس به چی ایمان دارد؟

ایمان به پوچ یا ایمان به خود
انسانی که همه‌ی جهاتش ناقص و نیاز به تکامل دارد چرا باید به خود ایمان داشته باشد؟

انسان ناقصی که به خداوند ایمان دارد و بر او توکل می‌کند، آیا شایسته تکامل و پیشرفت نیست؟

انسانی که به برگزیده و پیامبر خداوند ایمان دارد، آیا شایسته تکامل و پیشرفت نیست؟

انسانی که به قرآن و سخن خداوند رحمان ایمان دارد، آیا شایسته تکامل و پیشرفت نیست؟

تکامل و پیشرفت انسان، ارزش‌های انسانی و علم او و ادب و کمال او و بندگی و کسب رضای خداوند رحمان است نه ثروت اندوزی و کسب شهرت و مقام و تکبر

خداوند رحمان ثروت و شهرت و مقام را به هرکس بخواهد می‌دهد حال آن بنده خوب باشد یا بد

اما ایمان و ادب و بندگی و رضایش را به هر کس نمی‌دهد.

حال اگر ما انسانها ثروت و شهرت و مقام را بیشتر می‌پسندیم

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

تا ادب و ایمان و درستی و انسانیت، مسیر را اشتباه می‌رویم و هر چه قدر در این مسیر پافشاری کنیم بزرگان ما ثروتمندان و متکبران خواهند بود نه انسانهای با ایمان و درست کار

حال اگر ما فرستادگان با ایمان و درستکار خداوند رحمان را نادیده بگیریم و به دنبال خواسته‌های نفسانی خود برویم، نتیجه‌ی چنین حرکتی چیست؟

خداوند رحمان و بخشنده است زیرا ما را دوست دارد تکامل و انسانیت ما را دوست دارد و نمی‌خواهد ما انسانها از مسیر روشن او منحرف شویم

اگر در رحمانیت خدا شک می‌کنی و فکر می‌کنی او تو را به حال خود وا گذاشته، بدان او تو را می‌بیند هر چند که تو او را نمی‌بینی

چه بخواهی و چه نخواهی او خداوند رحمان است و در هیچ لحظه‌ای تو را رها نکرده و مدام تو را می‌بخشد و می‌بخشد و باز هم می‌بخشد.

اگر به رحمانیت خداوند ایمان نداری پس به چه امید داری؟ آیا ترسناک نیست که انسانی که مدام در اشتباه است، رحمانیت خدا را در خیال خود حذف کند و در تارکی فرو رفته و قدرتی بی‌انتها و بخشنده و مهربان را نادیده بگیرد

یک لحظه ایمان به اینکه انسان بدون حامی و تنها به حال خود

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

وا گذاشته شده تا لحظه‌های زندگی خود را پشت سر هم سپری کند، دیوانه کننده است

مشکلاتی که بر سر انسان می‌ریزد و روز به روز مشکلاتش زیادتر شده تا به جایی می‌رسد که در کنج خلوت خود تسلیم می‌شود و کاری نمی‌تواند بکند جز صبر صبر صبر

صبر به چی؟

صبر به اینکه خداوند رحمانی است که مواظب ماست، ما را می‌بیند، تنها نیستیم

هر چند که گنه‌کاریم و بی معرفت ولی او (خداوند) رحمان است

برای ما کافیست چون او (خداوند) قدرت بی انتها و رحمان است

و اگر نظاره می‌کند و مشکلاتمان را حل نمی‌کند، حتماً می‌خواهد چیزی برایمان بگوید

پس با خدایت خلوت کن و با او درد دل کن

خداوند و رحمانیتش را از زندگیت پاک نکن

رحمانیت خداوند را پررنگ تر کن و هر چه قدر مشکلات

شدیدتر شد تو نیز رحمانیتش را پررنگ تر کن

شاید خداوند می‌خواهد بداند تا کی به رحمانیتش صبر می‌کنی

خیلی سخت است ولی اگر در مشکلات تاب نیاوردی باز با

شده است.

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (الإسراء / ۱۱۰)
 بگو: «(الله) را بخوانید یا «رحمان» را، هر کدام را بخوانید، (ذات پاکش یکی است؛ و) برای او بهترین نامهاست!» و نمازت را زیاد بلند، یا خیلی آهسته نخوان؛ و در میان آن دو، راهی (معتدل) انتخاب کن

الله یا رحمان برای خداوند بهترین نام هاست
 شکرگذار خدایی هستم که رحمان را برای خود از بهترین نامها می داند

خدایی که در عین عظمت و قدرت بی نهایت، دارای رحمانیت بی نهایت است.

از نشانه‌های دیگر رحمانیت خداوند بر بندگان، نماز است
 خداوند رحمان، به بنده‌اش اجازه و دستور می دهد که برایش نماز بخواند

مطمئناً خداوند به نماز ما نیاز ندارد
 پس علت اینکه خداوند نماز را بر ما مسلمندان واجب و دستور به خواندنش در طول شبانه روز را داده، چیست؟

علت‌های فراوانی را می توان نام برد ولی من مهمترینش را بیان می کنم

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

علتش رحمانیت خداوند می باشد
 خداوند رحمانیتش را بر ما مسلمانان فرخ تر می کند
 خداوند بنده اش را دوست دارد
 چون خداوند بنده اش را دوست دارد از گناهانش می گذرد
 چون خداوند از گناه بنده اش می گذرد، مواظب او (بنده اش)
 است که به راه منحرف نرود
 چون خداوند مواظب است که بنده اش به راه منحرف نرود،
 ارتباطش را (خداوند) با بنده اش قطع نمی کند
 چون خداوند نمی خواهد ارتباطش را با بنده اش قطع کند، به
 بنده اش دستور می دهد که برایش نماز خوانده و طول شبانه روز از
 یاد خدا غافل نباشد

انسان، انسان، انسان، ارتباط را با خدای رحمان قطع نکن
 ای گنهکار، گنهکار، گنهکار، ارتباط را با خدا قطع نکن
 ای بنده ی خدای رحمان، ارتباط را با خدا به صورتی که او
 (خداوند) می خواهد متصل کن
 ای بنده گنهکار خدای رحمان، تو مختاری بیه هر صورتی که
 دوست داری با خدایت خلوت کنی ولی یکی از بهترین راه های
 ارتباط با خداوند، نماز است
 علتش فقط و فقط اینکه خداوند رحمان دوست دارد برایش

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

آیا نمی خواهی که خدایت را دوست داشته باشی و رضایتش را
جلب کنی؟

علت نماز نخواندن ما انسانها چیست؟
دلایل مختلفی می توان بیان کرد ولی از مهمترین دلایل این
است که:

توای بنده گنهکار خدا، تو پی به رحمانیتش در مورد خودت و
بخشش و دوست داشتنش نبردی

بنده گنهکار تو نمی دانی که خداوند چقدر رحمان است
تو بنده گنهکار، نمی دانی که خداوند رحمان چقدر تو را
بخشیده و خواهد بخشید

خداوند، ما بندگان گنهکار را بخشیده که اجازه وجود برایمان
داده

غرور و تکبرمان را کنار بگذاریم و عاشقانه خدایمان را دوست
بداریم که این بهترین راه و تنه راه نجات ما از تاریکی های
سهمناک است

اگر رحمانیت خداوند نبود

آیا می توانی حتی تصورش را کنی که چه می شد؟

نه به هیچ وجه نمی توانی حتی تصورش را کنی زیرا بنده ای که
داخل در رحمانیت عظیم خداوند، بویی از رحمانیتش را نبرده

چطور می تواند خارج از رحمانیتش را تصور کند

خداوندا چه کنیم که تو رحمانی و ما گنهکار
 چاره گنهکار، رحمانیت توست
 پس در هر لحظه از زندگی بسم الله الرحمن الرحيم
 پس هر لحظه زندگیم را شروع می کنم به امید بخشش و
 رحمانیت توای رحمان

بحث پنجم: در مورد عنوان ۵

در آیه ۱۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده است.

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (مریم/۱۸)

او (سخت ترسید و) گفت: من از شر تو، به خدای رحمان پناه
 می برم اگر پرهیزگاری
 پناهگاه انسانها در مشکلات، ترس، اضطراب، افسردگی،
 خداوند رحمان است

یگی دیگر از نشانه‌های رحمانیت خداوند، پناه دادن خداوند به
 بندگان می باشد

فردی که می ترسد و یا مضطرب است بهترین پناهگاهش
 خداوند است و اگر به این موضوع یقین پیدا کند اضطراب و ترس
 او درمان می شود

خداوندی که راه حل تمامی مشکلات و قدرت بی نهایت

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الرَّحْمَنِ﴾ در آیات الهی

است، آیا پناهگاه امنی برای بندگان نیست؟
مسلماً رحمانیت خداوند این اجازه را به ما می دهد تا هر چند
گنهکار ولی به کسی دیگر غیر او حتی فکر نکنیم
پناه بردن بنده به خداوند رحمان بهترین کار و انجامیست که
رضایت خداوند را در پی دارد

خداوندی که با نهایت رحمانیت، بنده اش را در برخورد با
مشکلات و مصیبت ها به پناهگاه خود دعوت می کند آیا شایسته
است که به کسی غیر خدا فکر کنیم؟

گاهی نیز خداوند بنده اش را با مشکلات مواجه می کند تا
ببیند، بنده اش به او پناه می برد یا به غیر او

آیا او (خداوند) را بر می گزیند یا غیر او را

مطمئناً علت افسردگی و اضطراب و بی قراری افراد، وجود
مشکلات و سختی و آسیب ها نیست

علتش فقدان و عدم وجود ایمان کافی و امید بخش به قدرتی
بی نهایت است

ایمان و یقین به خداوندی رحمان و یقین به خداوندی با قدرت
و عظمت بی نهایت و ایمان و یقین به این که خداوند بیش از هر
موجود دیگری ما را دوست دارد و حتی لحظه ای ما را به حال خود
رها نمی کند، و ایمان و یقین به این که بهترین و امن ترین پناهگاه
برای انسان خداوند رحمان است

آیا با چنین تفکری باز احساس اضطراب و ترس و افسردگی می‌کنی؟

اگر جوابت منفی است (خیر) باید بگوییم که درک صحیح و درستی از رحمانیت خداوند داری و یقیناً این تفکر زیبا ایمان و محبت خداوند را در دلت جاری خواهد ساخت و روز به روز احساس خوشبختی حقیقی را لمس خواهی کرد که برای افراد دیگر زیاد قابل درک نخواهد بود

ولی اگر جوابت مثبت است (بلی) باید بگوییم بشدت مواظب باش زیرا تنها راه آرامش واقعی و رسیدن به به خوشبختی واقعی پناه بردن به خدای رحمان و بزرگ است

به خداوند رحمان پناه بریم تا درک واقعی خوشبختی را در کنار ایمان و یقین به خداوند رحمان داشته باشیم
اگر خداوند رحمان زیباست پس هرچه متصل به اوست زیباست حتی سختی‌ها

انسان در اوج به جایی می‌رسد که با سختی‌ها نیز احساس لذت می‌کند چون به خداوند رحمان پناه می‌برد

انسان پرهیزگار از آن جهت احساس رضایت و خوشبختی می‌کند که لذتی فراتر از لذت شهوانی را جستجو می‌کند

انسان پرهیزگار خشنودی و رضایت خداوند را لذتی می‌داند که لذات شهوانی نمی‌تواند جایگزینش شود

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

انسان در اوج به جایی می‌رسد که با سختی‌ها (مبارزه با شهوات) نیز احساس لذت می‌کند چون به خداوند رحمان پناه می‌برد. بنده پرهیزگاری که پناهگاهش خداوند رحمان است، جزء خوشبخت‌ترین بندگان روی زمین است خوشبختی واقعی را کمتر کسی درک می‌کند به این خاطر زیاد قابل مشاهده و فهم نیست.

بحث ششم: در مورد عنوان ۶

در آیه ۲۶ سوره مبارک مریم، نام مبارک (لرحمن) آورده شده است.

فَكُلِّيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقَوْلِيْ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيَا (مریم/۲۶)

(از این غذای لذیذ) بخور؛ و (از آن آب گوارا) بنوش؛ و چشمت را (به این مولود جدید) روشن دار! و هرگاه کسی از انسانها را دیدی، (با اشاره) بگو: من برای خداوند رحمان روزه‌ای نذر کرده‌ام؛ بنابراین امروز با هیچ انسانی هیچ سخن نمی‌گویم! (و بدان که این نوزاد، خودش از تو دفاع خواهد کرد!)

از رحمانیت خداوند به روزه می‌توان اشاره کرد

از روزه‌ی غذا گرفته تا روزه برای تمام اعضا و جوارح انسان

خداوند روزه را واجب ساخت تا با تمرین اراده، زمینه را برای

روزه‌های سخت‌تر نیز محیا کنیم

روزه نیز مانند نماز باعث فراخی رحمانیت خداوند می‌شود
با روزه غذا بخصوص در ماه مهمانی خداوند، این نکته حائز
اهمیت است غذا نخوردن باعث احساس گرسنگی و گرسنگی
باعث تذکر دائم برای انسان برای به یاد خدا بودن می‌تواند باشد
تمرین مداوم در یک ماه پر برکت باعث می‌شود که در ماه‌های
دیگر نیز دائم به یاد خدا باشیم

این حالت کمترین حالت برای روزه است
در حالات بالاتر با تمرین روزه برای چشم و گوش و زبان و
..... می‌توانیم مورد رحمانیت خداوند قرار گرفته و روز به روز به
تکامل انسانی و هدف اصلی خلقت خود نزدیکتر شویم

تا زمانی که انسان تمرین خود سازی و ترک محرّمات را انجام
نداده، حرف‌هایی مانند خود سازی و تکامل چیز ناچیز و بی
ارزشی برایش خواهد بود

چون نمی‌شود با شهوت و چشم چرانی رحمانیت و محبت
خداوند را جذب کرد

نمی‌شود با رزق و روزی حرام رحمانیت و محبت خداوند را
جذب کرد

و در یک کلام تا ساکت نشده و سکوت اختیار نکرده و به
حالت سکون نرسیده باشی، به قطع یقین نمی‌توانی با خدایت

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

حرف بزنی و پاسخش را بشنوی
و اگر انسان نتواند با خدایش خلوت و درد دل کند پس لایق او
(انسان) شیطان و آموزه‌های او خواهد بود
آیا گفته‌های پروردگارت را می‌شنوی؟
زیاد سخت نیست فقط کافست قرآن را باز کنی و برای خود
بخوانی، در خلوتت با خدایت خلوت کنی، فقط همین
زیاد سخت است

یا به رحمانیت خدایت و یا قرآن ایمان نداری
اگر ایمان نداشته باشی کارت دشوارتر شده و راه حل دیگری
برای سخن گفتن با خدایت پیدا کن

ولی این را بدان که زیباترین سخن خداوند و زیباترین مسیر با
خداوند صحبت کردن، قرآن است

ولی اگر ایمان داشته باشی که راحت آسان است و می‌توانی با
خواندن قرآن آرام شوی و کم کم مسیر خود را پیدا کنی به شرطی
که مداوم ادامه دهی و زود منصرف نشوی و به شرط دیگر اینکه
خواهشا اول ظاهر و ترجمه ساده را بخوان و برای خودت تفسیرهای
عجولانه بکار نگیری

تفکر در آیات کن اما برای کشف حقیقت نه فرار از حقیقت
کم کم به انسانهای تبدیل شده ایم که دیگر به ارزش‌های انسانی
و اخلاقی کم توجه و با عرض معذرت به ارزش‌های اخلاقی بی

توجه شده ایم

علتش بی ایمانی ما به خداوند رحمان است
ما دیگر به خدایمان بی ایمان شده ایم که این همه مطیع شیطان
و هوس شده ایم

وقتی لذت‌های خدایی کم ارزش نشان داده شود وقتی درستی
و پاکی در جامعه دیگر ملاک نباشد وقتی سخنان شیطانی بیشتر
از خدایی خریدار داشته باشد و در یک کلام وقتی از حرف‌های
درست بدمان می‌آید و تظاهر به دوست داشتنتان می‌کنیم و لی
باطناً به حرف ای هوس بازانه و نیرنگ علاقه مند هستیم، انتظار
دارید این گونه جامعه چه مسیری را طی کند؟

آیا پاسخ به سؤال بالا زیاد سخت است؟

آیا دوست داری روزه چشم و گوش و زبان بگیری و خود را
مورد لطف و محبت خداوند قرار دهی؟

آیا دوست داری به دنیای بعد از مرگ نیز توجه کنی؟

آیا دوست داری برای خدایت کاری کنی؟

خدایی که اینقدر دوستت دارد، آیا تو نیز او را دوست داری؟

آیا خدایی که شیطان را به خاطر عدم تعظیمش به تو از درگاهش

راند، توای انسان به خاطر شیطان پشت به خدا می‌کنی؟

امان از هوس، امان از هوس

روزه رحمانیت خداوند است

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

با روزه چشم و گوش و زبان و تمرین و مداومت در تمرین به
حقیقت هستی و پرهیزگاری دست خواهی یافت
این رحمانیت خداوند است که تو را پاکیزه و پرهیزگار دوست
دارد

و این منفوریت شیطان است که تو را هوس باز و خیانتکار
دوست دارد

حال انتخاب ما انسانهاست که به هر دلیل
رحمانیت خداوند را انتخاب کنیم یا منفوریت شیطان را

بحث هفتم: در مورد عنوان ۷

در آیه ۴۴ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده
است.

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا
(مریم/۴۴)

ای پدر! شیطان را پرستش مکن، که شیطان نسبت به خداوند
رحمان، عصیانگر بود

شیطان نسبت به خداوند رحمان، عصیانگر و نافرمان بود
خداوند رحمان که رحمانیتش عام و خاص را فرا می گیرد،
مسلماً شیطان نیز از این امر مستثنا نبود

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

۵۷ خداوند در آیه بالا می فرماید که شیطان نسبت به خداوند

رحمان، عصیاگر بود

یعنی شیطان رحمانیت خداوند را نادیده گرفته و به دستور
خداوند نافرمانی کرده و به آدم تعظیم نکرد
حال باعث شرم است که:

مطیع شیطانی باشی که نسبت به خداوند رحمان، عصیانگر بود
مطیع شیطانی باشی که خداوند به خاطر توای آدم، او را از
درگاهش راند

مطیع شیطانی باشی که اگر به خدا توکل نکنی تورا به قطع یقین
مطیع خود خواهد ساخت

انسان هر که باشد، اگر در مقابل شیطان و اوامرش به خداوند
رحمان توکل نکند هیچ راهی جزء مطیع او شدن ندارد

انسان فقط با توکل و کمک از خداوند است که می تواند از
گزند شیطانیان در امان باشد حال بین اگر مطیع شیطان باشی و او
را پرستش کنی چه خواهی شد؟

نهایت ابلهی انسان زمانست که به شیطان حقی قائل شده و به
او اجازه ورود دهد

نهایت ابلهی انسان است که از شیطانیان بدون کمک خواستن
از خداوند و توکل کردن به او، ترسی نداشته باشد

اگر بنده ای از ابلیس و شیطانیان ترسی ندارد به خاطر ایمان به
رحمانیت خداوند است نه چیز دیگر

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

اگر بنده‌ای مطیع ابلیس و شیطانیان نمی‌شود به خاطر ایمانش
به خداوند رحمان است و نه چیز دیگر

این رحمانیت خداوند رحمان است که با وجود در دام شیطان
افتادن‌های بسیار، باز ما را می‌بخشد و نه تنها می‌بخشد بلکه در پناه
خود حفظ می‌کند

وقتی ما در بسیاری از کارها شیطان را بر خداوند ترجیح
می‌دهیم و نه تنها یک با بلکه چندین صد بار، ولی خدا مشتاقانه
منتظر برگشت و توبه‌ی ماست و باز ما را ماب بخشد نه یک بار بلکه
چند هزار بار، آیا این رحمانیت خداوند نیست؟

آیا این رحمانیت نیست پس چیست؟

آیا می‌شود خدا را با شیطان حتی مقایسه کرد؟
قطعاً نه

ولی چرا انسان به اختیار خود شیطان را بر می‌گزیند؟

چه در شیطان عصیاگر و ملعون است که در راه خدا نمی‌یابی؟

شیطان بدون خواست تو نمی‌تواند تو را مطیع خود سازد

حال اگر به خود بیایی و متوجه شوی که مطیع شیطان شده‌ای

یا نه؟

اگر مطیع شیطان هستی بدان خود خواستی نه چیز دیگر

اگر دیدی دوست دار اوامر و دوستان شیطانی، بدان مطیع

شیطانی که دوستشان داری

شیطان با وجود اینکه می‌داند خداوند رحمان حافظ توست
(بنده‌هایش)، ولی ناامید از منحرف کردن تو تا آخرین لحظه‌ی
زندگیت نمی‌شود

می‌دانی علت چیست؟

شیطان به رحمانیت خدا شک ندارد ولی به هوس رانی و بی
عقلی و غفلت و جهالت تو بسیار امید وار است

حال، هر چه بودیم و هر چه هستیم و هر چه خواهیم بود، مهم
این است که خداوند رحمانیتش را بر ما کامل کرده و مشتاقانه
منتظر برگشت و توبه ما بنده‌هایش می‌باشد و حافظ و پناهگاه
امنی در مقابل ابلیس و شیطانیان می‌باشد پس بر او توکل کرده و
تمام تلاش خود را بر کسب رضایت او خواهیم کرد

خداوندا تو را شکر می‌گوییم که ما را از گزند شیطانیان حفظ
کرده و ما را می‌بخشی و این رحمانیت توست ای خداوند رحمان

بحث ۸: در مورد عنوان ۸

در آیه ۴۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ
وَلِيًّا (مریم/۴۵)

ای پدر! من از این می‌ترسم که از سوی خداوند رحمان عذابی

الرحمن در آیات الهی

به تو رسد، در نتیجه از دوستان شیطان باشی!

دوستان شیطان به دور از رحمانیت خداوند قرار دارند و رحمانیت خداوند شامل حالشان نمی‌شود و در عوض عذاب الهی را خواهند کشید

کسی که به اختیار شیطان را انتخاب نموده دوست و همراه او شده، بدترین مسیر را انتخاب نموده چون رحمانیت خداوند شامل حالشان نمی‌شود

چه ترسناک مسیری را انتخاب کردند واقعاً ترسناک است که نه تنها از رحمانیت خداوند دور باشی بلکه منتظر عذاب الهی نیز باشی از رحمانیت خداوند رحمان است بنده خویش را از راه شیاطین جدا کرده و هشدار می‌دهد که راه و همراهان شیاطین از رحمانیت خداوند دورند و عذاب الهی نتیجه راه و همراهان شیطان است

این رحمانیت خداوند است دوست ندارد بنده‌اش راه منحرف و راه شیطان را پیش گیرد تا به گمراهی و تباهی کشیده شود

خداوند رحمان پناهگاه دوستان و پرهیزگاران است نه پناهگاه شیاطین

و این خود رحمانیت خداوند است که با هشدار و تذکر به بنده‌اش، خطر رها و همراهی شیطان را گوشزد می‌کند

راه و همراهی شیاطین آن چنان منفور و بی‌رحمانه است که خداوند رحمان به هیچ وجه دوست ندارد بنده‌اش به گمراهی

کشیده شود

ای بنده خداوند رحمان، راه و رسم شیاطین مشخص و زشتی اعمالشان بر همگان واضح است و اگر کسی راه منفور شیاطین را بر می‌گزیند به اختیار خود این مسیر را برگزیده

پس مواظب انتخاب خود باشیم

خداوند رحمان، بارها فرموده‌اند که برای در امان ماندن از

شیاطین بر من (خداوند رحمان) توکل کنید

خداوند رحمان، پرهیز گاران و مخلصان به درگاهش را دوست

دارد و شیاطین و همراهان او را به عذاب سخت تذکر می‌دهد

شیاطین، بندگان پرهیزکار و مخلص خداوند را دوست ندارند و

با آنها (پرهیزگاران و مخلصان) دشمنی می‌کنند

شیاطین بر بندگان خوب و درستکار رحم نمی‌کنند و بی

رحمانه مورد اذیت قرار می‌دهند

حال پس خداوند بندگان درستکار و خوش را بسیار دوست

دارد و اگر آنها توکل بر خداوند رحمان کنند، خداوند، همراه و

پناهگاهشان (متوکلان) خواهد بود و با دشمنان آنها (متوکلان -

انسان‌های درستکار) دشمنی نموده و آنها (شیاطین) را مورد عذاب

قرار می‌دهد.

این رحمانیت خداوند است که:

اولاً تذکر می‌دهد تا به راه شیطان و همراه شیاطین نباشید و

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

توبه کرده و برای در امان مانده از شر شیاطین بر خداوند رحمان
توکل کنید

دوما خداوند رحمان پناهگاه انسانهای درستکار و مخلص بوده
و با دشمنانشان دشمن و عذاب شدیدی را برای دشمنان انسانهای
درستکار آماده کرده است

آیا این رحمانیت خداوند رحمان نیست

آیا عذاب خداوند نیز می تواند نشانه رحمانیت او باشد؟

جوابش با خودتان

اگر عذابی که از طرف خداوند رحمان برای دشمنان دوستان
خدا نازل می شود، آیا این عذاب رحمانیت خداوند نیست؟

و اگر خداوند رحمان، گنهکاری را عذاب می کند، می خواهد
او را تنبیه کند که از راه باطل برگردد

در طول عمر، خیلی مورد تنبیه خداوند رحمان قرار می گیریم
که شاید برگردیم

ولی همیشه فرصت دیگر نخواهد بود

شاید این فرصتی که داریم آخرین فرصت برای برگشت به
سوی خداوند رحمان باشد

بحث نهم: در مورد عنوان ۹

در آیه ۵۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است. ۶۳

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا
تَثَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا (مریم / ۵۸)

آن‌ها پیامبرانی بودند که خداوند مشمول نعمتشان قرار داده بود،
از فرزندان آدم، و از کسانی که با نوح بر کشتی سوار کردیم،
و از دودمان ابراهیم و یعقوب، و از کسانی که هدایت کردیم
و برگزیدیم. آن‌ها کسانی بودند که وقتی آیات خداوند رحمان
بر آنان خوانده می‌شد به خاک می‌افتادند، در حالی که سجده
می‌کردند و گریان بودند

از رحمانیت خداوند، می‌توان به پیامبران و اولیاء الله اشاره کرد
بندگان مخلص خداوند رحمان، پیامبران و اولیا الله، که درود
خداوند بر آنها، که رحمانیت خداوند در روی زمین بودند و هستند
پیامبران و اولیاالله همواره انسانها را به درستی و پاکی دعوت
کرده و نور الهی را در زمین گسترانیدن

خدا را شاکریم به خاطر پیامبران و اولیاالله که همواره رحمانیت
خداوند را فراخ‌تر می‌کنند در حالی که همواره نسبت به این نعمت
خداوند رحمان، شکرگزار نبوده و نیستیم

پیامبران و اولیاالله همواره مورد اذیت و آزار بندگان بی تفکر
بوده در حالی که خود این بندگان بی تفکر ادعای روشنفکری

بنده گنهکاری که روشنی نور الهی را نادیده می‌گیری آیا باز ادعای روشنفکری می‌کنی

روشنی نور الهی در آموزه‌ای قرآن به وضوح قابل مشاهده است حال تو خود ای بنده گنهکار با تیرگی و سیاهی خود مانع رسیدن نور الهی به خود و اطرافیانت می‌شوی
حال اگر ای گنهکار، تو نمی‌توانی نورانیت قرآن و پیامبران و اولیاءالله را ببینی، این مشکل توست

این مشکل مربوط به سیاهی دل توست
وگر نه اگر اجازه کوچکترین نور الهی را به دلت بدهی، سیاهی دلت هر چه قدر بزرگ باشد، تاب مقابله با روشنی را ندارد
برگزیدگان خداوند رحمان، برای گستراندن رحمانیت خداوند در گذشته و حال و آینده هستند

با بی‌اعتنایی به اولیاءالله، رحمانیت خداوند را به روی خود
نبندیم

با پذیرفتن و دوست داشتن پیامبران و اولیاءالله، رحمانیت خداوند رحمان را بر روی خود باز کرده و روشنی نور خدا را در دل وارد کرده و از هرچه نیروهای شیطانی و منفی، در امان باشیم
هر کدام از پیامبران و اولیاءالله بندگان خاص و مورد توجه خداوند رحمان هستند که دوست داشتن آنها ما را به تکامل انسانیت و باز شدن دریچه‌های رحمانیت خداوند بر روی ما بندگان خدا خواهد شد

ابلیس بود که به آدم سجده نکرد و با او دشمنی کرد
 بنده‌ای که همراه شیطان می‌شود راه او را بر می‌گزیند
 بنده‌ای که همراه ابلیس می‌شود به اولیاءالله و برگزیدگان خداوند
 رحمان، بی توجه بوده و همانند شیطان آن بزرگواران را قبول نکرده
 و با آنها (اولیاءالله) دشمنی می‌کند

اگر محبت پیامبران و اولیاءالله در دلت نیست و قبولشان
 نمی‌کنی، کمی صبر کن، تاریکی و شیطان را از درونت خارج
 کن و به روشنی و نور الهی سرشار کن
 با تفکر در قرآن و تفکر در آفرینش و به حالت سکوت رسیدن
 می‌توانی کم کم صدای آفرینش را بشنوی، فقط حالت سکوت و
 آرامشت را حفظ کن

حقیقت در مقابل باطل بسیار قدرتمند است
 پس برای پیروز شدن بر باطل و تاریکی دلت، کافیت به
 سمت نور بروی و به نور قرآن اطمینان کنی
 اگر نور قرآن را به درستی لمس کردی، دلت را از تاریکی پاک
 می‌کند

همراه شیطان پشت به خداوند رحمان و اولیاءالله نکن
 بر خدا توکل کن و از او کمک بخواه و سعی کن صبور و در
 حالت سکوت باشی

کسی که آرام و سکوت دارد می‌تواند به صدای پیرامونش

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

گوش فرا دهد و مسلماً صداهایی که با آرامش انسان سازگارند را خواهد شنید

راه شیطان راه اضطراب و نا آرامی و افسردگیست
اگر مضطرب و پریشانی و نمی توانی آرامش خود را حفظ کنی، به ایمان و روشنی نور الهی نیاز داری
نیاز به محبت واقعی و دوست داشتن واقعی داری
نیاز داری که با خدای رحمان درد دل کنی
هر وقت با خدایت درد دل کردی و دیدی آرام می گیری، بدان
این نور خداست که تاریکی شیطان را در دلت پاک می کند
وقتی دلت گرفته و دل شکسته شدی، درمانت آرامش است
بهترین آرامش در ایمان به رحمانیت خداست و رحمانیت خدا
نیز در همراه شدن در همسو شدن با برگزیدگان خداست
وای که شیطانیان چقدر از این حالت تو نفرت دارند
همراه شدن با شیطان سخت ترین راه ممکن است که چه
راحت خیلی از ماها آن را بر می گزینیم
آرامش واقعی را به نا آرامی تبدیل می کنیم
همراه شدن با دوستانمان را به همراه شدن با دشمنانمان ترجیح
می دهیم
افسردگی و نابودی را به خوشبختی واقعی ترجیح می دهیم
خوشبختی ساختگی و دروغین که پر از هوس و شهوت و

...
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

شهرت و پول پرستی و ... است را به خوشبختی واقعی ترجیح می‌دهیم

بحث دهم: در مورد عنوان ۱۰

در آیه ۶۱ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا
(مریم / ۶۱)

وارد باغهایی جاودانی می‌شوند که خداوند رحمان بندگان را به آن وعده داده است؛ هر چند آن را ندیده‌اند؛ مسلماً وعده خدا تحقق یافتنی است

از رحمانیت خداوند، به بهشت می‌توان اشاره نمود
خداوند رحمان بهشتی که فراتر از ذهن انسان است برای بندگان
پاکش آماده کرده تا رحمانیت خود را به بندگان پاکش نشان دهد
بهشت مکانی امن و جایگاهی است که دوستانش را در آن
جای می‌دهد تا در رضایت و امنیت در آن جاودانه شوند
مسلماً وعده خداوند در مورد بهشت تحقق یافتنی است و
شکی در آن نیست

خداوند رحمان دوست دارد که بندگان را وارد بهشت خود کند از این رو چون بندگان خوش را بسیار دوست دارد هیچوقت

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

همنشینان بندگان پاکش را بندگان گنه کار انتخاب نمی کند
 بندگان خوب خداوند، به رحمانیت خداوند ایمان دارند و او
 را انتخاب می کنند و برای کسب رضایتش (خداوند) تمام تلاش
 خود را خواهند کرد

ثمره‌ی این تلاش و اعتماد، بهشتی است که خداوند رحمان
 با رحمانیت بی نهایت خود آن را آماده پذیرایی از بندگان خوبش
 کرده است

حال وعده بی ایمانی و عدم اعتماد به خداوند چیست؟
 مسلماً رحمانیت خداوند نخواهد بود و در عوض وعده‌های
 دروغین و زود گذر شیطانیان خواهد بود

آیا ای بنده، سخت است انتخاب بهشت یا انتخاب جهنم؟
 مسلماً هر بنده عاقلی بهشت را انتخاب می کند پس چه علتی
 باعث می شود تا جهنم را برگزینیم؟
 با آن که همه‌ی ما بهشت را دوست داریم ولی چرا به جهنم راه
 می‌یابیم؟

یکی از دلایلش عدم اعتماد به آینده روشن و وعده‌های خداوند
 رحمان است
 از دلایل دیگرش انتخاب لذات در زمان حال و تسلیم زمان
 حال شدن است

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

زود گذر، به صبوری و وعده‌ی روشن خداوند در آینده بی توجه
و بی اعتماد هستیم

این بی ایمانی نیز از انتخاب ما سرچشمه می‌گیرد
انتخاب بین آینده و حال

آینده یعنی ایمان به رحمانیت خداوند و مسلماً لازمه‌اش اعتماد
و صبر است

حال و انتخاب حال یعنی بی توجهی به ثمره‌ی کارها و غرق
شدن در لذات زود گذر

زمان گذشته و حال و آینده

دنیا با زمان حرکت می‌کند و پابرجاست

گذشته، با نگاه کردن به آن می‌توان انتخاب درست و
ارزشمندی را کرد

حال، چه خوب و چه بود در حال گذر است

آینده، ثمره‌ی انتخاب ماست

آغازگر هر تصمیم و انتخاب و تصمیمی در حال اتفاق می‌افتد
پس خیلی مهم و سرنوشت ساز است.

در هر لحظه‌ای که زندگی می‌کنی، انتخاب می‌کنی

این لحظه‌های زندگی تو، گذشته‌ی آیندگان را رقم می‌زند

این لحظه‌ی زندگی تو آینده خودت را رقم می‌زند

هر لحظه‌ی زندگی‌مان را با توکل و امید به رحمانیت خداوند

...
◇
◇
◇
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
در آیات الهی

رقم بزیم

چرا رحمانیت خداوند؟

در لحظه‌های زندگی‌مان اشتباهات و ناشکری و گناه زیادی مرتکب می‌شویم ولی این رحمانیت خداوند است که آینده این لحظه‌ها را با رحمانیتش سر و سامان می‌دهد

هر چند به رحمانیت خداوند، سپاسگذار نیستیم بارها و بارها لحظه‌ای زندگی‌مان را به گناه آلوده کرده و متأسف شده ایم ولی بار دیگر و بار دیگرهای فراوان از این تأسف و پشیمانیمان عبرت نگرفته و تکرار می‌کنیم

حال این خداوند است که منتظر بهانه‌ای برای بخشیدن ما و سرازیر کردن رحمانیت خود است

خداوند رحمان، بندگانش را به شدت دوست دارد از این رو بهشتی در خورشان برایشان آماده کرده و وعده‌ی آن را بارها و بارها گوش زد کرده است

حال وظیفه‌ی ماست که به وعده خداوند رحمان اعتماد و امید داشته باشیم و در هر لحظه از زندگی‌مان آغازگر مسیری رو به رحمانیت خداوند و انتخاب بهشت قدم برداریم

لحظه‌های سیاه مسیری به سمت سیاهی جهنم و لحظه‌ای روشن مسیری به سمت روشنی بهشت

این نتیجه‌ی انتخاب توست

بحث یازدهم: در مورد عنوان ۱۱

در آیه ۶۹ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (مریم/۶۹)
سپس از هر گروه و جمعیتی، کسانی را که در برابر خداوند رحمان از همه سرکش تر بوده‌اند، جدا می‌کنیم

گروه‌های متفاوتی از ادیان‌های مختلف، از همه نوع جمعیت و گروه‌ها، که مورد لطف خداوند رحمان هستند را در نظر بگیرید حال از هر گروه، افرادی که در مقابل خداوند رحمان، سرکش و عصیانگر و دشمن دوستان خداوند باشند، خداوند آنها را جدا کرده و مورد عذاب خود قرار می‌دهد

این رحمانیت خداوند است که هیچ بدی و خوبی را بی نتیجه نمی‌گذارد

آیا نباید تفاوتی بین بندگان خوب و بد باشد
آیا نباید شیاطین و شیطان صفتانی که در حد توان باعث آزار و اذیت خوبان و درستکاران می‌شوند، مورد خشم خداوند قرار گیرند

آیا نباید فرقی بین خوب و بد در یگ گروه باشد
چرا گروه و جمعیت؟

تک تک اعضا یک گروه با اعمال و رفتارشان بر یک دیگر

الرحمن در آیات الهی

تأثیر گذاشته و بر جهت حرکت گروه تأثیر می گذارند
 کسانی که به خداوند رحمان سرکش هستند مورد عذاب الهی
 قرار می گیرند و در آتش جهنم خواهند سوخت
 کسانی که مسیر رحمانیت خداوند را انتخاب نمودند و راه
 شیاطین و جهنم را انتخاب نموده اند و در یک کلام به خداوند
 رحمان سرکش شدند، باز دارای مراتبی هستند و نسبت به سرکش تر
 بودنشان، عذاب سختتری را انتخاب می کنند
 همه آنها انتخاب خودت است

پس بر خدا گلایه نگیر

تو بهشت یا جهنم و میزان عذابت را انتخاب می کنی
 توای بنده انتخاب گری

این رحمانیت خداوند است که چه در بهشت و چه در جهنم
 مراتبی باشد تا هر بنده ای نتیجه ی انتخاب خود را ببیند
 آیا در اعمال و رفتارهایمان جایی برای رحمانیت خداوند
 گذاشته ایم؟

توای بنده ی گنه کار، تو که به کرات شیطان را بر خدای رحمان
 ترجیح داده و بر بندگان خویش ظلم کرده ای، آیا همنشینی شیطان
 برایت سزاوارتر است یا همنشینی پاکان و بندگان درستکار خدا؟
 پاسخ سرکشی و ظلم تو آتشی است سوزان که خوب
 پاسخگو نیست؟

حال سؤال دیگر

سوختن در آتش و تاوان زشتی‌ها را دادن بهتر است یا نابودی
بی انتها و فنای ابدی؟

مطمئناً نسبت به گناهانت خواهی سوخت نه بیشتر
روزی نیز فرا خواهد رسید که سوختنت نیز تمام می‌شود
آیا باز لیاقت چیست؟

بدون شک چه در بهشت و چه در جهنم، رحمانیت خداوند
شامل حال تک تک بندگانش می‌شود

بهتر است به رحمانیت خداوند زودتر پناه بیاوریم و شکر گذار
رحمانیتش باشیم نه اینکه با قدرت بی انتهای خداوند رحمان
سرکش باشیم

ای نفس سرکش مرا از خدای رحمانم دور مکن
ای شیطان که به دشمنی ما قسم خورده‌ای، بر خدا توکل
می‌کنم که او همواره رحمان است

ای شهوات و هوس‌های لحظه‌ای، مرا به تاریکی جهنم رها
نکن

ای چشم و گوش و زبانم، کمی خاموش باشین تا روشنی نور
الهی را در دلم احساس کنم

ای چشم تو که جز ظاهر چیزی نمی‌بینی
و ای گوش تونیز جز ظاهر چیزی نمی‌شنوی

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

و ای زبان تو هم بر ظاهر گواه می دهی
 پس اگر با دلم یاری نمی کنید، پس مانع از رسیدن نور خداوند
 رحمان بر قلب و دل و روحم نشوید

بحث دوازدهم: در مورد عنوان ۱۲

در آیه ۷۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا
 مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
 وَأَضْعَفُ جُنْدًا (مریم/ ۷۵)

بگو: کسی که در گمراهی است، باید خداوند به او مهلت
 دهد تا زمانی که وعده الهی را با چشم خود ببینند: یا عذاب (این
 دنیا)، یا (عذاب) قیامت! (آن روز) خواهند دانست چه کسی جایش
 بدتر، و لشکرش ناتواتر است!

با اختیار انتخاب می کنیم
 با اختیار راه بد و خوب را بر می گزینیم
 با اختیار هر لحظه به لحظه‌ی زندگی را به خوب یا بد سپری
 می کنیم

در خیلی از انتخاب‌هایمان، خدا را انتخاب نکرده‌ایم
 هوس بازی و شهوت انتخاب خیلی از لحظه‌های زندگی‌مان بود

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

است و خواهد بود

شهرت طلبی و تشنه مادیات بودن انتخاب بسیاری از ما بوده و

است و خواهد بود

و بسیاری از انتخاب‌های منفور دیگر که نمک خوردن و

نمکدان شکستن‌های ما را به رخمان می‌کشد

ما وفای به عهد نمی‌کنیم

ما پر رو و مغرور و متکبرانه رفتار می‌کنیم

ما سست و ناسپاسانه قدم بر می‌داریم

باز خداوند رحمان به ما مهلت می‌دهد

دوباره عهد می‌شکنیم و

باز خداوند رحمان به ما مهلت می‌دهد

تا کی؟

تا جایی که‌ای بنده گنه‌کار

عادت به نمک خوردن و نمکدان شکستن می‌کنی

عادت به عهد شکستن می‌کنی

عادت به پر رویی و مغروریت و متکبرانه رفتار کردن می‌کنی

عادت به سست و ناسپاسانه قدم برداشتن می‌کنی

به خود بیا

خداوند رحمان است ولی شرمت کجاست

او رحمان است و هزاران بار تو را می‌بخشد ولی حیای تو

...
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

کجاست

تا کی می خواهی با عقل ناقصمان برای زشتی هایمان دلیل
 تراشی کنیم
 درست است خداوند رحمان است و هزاراو هزاران بار بخشیده
 و می بخشد
 خداوند آنقدر تو را می بخشد و مهلت می دهد تا خود با سپری
 کردن لحظه هایت در آخر نتیجه ی انتخاب هایت و وعده خداوند
 را بینی
 قطعاً کنار گذاشتن هوس ها و و بسیاری از لذات دنیوی سخت
 است

هر لحظه با شیاطین و وسوسه ها جنگیدن سخت است
 ولی احترام به ارزشی که خداوند رحمان برایت قائل است بسیار
 شیرینتر از رنج هایست که تحمل می کنی
 احترامی که با انتخابهای خود به خداوند رحمان می کنی
 ارزشمند است

تو وقتی زشتی ها و لذات دنیوی را فدای رضایت خداوند
 می کنی، احترامی است ارزشمند که به خداوند رحمان می گزاری
 نتیجه ی چنین احترام هایی پیوستن به لشکر خوبان و پاکان که
 خداوند حامی و پناهگاهشان است

و نتیجه ی بی احترامی و ناسپاسی های تو، آن هم بعد از هزاران

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

مهلت داده شده

لشکر بدان و گنهکاران که شیاطین حامیشان خواهد بود
 چرا از جهنم نمی ترسی؟
 چرا فکر می کنی که با انتخاب های بد، نخواهی سوخت؟
 واقعاً نمی ترسی یا به بخشش خداوند رحمان اینقدر امیدواری؟
 ولی باید بترسی
 چون این خودت هستی که خودت را می سوزانی
 این نتیجه لحظه به لحظه ی انتخاب های است که تورا خواهد
 سوزاند.

بحث سیزدهم: در مورد عنوان ۱۳

در آیه ۷۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اِتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم/ ۷۸)
 آیا او از غیب آگاه گشته، یا نزد خدا عهد و پیمانی گرفته
 است؟

قرآن و اولیا الله بهترین رهنما برای تشخیص درست از نادرست
 می باشند

قرآن کتابیست غیر قابل نفوذ و تغییر

از این جهت است که می توان به قرآن به عنوان معتبرترین منبع

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

مراجعه نمود

قرآن معجزه خداوند و پیامبر گرامی اسلام است
محکم‌ترین، غیر قابل نفوذ، و مهمترین هدایت کننده‌ی بشر و
بندگان خداوند رحمان

کسانی که حرف‌های متضاد با قرآن می‌گویند، آیا از غیب
آگاه گشته‌اند یا با خدای خود عهد و پیمانی بسته‌اند
کسانی که به گفتار و آموزه‌های نفسانی و شیطانی که پایه و
اساس پوچی در آنها موج می‌زند آیا از غیب آگاهی یافته‌اند یا با
خدایشان عهد و پیمانی گرفته‌اند

عهد و پیمان خداوند رحمان به روشنی و وضوح در قرآن قابل
درک و استناد است و لازم نیست برای یافتن روشنی به تاریکی
پناه برد

چشم‌ت را به حقایق قرآن نبند

قرآن در سطوح مختلف فکری و عقلی با مخاطبانش ارتباط
برقرار می‌کند

و حتماً نباید متفکر آن چنان باشی که بتوانی با قرآن ارتباط
بگیری و رهنماییش بهره‌بری

در هر سطح عقلی و عرفانی و علمی که باشی می‌توانی متناسب
با خودت با قرآن مشورا گیری و از راهنماییش بهره‌بری

اگر باور نداری بر خدا توکل کن و قرآن را میان خودت و

خدایت قرار ده و به وسیله قرآن با خدایت حرف بزن و درد دل کن
 خداوند با این همه عظمت و بزرگی بی نهایتش که قابل درک
 برای ما بندگان نیست، برای هر لحظه ما ارزش قائل بوده و مشتاقانه
 به حرف‌ها و گفتارهایمان گوش می‌دهد
 در هر لحظه از شبانه روز هر وقت با خدایت خلوت کردی و
 پاسخش را نشنیدی می‌توانی گلایه مند باشی
 ولی این را بدان که که خدایت با این همه بزرگیش، مشتاقانه به
 دردو دل‌هایت بدون شک گوش فرا می‌دهد
 و ما چی؟

چقدر وقت بی ارزش خود را برای خدای خود گذاشته و به
 گفته‌هایش توجه و تفکر کرده‌ایم
 هیچ غیبی واضح‌تر قرآن نیست
 هیچ عهد و پیمانی واضح‌تر از قرآن نیست
 قرآن کتابیست با ارزش بی نهایت
 به هر اندازه که ارزش خود را بالا برده و سطح عقلی علمی و
 عرفانی خود را بالا ببریم می‌توانیم بهره بیشتری از قرآن ببریم
 قرآن محدود نیست که ما را محدود کند
 قرآن فراتر از تمامی علوم هستی و راهنما برای تمامی علوم
 هستی می‌باشد

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الرَّحْمٰنُ﴾
 در آیات الهی

و تمامی راهنمایی‌ها و عهد پیمان‌ها به روشنی در قرآن است و

دلیلی به انحراف بشر وجود ندارد مگر با بی ارزش نشان دادن و یا حذف کامل آن از دسترس بشر
 این قرآنی است با تمام عهد‌ها و پیمان‌ها با تمامی غیب‌ها و گنج‌هایش که رحمانیت خداوند رحمان را بیش از پیش جلوه‌گری می‌کند
 حمد و سپاس فراوان خداوند رحمان را که با رحمانیتش امید و محبت را در دل‌مان جاری ساخت

بحث چهاردهم: در مورد عنوان ۱۴

در آیه ۸۵ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا (مریم/ ۸۵)

در آن روز که پرهیزگاران را دسته جمعی بسوی خداوند رحمان (و پاداش‌های او) محشور می‌کنیم...

یکی دیگر از رحمانیت‌های خداوند، محشور شدن پرهیزگاران به سوی خداوند است

خداوند رحمان، بالاترین ارزش‌ها و پاداش‌ها را برای پرهیزگاران فراهم کرده و آنها را به سوی خود محشور می‌کند

پرهیزکاری نتیجه انتخاب و لحظه به لحظه‌هایی که شروع به حرکت به سمت زشتی‌ها نکرده و لحظه را در لحظه فراموش

«الرحمن» در آیات الهی

کردی و بخشیدی

وسوسه‌های شیطانی، بخصوص شهوت، مانند دومینو متصل

به هم هستند

یا باید مواظب باشی که اولین حرکت را بر نداری یا برداشته

نشود

یا در یکی از اجزاء دومینو سخت بایستی و تا مرتکب گناه

نشدی مسیر را تغییر دهی

مراتب مرتکب گناه شدن نیز به این صورت است

در میان آغاز حرکت به سوی گناه، تا انجام گناه، لحظه‌ها

وجود دارند

لحظه به لحظه‌ی میان آغاز تا انجام گناه تصمیم‌های توست

پرهیزگاران این لحظه‌ها را ارزش می‌نهند و قدر این لحظه‌ها

را می‌دانند

اگر یک لحظه را متصل لحظه‌ی دیگر کنی و پشت سر هم

لحظه‌ها را متصل به هم کنی، در این صورت آغاز حرکت به سمت

گناه و انجام دادن گناه یکیست

ولی پرهیزگاران این لحظه‌ها را به یکدیگر وصل نمی‌کنند

حتی اگر یک لحظه از لحظه‌ها را قطع و به خداوند رحمان

وصل کنی دومینوی انجام گناه قطع می‌شود

امتحان کن

نه یک بار بلکه چندین بار تا این عمل تبدیل به عادت برایت
شود

شیاطین از انواع حالات انسان سوء استفاده می کنند
درست است که سعی تو این است که آغاز گر مسیری به
سمت گناه نباشی

ولی در خیلی موقع ها چه از طرف شیاطین انسی و جنی و چه
از غفلت بعضی ها، آغاز مسیر گناه شروع می شود در این زمان
است که باید عادت کرده باشی با تمرین و تکرار
دومینوی لحظه ها برای انجام و مرتکب شدن به گناه شروع
می شود

مواظب باش تا پرهیز گار باشی

مواظب باش تا پرهیز گار بمانی

به یاد داشته باش که خداوند پرهیزگاران را بسیار دوست دارد
و بالاترین ارزش را برایشان قائل است و به سوی خود محشورشان
می کند

حال دومینوی لحظه ها برای انجام و مرتکب شدن به گناه
شروع شده است

حتی اگر قادر باشی یک لحظه از لحظه ها را قطع و به خداوند
رحمان متصل کنی، پیروزی

شهووت و هوس و شیاطین در برابر اتصال بنده پرهیز گار با

خداوند بسیار ناتوانند

هر گونه شیطان حتی ابلیس را نیز در بیرون و درونت می سوزاند
 اگر بتوانی به خدایت متصل شدی و دلت را خدایی کنی
 در لحظه می توان خدا را ناظر بر خود دید و بی اختیار گشت
 اگر پرهیزگاری پس خوشا به حالت که خدای رحمان دوست
 دارد آن هم بسیار زیادتر از قابل فهم بودن
 اگر پرهیزگار نیستی ولی پرهیزگاری را دوست داری، پی شروع
 کن که بیش از هر کس، خداوند منتظر پرهیزگاری توست
 ولی اگر پرهیزگار نیستی و پرهیزگاری را نیز دوست نداری،
 چه بد بنده ای هستی

آنچنان بد بنده ای هستی که حرف زدن راجب وقت هدر
 کردن است

خداوند رحمان، به بندگاه پرهیز گارش، رحمانیتش را کامل
 می کند و آنها را به سوی خود محشور می کند
 این خداوندی است که باید عاشقانه دوستش داشت

بحث پانزدهم: در مورد عنوان ۱۵

در آیه ۸۷ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم/ ۸۷)

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

آنان هرگز مالک شفاعت نیستند؛ مگر کسی که نزد خداوند
رحمان، عهد و پیمانی دارد

از رحمانیت خداوند می‌توان به پذیرفتن و قبول کردن شفاعت
شفاعت کنندگان دانست

از جهت اول، ارزشی است که خداوند به کسانی که بسیار
دوستشان دارد، می‌گذارد و شفاعتشان را قبول می‌کند

دومین جهت، دوستاران و کسانی که محبت دوستان خداوند را
در دل دارند مورد رحمانیت خداوند قرار می‌گیرند

لازم به ذکر است کسانی اجازه شفاعت دارند که با خداوند
عهد و پیمانی دارند و خداوند به لطف خاصه و مخصوص، به آن
بزرگواران اجازه شفاعت می‌دهد

و کسانی که در هر درجه و مقامی، اگر اجازه خداوند را نداشته
باشند از شفاعت دادن عاجزند

و این عمل برای شفاعت گرفتن نیز صدق می‌کند

هر کسی به مرتبه و مکان شفاعت گرفتن نمی‌رسد که با
شفاعت گرفتن رهایی یابد

خداوند رحمان، به خاطر عزیزان و کسانی که بیشتر دوستشان
دارد، شفاعت‌های آنها را می‌پذیرد و گناهان قابل بخشش ما را
می‌بخشد

ما بندگان رحمانیت خداوند رحمان را در کنار خود داریم و

علاوه بر این‌ها شفاعت اولیاء‌الله را نیز در کنار خود داریم
 حال باید توجه کرد که حق الناس یعنی حقی که طرف حسابت
 غیر خداست

طرف حسابت بنده‌ای است که همه ما، لااقل خود را می‌شناسیم
 و می‌دانیم که در سختی چه می‌کنیم و چه می‌خواهیم
 مسلماً افرادی که در آخرت از حق خود می‌گذرند کم خواهند
 بود

مواظب حق الناس باشیم
 طرف حسابهایمان را خوب بشناسیم
 هر کسی و بنده‌ای لایق شفاعت دادن نیست
 خداوند رحمان، به کسانی که عهد و پیمان نمی‌شکنند، به
 کسانی که بسیار دوستشان دارد، به کسانی که خواسته‌هایشان را رد
 نمی‌کند، اجازه شفاعت می‌دهد

رحمانیت خداوند، باعث بخشوده شدن و مورد شفاعت قرار
 گرفتن خیلی از بندگان می‌شود به شرطی که آن بندگان طرف
 حسابشان خداوند رحمان باشد نه غیر خدا
 به حقوق هم دیگر احترام بگذاریم و به حقی که خداوند برای
 تک تکمان قرار داده چه مادی و چه معنوی احترام بگذاریم
 هر چیزی که خداوند بر بنده‌اش روزی کرده حق اوست و به

قطع یقین آن حق مال او خواهد ماند ۸۶

شاید در ظاهر از دستش داده باشد ولی در باطن روزی و حق
 اوست و به او نیز باز خواهد گشت
 بر حقوق و روزی خود قانع باشیم
 چند روز دنیا ارزش تبه و بی ارزش کردن خود و بی نصیب
 ماندن از محبت خداوند را ندارد

بحث شانزدهم: در مورد عنوان ۱۶

در آیه ۸۸ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (مریم/۸۸)

و گفتند: «خداوند رحمان فرزندی برای خود برگزیده است»
 کسانی می گویند که خداوند رحمان فرزندی برای خود
 برگزیده که هیچ شناختی از خداوند رحمان ندارند پس باید احتیاط
 کرد و هر گفته‌ای و نسبتی به خداوند رحمان را با قرآن همسو کرد
 و در صورت تأیید در قرآن به آن شناخت پیدا کرد
 سه عنوان ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۴۶، در مورد یک موضوع اشاره
 می شود که این خود جای تأمل دارد

بحث هفدهم: در مورد عنوان ۱۷

در آیه ۹۱ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده
 است.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (مریم/۹۱)

از این رو که برای خداوند رحمان فرزندی قائل شدند

هیچ فرزندی برای خداوند شایسته و سزاوار نیست

این رحمانیت خداوند رحمان است که همه‌ی بندگانش را

دوست دارد و ملاک دوست داشتنش عین پاکی و نورانیت است

ملاک برتری بین بندگان خداوند رحمان، پاکی و درستکاری

و ارزش‌های اخلاقی و ... می‌باشد که این نشانه‌ای از رحمانیت

خداوند است و ملاک برتری را نسبت‌های فامیلی و خانوادگی

قرار نداده است

سه عنوان ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۴۶، در مورد یک موضوع اشاره

می‌شود که این خود جای تأمل دارد

بحث هجدهم: در مورد عنوان ۱۸

در آیه ۹۲ سوره مبارک مریم، نام مبارک (للرحمن) آورده شده

است.

وَمَا يَتَّبِعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (مریم/۹۲)

در حالی که هرگز برای خداوند رحمان سزاوار نیست که

فرزندی برگزیند

هر چیزی سزاوار خداوند رحمان نیست پس باید مواظب بود و

خداوند را به هر چیزی نسبت ندهیم و صفات خداوند رحمان در

...
◇
◇
◇
الرَّحْمَنِ
در آیات الهی

قرآن بهترین مسیر را برای شناخت خداوند رحمان نشان می دهند
سه عنوان ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۴۶، در مورد یک موضوع اشاره
می شود که این خود جای تأمل دارد

بحث نوزدهم: در مورد عنوان ۱۹

در آیه ۹۳ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا
(مریم/۹۳)

تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند، بنده اویند
تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند، بنده خداوند رحمان
هستند

تمام بندگان در آسمانها و زمین زیر سایه رحمانیت خداوند قرار
گرفته اند

هر کدام از ما بندگان باید شکر گذار خداوند رحمان باشیم زیرا
ما بندگان گنجه کار خداوند امید به رحمانیتش داریم و زیر سایه
رحمانیتش، امیدوارانه به حرکت خود ادامه می دهیم
امیدی که به رحمانیت خداوند داریم مسیر زندگی و حرکت به
سمت جلو را برایمان آسانتر و لذت بخش تر می کند

لذتی و اطمینانی که به رحمانیت خداوند داریم زندگی را ۸۹

برایمان معنا دار می کند و معنای دوست داشتن را می آموزیم
شکر گذار این باشیم که رحمانیت خداوند شامل حال ما شده
و می شود و خواهد شد

امیدی که به رحمانیت خداوند رحمان داری از هر چیزی
برایت ارزشمندتر باشد

ما بندگان، ارزش و لطفی که خداوند برایمان می گذارد را فدای
ارزشهای ظاهری دنیوی می کنیم

خداوند برایمان ارزشی چون محبتش و محبت اولیاالله اش قرار
داده ولی هیچ وقت به آنها توجه نمی کنیم

به مادیات و لذت های دنیوی غرق هستیم
همیشه حسرت افرادی را می خوریم که ثروتمند یا دارای مقام
و شهرتی هستند

آیا ایمان و محبت و علم و ادب و اخلاق برای خداوند رحمان
ارزشمندتر از مال و ثروت و مقام نیست؟

وقتی به انسان فقیری نگاه می کنی، زود قضاوت نکن و او را
تحقیر مکن

زیرا شاید آن فرد فقیر در نزد خداوند بسیار محبوبتر و با ارزش تر
از تفکرات تو باشد

ثروت و شهرت را آن چنان دوست داریم که گاهی خود
خداوند را نیز فراموش می کنیم چه برسد به به بندگان خوبش

⋮
◇
◇
◇
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

این چه آفتی است که انسانیت ما را هدف می‌گیرد
واقعاً با خودمان روراست باشیم
اگر ثروت و شهرت در یک طرف و ایمان و محبت به
زیبایی‌های واقعی در جهت دیگر باشد، انتخاب ما کدام است
آیا خداوند ثروت و شهرت ما را بیشتر دوست دارد یا ایمان و
محبت به زیبایی‌های واقعی و ادب و اخلاقمان را؟
هر چه قدر ارزش‌های واقعی را ملاک قرار دهیم و قلباً دوستشان
داریم، بیشتر مورد لطف رحمانیت خداوند رحمان قرار می‌گیریم
خداوند در دل‌های شکسته قرار دارد، این جمله را بارها و بارها
شنیده‌ایم

خداوندی که در بدترین شرایط و زمانی که دل‌مان شکسته، در
کنارمان هست و با رحمانیتش امید را در دل‌مان جاری می‌سازد آیا
شایسته دوست داشتن نیست؟
خداوندی که در هیچ شرایطی تنهایمان نمی‌گذارد و به تکامل
و به کمال رسیدن ما بیش از هر چیز دیگر اهمیت می‌دهد، آیا
شایسته دوست داشتن نیست؟

قطعاً تمامی کسانی که در آسمانها و زمین وجود دارند، بنده
خداوند رحمان هستند و این یعنی همه‌ی بندگان مورد رحمانیت
خداوند هستند و ما بندگان خداوند، با اختیار و حق انتخاب خود
ارزش خود را کم و زیاد می‌کنیم

این اختیار و حق انتخاب مهمترین ابزاری است که با آن، مسیر حرکت و هدف خود را مشخص می‌کنیم مسیری که بیشترین رضایت خداوند در آن باشد، عاقلانه‌ترین و پیروزمندانه‌ترین مسیر خواهد بود

خداوند رحمان، پول و ثروت و مقام و شهرت را به کسی و هر بنده‌اش می‌دهد حال آن بنده خوب باشد یا بد

ولی ایمان و محبتش را به هر کسی نمی‌دهد و برای بدست آوردنش باید تاوانها بپردازیم

خداوند رحمان ایمان و محبت خود و اولیاء الله اش را به کسانی که بیشتر دوستشان دارد می‌دهد

محبت قلبی به خداوند و اولیاء الله اش بسیار بسیار ارزشمند است و قابل عوض و مقایسه با هیچ چیز دیگر نیست

حال اگر محبت خداوند و اولیاء الله اش در دلت وجود دارد، بدان مورد عنایت خاص خداوند هستی چس ارزش این نعمت و

لطف خداوند را بدان و خدایی ناکرده ناشکری و چیز کم ارزشی تصور مکن

ای بنده‌ای که محبت و ایمان خداوند و اولیاء الله اش در دلت وجود دارد، ارزش خود را بدان و برای ارزشمندتر کردن خودت

بیشتر تلاش کن و بیشتر محبت خداوند و اولیاء الله اش را در دلت جای بده

با بندگان بی ارزش که غرق در مادیات دنیوی هستند در این مورد مشورت نکن چون آنان محبت مادیات و مقام و شهرت و عوامل دنیوی را در دل جای داده‌اند و چیزی از حرفه‌ایت را متوجه نمی‌شوند

معنویات و تکامل انسان مسیری مخصوص به خود دارد و با خواسته‌های بی ارزش دنیوی نمی‌توانند در یک مسیر باشند پول و مادیات و ... تا زمانی که تو را در مسیر تکامل انسانی کمک کنند مفید هستند و غرق شدن و تشنه مادیات و مقام و شهرت بودن هیچ هدفی جزء تباهی تو نخواهند داشت

این را هم باید دانست که فقر چیز خوبی نیست ولی اگر قضای خداوند در فقر تو و آزمایش خداوند باشد می‌تواند تو را به حد کمال و تکامل برساند زیرا باور به این که خداوند رحمان ناظر به اعمال و رفتار ما است و ما را هیچ گاه تنها نمی‌گذارد، می‌تواند ما را به رضای خداوند برساند به شرطی که تو هم راضی به رضای او باشی

و اگر نعمت و ثروتی به تو داده، یا مقام و شهرتی به تو داده، غرق در آنها نشو و آنها را ابزاری برای رسیدن به رضای خداوند بدان

چه فقیر باشی و چه ثروتمند، ملاک یکی است و آن کسب رضای خداوند رحمان

بحث بیستم: در مورد عنوان ۲۰

در آیه ۹۶ سوره مبارک مریم، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا
(مریم/۹۶)

مسلماناً کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، خداوند رحمان محبتی برای آنان در دلها قرار می‌دهد
این رحمانیت خداوند است که محبتش را در دل کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام می‌دهند، قرار می‌دهد
محبت خداوند رحمان، زیباترین و لذت بخش‌ترین هدیه خداوند است

محبت خداوند، انسان را به اوج زیبایی‌ها می‌کشانند
محبت خداوند رحمان، اگر دردل سرازیر شود، تنها در آن زمان است که تمام چیزهای چیرامونس در نظرش کم‌اهمیت به نظر می‌رسد
به عنوان مثال

برای همه‌ی ما پیش آمده که وقتی از هر چیز ناامید شده و دلمان می‌شکند، به خداوند رحمان روی می‌آوریم، وقتی که خداوند را پیش روی خود دیده و به او پناه می‌بریم، در دلمان نیرویی غوطه

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

ور می شود که ما را آرام می کند و خشنود
این نیروی خداوند که ما را می خواند و به ما می فهماند که ما
تنها نیستیم
خدایی رحمان در کنارمان هست
این عمل زمینه ساز محبتی می شود که خداوند رحمان به ما
هدیه می دهد
دوستی و محبت با خودش
چه مشکلمان حل شود و چه حل نشود مهم توجه خداوند
رحمان و تنها نگذاشتن ما در مشکلات است
قدرت بی نهایت خداوند رحمان است و تنها با خواستش تمامی
مشکلات را حل می کند
حال که چنین است و خداوند رحمان را در کنارت می یابی،
پس نگران چه هستی
خداوند رحمان ارزشی که به تو می دهد این است که محبتش
را در دلت جاری می سازد
مهم توجه و محبت و در نهایت لطف خداوند رحمان است نه
حل مشکل تو
ما این همه لطف خداوند را نمی بینیم و فقط نگاهمان به مشکل
روبه روست
اگر مشکلمان حل شود با خداوند دوستیم و اگر مشکلمان حل

نشود که

مشکلی که زمینه ساز جاری شدن محبت خداوند در دلها

باشد، شیرین است نه تلخ

حل شدن مشکلی که نتیجه اش بی توجهی به محبت خداوند

باشد، تلخ است نه شیرین

انسانی که با تحمل سختی ها و هجوم حمله های نفسانی و

شیطانی، پاک زندگی می کند و پرهیزکاری خود را حفظ می کند

لیاقتی پیدا می کند که خداوند محبتش را در دلش جاری می سازد

محبت خداوند نیز مراحل و سطوحی دارد که هر بنده ای

متناسب با اعمالش محبت خداوند را در دل احساس می کند

یک سؤال

در هر سن و سالی که هستی، تا حالا شده چه در خلوتت و چه

در جمع، افسوس این را بخوری که چرا به انسانیت و ارزش های

انسانی کم توجه بودم؟

چرا با گذشت این همه سال، تغییری در تکامل انسانیت نداشتیم؟

کی و کجا می خواهم جبران سالهای گذشته را بکنم؟

ولی بسیار مشاهده می کنیم که

چرا فلان مادیات را از دست دادم

فلان ملک و فلان چیز را چرا بدست نیاوردم

با خود رو راست باشیم:

این ارزشی و انتخابی است که به خود می‌گذاریم
و بعد از خدای رحمان گله مند می‌شویم که چرا محبتش را در
دلمان احساس نمی‌کنیم
چه چیز را با چه مقایسه می‌کنی
آیا می‌توانی حرف نرنی و آرام باشی و به انتخاب‌هایت در
عمری که سپری کردی بیندیشی؟
خداوند رحمان محبتش را در دل کسانی که ایمان آورده و
کارهای شایسته انجام می‌دهند، قرار می‌دهد

بحث بیست و یکم: در مورد عنوان ۲۱

در آیه ۵ سوره مبارک طه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (طه/۵)

همان بخشنده‌ای که بر عرش مسلط است

خداوندی که بر عرش مسلط است

هر چیزی که در آسمانها و زمین وجود دارد هر چیزی که در
عرش خداوند وجود دارد، بی اذن خداوند حرکتی به سکون و
سکونی به حرکت در نمی‌آید

این اذن حرکت یافتن یعنی رحمانیت خداوند

وجود یافتن به اذن خدا یعنی رحمانیت خداوند

بالاترین قدرت و به عبارتی قدرت بی نهایت برای خداست
 بالاترین رحمان و رحمانیت برای خداست
 قدرت بی نهایتی که رحمان است
 رحمانی که قدرت بی نهایت است

تمامی امورات در عرش خداوند رحمان بی اذن او مقدور
 نمی شوند پس توکل بر او کن و او (خداوند رحمان) را بر نتیجه
 کارت شکر کن چوی بر خداوند رحمانی توکل کرده ای که در هر
 شرایطی صلاح و مصلحت تو را می خواهد

وقتی کاری را بر خداوند رحمانی که بر عرش مسلط است
 می سپاری یعنی قدرتمندترین بنده ای

نتیجه ی کاری که به خداوند رحمان توکل کرده ای و به او
 سپرده ای قطعاً به نفع توست حال اگر تو از صلاح عمل غافل باشی
 نتیجه ی کار هر چه باشد، بدان به قدرتی سپرده ای که شکستی
 در آن نیست

آیا بالاتر از خداوند رحمانی که بر عرش مسلط است را
 می شناسی؟

خداوند رحمان بندگانیش را دوست دارد و از این جهت
 می فرماید که بر خودش (خداوند رحمان) توکل کنیم نه به چیز
 دیگر

وقتی کارت را به خودت واگذار می کنی یا به کس دیگر

«الرحمن» در آیات الهی

می سپاری پس نتیجه‌اش هر چه باشد حاصل انتخاب توست
 ولی کاری را که به خداوند رحمان توکل می کنی و به او
 می سپاری، نتیجه‌اش هر چه باشد خواست خداوند رحمان است
 پس شکرگزار چنین خدایی باش که صلاح تو را بیشتر از
 خودت می خواهد

عقل انسان هر چه باشد باید در کنارش توکل خداوند باشد در
 این صورت تو قدرتمندترینی

عقل انسان هر چه باشد آینده را نمی بیند و همیشه بر پایه
 داده‌های حال و گذشته نتیجه گیری می کند ولی زمانی که توکل
 بر خداوند رحمان می کنی یعنی نتیجه و آینده را نیز در اختیار داری
 عقل نمی تواند مجموع صلاح و مصلحت‌ها را اولویت بندی
 کند شاید صلاح ارزشمندتر را فدای صلاح و مصلحت کم
 ارزش تر کند ولی زمانی که به خداوند رحمان توکل می کنی
 صلاح و مصلحتی که بهتر است را برایت رقم می زند

به خاطر همین است که به نتیجه‌ی کاری که به خداوند رحمان
 سپرده‌ای و توکل نکرده‌ای شکرگزار باش، هر چه باشد، و ناراحت
 و از خداوند رحمان گله مند نباش که با این کارت به خداوند
 رحمان ناسپاسی

پس قدرتمندترین بندگان، کسانی هستند که کارهایشان را به
 خداوند رحمانی که بر عرش مسلط است می سپارند

خوشا به حال متوکلین حقیقی

بحث بیست و دوم: در مورد عنوان ۲۲

در آیه ۹۰ سوره مبارک طه، نام مبارک (ربکم الرحمن) آورده شده است.

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (طه/ ۹۰)

و پیش از آن، هارون به آنها گفته بود: ای قوم من! شما به این وسیله مورد آزمایش قرار گرفته‌اید! پروردگار شما خداوند رحمان است! پس، از من پیروی کنید، و فرمانم را اطاعت نمایید!

خداوند رحمان، پیامبران و برگزیدگان خود را برای هدایت بندگان و نشان دادن راه مستقیم به سوی تکامل فرستاده است تا بندگان از مسیر راست منحرف و پیرو راه شیاطین نباشند

بر این اساس بر ما واجب است که رهنمودهای پیامبران و برگزیدگان خداوند را اطاعت کرده تا مورد لطف و رحمانیت خداوند رحمان قرار گیریم

خداوند رحمان بندگان خود در آزمون و آزمایش‌های گوناگون مورد آزمایش قرار می‌دهد تا در این آزمایشات بندگان مخلص و واقعی متمایز با دیگران گردند

خداوند رحمان و بخشنده است و هیچ گاه بنده‌اش را تنها

نمی‌گذارد به همین خاطر پیامبران و برگزیدگان خود را جهت راهنمایی و هدایت به سوی بندگان می‌فرستد

در بسیاری از آزمایشات انسان ضعف و عیب و ایرادهای خود را می‌بیند و باید از آنها درس بگیرد تا خود را کاملتر و برای آزمایشهای دیگر آماده سازد

این رحمانیت خداوند است

گاهی بندگان در بعضی آزمایشات مورد عذاب خداوند قرار می‌گیرند این عذاب ثمره‌ی فقط آزمایش کنونی که از آن رد شده‌اند نیست بلکه ثمره‌ی آزمایشات گذشته و ناشکری و نافرمانی‌های گذشته‌ی اوست که در مجموع در یکی از آزمایشات الهی به عذاب خداوند منجر می‌شود

چطور می‌شود خداوند رحمان با این همه مهربانی و بخشندگی و رحمانیت بعضی از بندگان را به عذاب خود دچار می‌کند؟

جواب این است که این خدا نیست که بنده‌اش را عذاب می‌کند در واقع مجموع نافرمانی‌ها و گناهای است که با انتخاب‌های خود (بنده) مرتکب آن‌ها می‌شود و این گناهان بی‌حد و اندازه‌ی او نتیجه‌ای جز عذاب را ندارد

ما بندگان انتخاب نموده‌ایم که مستحق عذاب باشیم یا رحمت آیا کسی که حد و مرزی در گناه کردن و حد و مرزی و احترامی برای دیگر بندگان ندارد و حق و حقوق افراد دیگر را ضایع

و با منفورترین حالات آرامش بندگان دیگر را صلب می‌نمایند،
مستحق پادشایید دانست یا عذاب؟
اگر این گونه افراد مورد لطف قرار گیرند آیا ظلم نیست در حق
خوبان؟

آیا رحمانیت خداوند برای این گونه افراد چگونه باید باشد؟
قطعاً اگر به خداوند رحمان ایمان داشته باشیم باید این را بدانیم
که رحمانیت خداوند و عدالتش یکیست

ما در خیلی مواقع آن چیزی که در حال می‌بینیم مبنای نتیجه
گیری خود قرار می‌دهیم ولی حقیقت این است که کسی که به
عذاب خداوند دچار می‌شود، مجموع گناهان و بی‌احترامی‌هایش
در گذشته تا به حال بوده و قطع به یقین آینده‌ی چنین فردی با
گذشته‌اش هیچ تفاوتی نخواهد کرد

اگر در فردی کوچکترین نقطه‌ی مثبتی دیده شود مسلماً
خداوند فرصتهایی را برایش فراهم می‌کند تا گذشته‌ی خود را
اصلاح به پاکان و پرهیزکاران ببیوندد و هیچ جایی برای مریدان
شیطان در پیشگاه خداوند رحمان وجود ندارد

اگر می‌خواهیم به سعادت و تکامل انسانی و در نهایت به
رضای خداوند برسیم، باید به پیامبران و برگزیدگان خداوند چنگ
بزنیم تا از مسیر حق منحرف نگردیم

خداوند رحمان زییاست و کسانی را که دوستشان دارد زییابند

خداوند رحمان زیباست و قطعاً برگزیدگانش نیز ریابند
 برگزیدگان خداوند پاک و پرهیزگار و مهربان و و در یک
 کلام زیابند

اگر خدایی ناکرده پیامبران و برگزیدگان خداوند رحمان را
 دوست نداریم پس زیبایی را دوست نداریم
 اگر به فرمان پیامبران و برگزیدگان خداوند بی اعتنائیم پس به
 فرمان شیاطین مطیع هستیم
 اگر به درون خود بنگریم می فهمیم که دوست دار پیامبران و
 برگزیدگان خداوند هستیم یا نه؟

کار زیاد سختی نیست

اگر دوستدارشان هستیم (پیامبران) که خوشا به حالمان چون
 محبتشان را نیز در قلبمان خواهیم دید
 اگر دوستارشان نیستیم (پیامبران) که در این صورت تا مهلت
 باقیست باید کاری کنیم

اول از همه آرام گیریم و علت دوست نداشتنشان را جویا
 شویم؟

برای علت دوست نداشتنمان دلیل های زیادی داریم ولی برای
 صحت دلیل هایمان چقدر جستجو کرده و زمان گذاشته ایم؟

قطعاً اگر کینه و نفوذی از طرف شیاطین در درونت نباشد یا به
 عبارتی مطیع شیاطین نشده باشی، دنبال نور می گردی نه تاریکی

«الرحمن» در آیات الهی

خداوند رحمان نور آسمانها و زمین است و برگزیدگانش مسلماً نورانی خواهند بود
 در تاریکی نمی‌توانی چیزی را ببینی اول از همه باید به دنبال نور باشی
 اگر نور رایافتی همه چیز را می‌بینی به شرطی که چشمان خود را بسته نگه نداری

بحث بیست و سوم: در مورد عنوان ۲۳

در آیه ۱۰۸ سوره مبارک طه، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا (طه/۱۰۸)

در آن روز، همه از دعوت کننده الهی پیروی نموده، و قدرت بر مخالفت او نخواهند داشت (و همگی از قبرها برمی‌خیزند)؛ و همه صداها در برابر (عظمت) خداوند رحمان، خاضع می‌شود؛ و جز صدای آهسته چیزی نمی‌شنوی

همه‌ی صداها در برابر خداوند رحمان، خاضع می‌شود و جزء صدای آهسته چیزی نمی‌شنوی

رحمانیت خداوند رحمان، عظمتی دارد که هر چیزی در

برابرش تسلیم است ۱۰۴

وقتی از ترس گناہانت و از ترس ناپاکی‌هایت زبانت بسته است
وقتی تمام عمرت ناشکری به خداوند کردی و حالا از ترس به
خود می‌لرزی، زبانت بسته و بلندی صدایت کم می‌شود
زمانی که بر خود مغرور بودی و تکبرت به بلندی‌ها می‌انجامید
و حالا از ترس به خود می‌لرزی، زبانت دیگر توان بلند حرف زدن
را ندارد

بله

در آن روز، همه از دعوت کننده الهی پیروی نموده، و قدرت
بر مخالفت او نخواهند داشت

از قبر بلند می‌شوی و می‌بینی آن چیزهایی که انتظار دیدنش
را نداشتی

می‌بینی آن چیزهایی که یک عمر به تمسخر می‌گرفتی
و حال می‌بینی که خود شیاطین را که یک عمر مطیعشان
بودی، به خود می‌لرزند

چه عظمتی در آن روز حاکم خواهد بود
زمانی است که همه سکوت کرده و چشم به رحمانیت خداوند
رحمان دارند

عظمت خداوند را در کنار رحمانیتش می‌بینی
چشم به رحمانیتش داری

آیا جزء این کاری می‌توانی بکنی؟

زمانی که خداوند رحمان، تو را به راستی و به سوی خود دعوت
می نمود، چه انتخابی کردی؟
خداوند عجب رحمانیتی دارد!
خداوندا تو که فقط با رحمانیت ما را شرمسار کردی
چه بگوییم جزء رحمانیت
ای رحمان ما را ببخش
ای رحمان بر ما رحم کن
ای رحمان، تو رحمانی و رحمان خواهی ماند پس امیدم باز به
رحمانیت است و لا غیر

آیا ای خداوند مهربان، رحمانیت انتهایی دارد که نا امید باشم
از خودم خجالت می کشم که می بخشی و نمی فهمم و می
بخشی و باز نمی فهمم و و و و و می بخشی و نمی فهمم
در آن روزی که توان و جرات سخن گفتن نیست و از شدت
ترس به خود می لرزم، به یک چیز امید دارم که در بدترین جایگاه
هم باشم باز تو رحمانی

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

بحث بیست و چهارم: در مورد عنوان ۲۴

در آیه ۱۰۹ سوره مبارک طه، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

(طه/۱۰۹)

در آن روز، شفاعت هیچ کس سودی نمی‌بخشد، جز کسی که خداوند رحمان به او اجازه داده، و به گفتار او راضی است در آخرت هم شفاعت شونده و شفاعت کننده حائز اهمیت است

رحمانیت خداوند بسیار زیاد است
خداوند رحمان، خواسته‌های کسانی که بسیار دوستشان دارد را رد نمی‌کند

خداوند رحمان، ما گناهکاران را به حال خود وا نمی‌گذارد
خداوند رحمان می‌خواهد ما را ببخشد ولی ما لیاقت بخشش را نداریم پس به خاطر کسانی که دوستشان دارد یعنی شفاعت کنندگان، ما را می‌بخشد
آیا این رحمانیت نیست؟
شفاعت کنندگان چه پیامبران و چه اولیاءالله، زیباترین بندگان خداوند رحمانند

هر گونه بی‌احترامی به آنان خشم خداوند را به همراه دارد
کسانی که محبت خداوند و پیامبران و اولیاءالله را در قلب خود حفظ کرده‌اند مطمئناً در آخرت مورد شفاعت قرار خواهند گرفت
این رحمانیت خداوند است که هم خود می‌بخشد و هم به خاطر اولیاءالله می‌بخشد و مقام. منزلت آنها را به تمامی بندگان

«الرحمن» در آیات الهی

نشان می‌دهد

در آخرت شفاعت هیچ کسی سودی ندارد و فقط کسانی که در پیشگاه خداوند رحمان، دارای مقام و منزلت باشد پس چه خوب است محبت اولیاءالله و کسانی که در پیشگاه خداوند رحمان عزیز هستند، در دل‌هایمان پیروانیم تا در آخرت نیز شفاعتشان قرار گیریم ای خداوند رحمان، دنبال بهانه‌ای هستی ما بندگان را ببخشی ما چقدر بد هستیم که حتی بعضی اوقات آن بهانه را نیز نادیده می‌گیریم

ای خداوند مهربان، ما را ببخش

ای خدای مهربان، کسی را که تو دوست داری به قطع یقین لیاقت دوست داشتن را دارد پس چرا من بنده‌ی ناچیز کسی را که تو دوست داری، دوست ندارم

ای خدای مهربان، کسی که تو را بیش از همه دوست دارد لیاقت دوست داشتن را دارد پس من ناچیز چرا او را دوست ندارم ای پروردگار رحمان من، ما که لیاقت بخشش‌های تو را نداریم پس به خاطر شفاعت کنندگان و اولیاءالله ات ما را ببخش تا با چشم خود ببینیم ارزش آنها را

ارزشی که در دنیا برایمان پوشیده بود و از لطف آن بزرگواران بهره مند نگشتیم و این موضوع نیز به خاطر بی لیاقتی و نادانی

ماست نه چیز دیگر

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((رحمن)) در آیات الهی

در طول تاریخ، کدامین اولیاءالله را محترم شمرده و به خاطر ارزششان احترام کردیم؟

در طول تاریخ، کدامین پیامبر و اولیاءالله با عزت و بزرگی به خاطر مقامشان احترام دیدند؟

پیامبران و اولیاءالله به خاطر کدامین اشتباهاتشان این همه بی احترامی دیدند؟

آنان به خاطر اینکه ما را به خداوند رحمان برسانند، این همه سختی و بی احترامی ها را تحمل کردند

حال که عمرمان تمام شد و باز به خداوند رحمان نرسیدیم خوب آن بزرگواران شفاعت می کنند تا ما را به خداوند رحمان برسانند

چگونه چنین خدایی و چنین اولیاءالله و پیامبرانی را دوست نداشت

خدایا به خاطر رحمانیتت، محبت خود و پیامبرانت و اولیاءالله ات را در دلمان جاری و مستحکم ساز
الحمد لله رب العالمین

بحث بیست و پنجم: در مورد عنوان ۲۵

در آیه ۲۶ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

«الرحمن» در آیات الهی

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ (الأنبياء/ ۲۶)
 آن‌ها گفتند: «خداوند رحمان فرزندی برای خود انتخاب کرده
 است!» او منزّه است (از این عیب و نقص)؛ آن‌ها [= فرشتگان]
 بندگان شایسته اویند

خداوند رحمان هر کسی را دوست دارد و مقام و ارزشی پیش
 خود برایش قرار داده از لیاقت و ارزشی است که برای خداوند
 خود قائل است

خداوند رحمان هر کسی را دوست دارد ارزشی پیش خود
 برایش قرار داده به خاطر محبت و میزان دوست داشتن خداوند
 رحمان است

خداوند رحمان کسی را که بیشتر نسبت به همه، محبت بندگان
 اش را در دل دارد و نسبت به همه به بندگان دلسوزتر است را بیشتر
 دوست دارد

خداوند رحمان نیازی به این ندارد که برای خود فرزندی
 انتخاب کند

خداوند رحمان نیازی به هیچ چیز ندارد و اگر کسی را پاداش
 می‌دهد از رحمانیت اوست

این چه نسبت کوتاه فکرانه ای است که به خداوند رحمان
 نسبت می‌دهیم

با کدام عقل و منطق این سخن که خداوند فرزندی برای خود

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

انتخاب کرده است را به زبان می آوریم
 این سخن زشت عین ناشکری و بی ادبی به خداوند سبحان
 است که از هر عیب و نقصی مبرا است
 تمامی علوم کشف شده و کشف نشده به فرمان خداوند
 رحمان تبدیل به واکنش و عمل و وجود می شوند
 چرا ما بندگان کوتاه فکر با بی عقلی و بی خردی، فکر می کنیم
 که باید هر کار و عمل خداوند با عقل محدود بشری جور در بیاید
 تمامی قوانین جهان هستی به فرمان خداوند رحمان قدم به وجود
 می گذارند که هر کدام از این قوانین با خواست خداوند می توانند
 وجود دیگری داشته باشند

خداوند رحمان پاک و منزّه از عیب و نقصی است
 خداوند رحمان اگر به بنده ای و یا فرشته ای، در پیشگاه خود
 مقام و منزلتی می دهد به خاطر دوست داشتن اوست و دوست
 داشتنش به خاطر مطیع بودن بنده به او امرش و کسب رضایش
 می باشد

این خداوند رحمان است که با رحمانیتش، ما بندگان را به
 وجود و اختیار آراسته کرد
 وجود داشتن یعنی چه،
 عدم وجود بدترین حالت ممکن است

حتی بنده ای که با بی لیاقتی خود و انتخاب های منحرف خود، ۱۱۱

مسیر جهنم را انتخاب می کند، باید باز شکر گزار باشد چون اگر در جهنم نیز باشد، وجود دارد و خدایی که بسیار رحمان است

بحث بیست و ششم: در مورد عنوان ۲۶

در آیه ۳۶ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ (الأنبياء / ۳۶)

هنگامی که کافران تو را می بینند، کاری جز استهزا کردن تو ندارند؛ (و می گویند:) آیا این همان کسی است که سخن از خدایان شما می گوید؟ در حالی که خودشان ذکر خداوند رحمان را انکار می کنند

از رحمانیت خداوند می توان به ذکر خداوند نام برد
ذکر خداوند موجب می شود که خداوند را همیشه در یاد داشته

باشیم

نقطه‌ی مقابل ذکر، غفلت است

بنده‌ای که با ذکر خداوند همیشه با یاد او بوده و از هر جهتی ذکر و یاد خداوند رحمان را بکند، خداوند را در تمام جهات کنار خود می بیند

تمامی صفات خداوند، آرامش بخش و امید دهنده جهت

...
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

حرکت به سوی تکامل انسانی است

وقتی ما ذکر خداوند رحمان را بر زبان می آوریم یعنی به یادش هستیم و به قطع یقین، خداوند نیز پشتیبانش خواهد بود پس چه باک از مسیرهای ناآشنا

کسانی که مدام ذکر خداوند را بر زبان و دلشان زمزمه می کنند محبت خداوند و دوستانش را دردل خواهند داشت و راه نفوذ شیاطین را بر دلشان خواهند بست

امان از غفلت و بی توجهی به یاد خدا

که لحظه‌ای غفلت از یاد خدا، یعنی فرود وسوسه‌ها و

دعوت‌های شیطانی

وقتی با ذکر مداوم خداوند، خدای رحمان را یاد می کنی، را نفوذ شیاطین را به خود می بندی و اجازه نمی دهی چیزی تو را از یاد خداوند رحمان باز دارد

در مقابل یاد کنندگان خداوند، یاد کنندگان شیاطین نیز هستند وقتی تو مدام با فکرهای منحرف و عمل‌های گناه آلود یاد شیاطین را می کنی، انتظار داری نور خداوند را ببینی؟

به همین خاطر است که یاد کنندگان شیاطین از انسانهای پرهیزگار و درستکار بدشان می آید و از هر سخنی که یاد خدا را در دل زنده می کند متنفرند

وقتی شیاطین در دل انسان نفوذ می کند، با تمام وجود تلاش

﴿رحمن﴾ در آیات الهی

می‌کنند تا اتصال فرد مورد نظر را با خداوند رحمان قطع کنند
 به همین خاطر است که حرف حق و مسیر امیدبخش را دوست
 ندارند و همیشه دم از لجاجت زده و به لذات نفسانی زود گذر و
 نابود کننده روی می‌آورند

خداوند رحمان به خاطر محبتی که به ما بندگانش دارد، ما را
 دعوت به یاد کردن و ذکر کردن مداوم خود می‌کند تا بنده‌اش راه
 منحرف را انتخاب نکند و اسیر دام شیاطین نشود
 پس توکل بر خداوند رحمان می‌کنیم و با ذکر مداوم خداوند،
 به سوی رحمانیتش قدم خواهیم گذاشت

دلی به مدام با ذکر و یاد خداوند نورانیست، امید بخش برای
 خود و اطرافیانش خواهد بود

دلی که مدام با ذکر خداوند نورانیست، تاریکی را می‌زدایت تا
 دل و قلبش آماده دریافت الهامات خداوند رحمان باشد
 ای خداوند رحمان، شکرگزارت هستیم که پناهگاه ما و حامی
 ما در تمام لحظه‌های زندگی هستی

بحث بیست و هفتم: در مورد عنوان ۲۷

در آیه ۴۲ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

مُعْرَضُونَ (الأنبياء / ۴۲)

بگو: «چه کسی شما را در شب و روز از (مجازات) خداوند
بخشنده نگاه می‌دارد؟!» ولی آنان از یاد پروردگارشان روی گردانند
در آیه بالا اشاره شده است:

«چه کسی شما را در شب و روز از (مجازات) خداوند بخشنده
نگاه می‌دارد?!»

خداوند رحمانی که کانون رحمانیت و بخشندگی است
خداوند رحمانی که مجازات می‌کند

کسانی که در عین بی‌شرمی به دشمنی خداوند رحمان
می‌پردازند و از هیچ آئین و اصولی پیروی نمی‌کند، خداوند رحمان
در های رحمانیتش را بر آنان می‌بندد و به شدت مجازات و مورد
عذاب قرار می‌دهد

نباید رحمانیت خداوند باعث این تفکر شود که خداوند رحمان
در هر صورتی می‌بخشد

کسانی که با خداوند رحمان دشمنی می‌کنند باید این را بدانند
که طرف مقابلشان کیست؟

امیدی که به بخشش خداوند رحمان داریم نباید باعث سوق
به سمت گناه شود

درست است که خداوند رحمان کانون رحمانیت و بخشندگی

است ولی امید واهی به رحمانیت بی‌حد و اندازه‌ی خداوند یعنی

«الرحمن» در آیات الهی

هر کار گناه و زشتی را مرتکب شدن و امید به بخشش داشتن
 این امید واهی یعنی بی احترامی به رحمانیت خداوند
 امیدی که تو را به سمت گناه سوق می دهد امیدی است از
 طرف شیطان

ترس هم جزء رحمانیت خداوند است
 ترس از نارضایتی خداوند و تر از انجام گناه، یعنی رحمانیت
 خداوند

ترسی که تو را از انجام گناه و نارضایتی خداوند دور می کند
 یعنی امید به رحمانیت خداوند

ترس از خداوند یعنی دارا بودن شعور و حرکت به سمت تکامل
 انسانی و رضای خداوند رحمان

اگر خداوند رحمان هر چیز را ببخشد، فرق بین خوب و بد و
 درستکار و گناهکار معلوم نمی شود

پس ترس از خداوند یعنی رحمانیت خداوند
 امید به خداوند و ترس از خداوند، هر دو رحمانیت خداوند
 است

امیدی که تو را به ادامه ی مسیر و ترسی که تو را از انجام گناه
 دور می کند، هر دو رحمانیت خداوند است

باید این را قبول کرد که مسیر حق و حقیقت یکیست و اگر هر
 کدام از ما با وجود آموزه های قرآنی و آموزه های پیامبران و اولیاءالله

...
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

نمی‌توانیم حقیقت را دریابیم باید کمی تأمل کنیم که در کل چه می‌خواهیم؟

اگر خواسته‌های نفسانی و فرار از آزمایشات خداوند را الگوی فهمیده‌های خود کنیم هیچ‌گاه به مسیر حق نخواهیم رسید
حقیقت عین نور و روشنی است و فهمیدنش فقط یک کار را می‌طلبد و آن باز بودن چشم است

ولی واقعیت این است که ما چشمان خود را می‌بندیم و در تاریکی به هواهای نفسانی و شیطانی گوش فرا می‌دهیم و چون لذات زودگذر را دوست داریم، هر توجیحی را برای خودمان می‌آوریم تا از آن لذات و گناهان دور نشویم و این حقیقت نیست بلکه به طور واضح ما را به شهوات و نفوذ شیطان در دلمان سوق می‌دهد

ارزش‌های اخلاقی و رذایل اخلاقی از زمان آغاز خلقت بوده و دارای مرز بندی می‌باشد و در طول تاریخ تغییری در آن ایجاد نمی‌شود

هرگونه تبعیت از هواهای نفسانی و شیطانی، یعنی مسیر شیطانی هرگونه تبعیت از پاکی و نجابت و پرهیزکار بودن، یعنی مسیر رحمانیت خداوند

هر کدام از ما باید این را قبول کنیم که اگر نمی‌توانیم به مسیر حق برویم و پرهیزکار شویم، به قطع یقین در دلمان دوستدار

هواهای نفسانی و شیطانی هستیم
 نمی شود که چیزی را دل دوست داشت و بر خلافش عمل
 کرد

هر کدام از ما اختیار انتخاب مسیر روشن و تاریک را داریم
 ولی مقصد هر تو مسیر مشخص است
 ترس از خداوند رحمان
 ترسی که ما را به خداوند رحمان می رساند عین رحمانیت
 خداوند است

بحث بیست و هشتم: در مورد عنوان ۲۸

در آیه ۱۱۲ سوره مبارک الانبیا، نام مبارک (ربنا الرحمن) آورده
 شده است.

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا نَصِفُوْنَ
 (الانبیاء/ ۱۱۲)

(و پیامبر) گفت: «پروردگارا! بحق داوری فرما (و این طغیانگران
 را کیفر ده)! و پروردگار ما (خداوند) رحمان است که در برابر
 نسبتهای ناروای شما، از او استمداد می طلبیم!
 خداوند رحمان پناهگاه امن بندگانی است که به حق به او پناه
 می برند

این رحمانیت خداوند است که به پیامبران و اولیاء الله و بندگانی

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا نَصِفُوْنَ ﴾

که به حق به او (خداوند رحمان) پناه می‌برند، یاری و کمک می‌کند به خصوص اگر آن بزرگواران از خداوند رحمان استمداد بطلبند

در این موضوع رحمانیت خداوند به دو صورت مطرح می‌شود: موضوع اول، خداوند رحمان به بندگانی که به حق به او پناه ببرند و از او طلب یاری کنند، کمک و یاری می‌کند موضوع دوم، خداوند رحمان، دشمنان خود و اولیاء الله و بندگان خوبش را، مورد مجازات و عذاب قرار می‌دهد باید همواره به این نکته توجه کرد که رحمانیت خداوند همیشه بخشش در هر جهت نیست بلکه رحمانیت خداوند نیز شامل مجازات و عذاب برای شیطان صفتان نیز می‌شود

بیم و ترس از مجازات خداوند رحمان، به بندگان کمک می‌کند که در انتخاب مسیر حرکتشان دقت کرده و همواره مواظب اعمال و رفتارشان باشند و این عمل در نهایت به نفع بندگان و کمک به رسیدن انسان به تکامل و امید به رحمانیت خداوند است خداوند رحمان با در پناه خود نگه داشتن پاکان و درستکاران و پرهیزکاران، آن بزرگواران را از آسیب دشمنانشان در امان نگه می‌دارد و این رحمانیت خداوند رحمان است

اگر مسیر نور و خدا را طی کنی، همراه و پناهگاهت خداوند رحمان است

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 «الرحمن» در آیات الهی

اگر مسیر تاریکی را طی کنی، همراه و پناهگاهت شیاطین و در نتیجه مورد مجازات و عذاب خداوند رحمان قرار خواهی گرفت مجازات و عذاب خداوند هم برای این دنیا و هم برای آخرت مورد توجه است

و این یعنی هشدار به لجاجت کنندگان کسانی که در مقابل حق لجاجت می کنند باید در هر لحظه منتظر مجازات و عذاب باشند

چه بد انتخابی است هر لحظه منتظر مجازات و عذاب خداوند بودن و دشمنی با خداوند که شکستی در آن نیست کسانی که در مقابل خداوند رحمان لجاجت می کنند بنظرم بی عقل ترین بندگان هستند

انتخاب مسیر روشن و مسیر تاریک زیاد سخت نیست ولی وارد شدن در تاریکی و خروج از آن سخت است باید همواره مراقب بود که قدم در تاریکی ها نگذاریم و اگر متاسفانه وارد تاریکی شدیم با کمک خواستن از خداوند رحمان و تکیه بر نور، تاریکی را از درون خود پاک کنیم

و اگر تاریکی را از درونمان پاک نکنیم این تاریکی به حدی می رسد که عقل و چشم و گوش تورا تسخیر می کند و دیگر نور را نخواهی دید و سخنان حق را نخواهی شنید و در نتیجه با خدایت لجاجت کرده و بزرگترین اشتباه را مرتکب می شوی

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 در بیان الهی

بحث بیست و نهم: در مورد عنوان ۲۹

در آیه ۲۶ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (للرحمن) آورده شده است.

الْمَلِكُ يُؤَمِّدُ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا
(الفرقان/ ۲۶)

حکومت در آن روز از آن خداوند رحمان است؛ و آن روز، روز سختی برای کافران خواهد بود

از رحمانیت خداوند می توان به برپایی قیامت اشاره کرد
در قیامت، مومنان و پاکان به پاداش خود و ظالمان و بدکاران به مجازات و عذاب الهی خواهند رسید

این یعنی رحمانیت خداوند

هم پاداشش و هم عذابش رحمانیت است

خود قیامت و تمامی اتفاقات آن یعنی رحمانیت خداوند

خداوند کانون رحمانیت است و اگر عذابی و پاداشی هست از رحمانیت اوست

اول از همه باید بدانیم که عذابی و مجازاتی که نصیب هر کس می شود، حاصل انتخاب های او و مسیری است که انتخاب نموده و عذاب و مجازات نتیجه ی این انتخاب های فرد است

هر بنده ای که نتیجه ی انتخابش عذاب الهی است نمی تواند بگوید که تا به حال مورد رحمت و بخشش خداوند قرار نگرفته

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

خداوند رحمان نه یک بار بلکه هزاران بار بندگان خود را می‌بخشد ولی هیچ بنده‌ای این بخشش‌های خداوند را نمی‌بیند ولی زمانی که به عذاب الهی دچار می‌شود می‌گوید که کجاست بخشندگی خداوند

چه قبول کنیم و چه قبول نکنیم حقیقت این است که خداوند رحمان هزاران بار بنده‌اش را بخشیده و حال اگر بنده‌ای به مجازات و عذاب الهی دچار می‌شود حاصل انتخاب بد او و انتخاب مسیری است که مقصدی جز آتش ندارد

نمی‌شود که بنده‌ای در طول عمرش مسیر اشتباعت و تاریکی را طی کند ولی مقصدش نور و بهشت باشد

کدام عقل سلیمی این را قبول می‌کند که درستکار و بدکار به یک نقطه برسند

اعتماد به آموزه‌های قرآن و اولیاءالله و در نتیجه امید و اعتقاد بر وجود قیامت، نشانه‌ی رحمانیت خداوند است

خداوند رحمان بارها و بارها در مورد قیامت هشدار می‌دهد و به وجود محکمه‌ای با عدالت الهی گوش زد می‌فرماید

وجود قیامت هشدار می‌دهد که پاداش و عذاب ثمره‌ای اعمال بندگان در قیامت است

حال این ما هستیم که انتخاب می‌کنیم بهشت یا جهنم

اولین قدم اعتقاد داشتن به وجود قیامت است

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

کسی که به اصل مطلب اعتقادی ندارد چه بسا حرف زدن در این باب، بیهوده سخن گفتن است
 دومین قدم اعتقاد داشتن به رحمانیت خداوند و اینکه قیامت نیز جزء رحمانیت خداوند می باشد

رحمانیت خداوند و عدالتش در یک نقطه قرار دارند و هیچ کدام یکی دیگر را نقض نمی کنند بلکه همسو و در یک می باشند
 هیچ وقت نمی توان امید داشت که خداوند حق مظلومی را نادیده می گیرد

هیچ وقت نمی توان انتظار داشت که خداوند خوب و بد را یکی بداند

بدترین موضوع این است که بدانیم

با وجود رحمانیت خداوند و بخششها و محبت های الهی، مسیری را انتخاب کنیم که به تمامی لطف های خداوند رحمان بی اعتنا بوده و مسیر منفور شیطانی و نفسانی را به مسیر نورانی خداوند ترجیح بدهیم

واقعاً انتخاب بدی نیست؟

یا واقعاً چیزی از حقیقت می فهمیم یا نه؟

خداوندا به تو پناه می بریم

خداوندا کمکمان کن تا لیاقت پیدا کنیم تا مسیر نورانی تو را

به هیچ مسیری ترجیح ندهیم تا در قیامت روسیاه در مقابلت نباشیم ۱۲۳

بحث سی ام: در مورد عنوان ۳۰

در آیه ۵۹ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا (الفرقان/ ۵۹)

همان (خدایی) که آسمانها و زمین و آنچه را میان این دو وجود دارد، در شش روز [= شش دوران] آفرید؛ سپس بر عرش (قدرت) قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت، او خداوند) رحمان است؛ از او بخواه که از همه چیز آگاه است

خواستن از خداوندی که آسمانها و زمین را آفریده و بر همه چیز آگاه است، جزء رحمانیت اوست

خداوند رحمان از ما بندگان می خواهد تا تمامی خواسته های خود را از او بخواهیم

قطعاً خداوند رحمانی که از همه چیز آگاه است می تواند خواسته های به جای ما را برآورده کند

این رحمانیت خداوند است که اجازه می دهد تا خواسته های خود را از او بخواهیم

آیا غیر از این است؟

آیا توانا تر از خداوند رحمان را سراغ دارید؟

آیا رحمان تر از خداوند را سراغ دارید؟

آیا مورد اعتماد تر از خداوند را سراغ دارید؟

به قطع یقین نه

پس چرا نمی‌توانیم به خداوند رحمان اعتماد کنیم و
خواسته‌هایمان را از او بخواهیم؟

یکی از دلایلی این است که به خودمان بیشتر از خداوند
رحمان ایمان داریم

یکی دیگر از دلایلی این است که در هر صورت ممکن
می‌خواهیم خواسته‌هایمان حتی اگر به ضررمان باشد نیز برآورده شود
وقتی خداوند رحمان می‌فرماید که خواسته‌هایتان را از من
بخواهید به این خاطر است که

اولاً هر خواسته‌ای به صلاح فرد نیست که برآورده شود
دوما قدرتی بزرگتر از خداوند رحمان وجود ندارد که بتواند
خواسته‌ها را برآورده کند

سوما خداوند رحمان قبل از برآوردن خواسته‌ها، تمامی جنبه‌ها
را در نظر می‌گیرد و چه بسا این خواسته بعد برآورده شدن، حقی را
ناحق کند و تو را به گمراهی بکشد

پس وقتی به خداوند رحمان اعتماد می‌کنی و از او خواسته‌ات
را می‌خواهی یعنی

خداوند رحمان را توانا تر از هر چیز برای برآورده شدن خواسته‌ات

می‌بینی

به نتیجه‌ی خواسته‌ات بیشتر از خود خواسته‌ات ایمان داری
 مطمئنی که قدم به بیراهه نخواهی گذاشت
 پس خداوند رحمان پناه گاه مناسبی برای پناه گرفتن در هر
 شرایطی است

در مواجهه با مشکلات، خواسته‌هایمان را از خداوند رحمان
 بخواهیم و بر او توکل کنیم که در این صورت بهترین انتخاب را
 کرده و در پناهگاه امن خداوند احساس آرامش و امنیت خواهیم
 کرد

بحث سی و یک: در مورد عنوان ۳۱

در آیه ۶۰ سوره مبارک الفرقان، نامهای مبارک (للرحمن -
 الرحمن) آورده شده است.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا
 تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (الفرقان / ۶۰)

و هنگامی که به آنان گفته شود: «برای خداوند رحمان
 سجده کنید!» می‌گویند: «رحمان چیست؟! (ما اصلاً رحمان
 را نمی‌شناسیم!) آیا برای چیزی سجده کنیم که تو به ما دستور
 می‌دهی؟!» (این سخن را می‌گویند) و بر نفرتشان افزوده می‌شود
 سجده بر خداوند رحمان یکی از زیباترین و باارزشتترین حالات

برای بندگان است و نشانه‌ای بر رحمانیت خداوند است

در بیان الطی

بندگانى بر خداوند رحمان سجده مى کنند که به رحمانيت
خداوند ايمان دارند

بندگان به دو نوع تقسيم مى شوند
نوع اول سجده کنندگان به خداوند
نوع دوم کسانى که به خداوند سجده نمى کنند
به آسانى مى توان فهميد که دوستداران خداوند رحمان چه
کسانى هستند

کسانى که در مسير تاريکى و گمراهى قرار مى گيرند بر خداوند
سجده نمى کنند زيرا خداوند را رحمان نمى دانند
کسانى که بر کارهاى و فهميده هاى اشتباه خود لجاجت
مى کنند مطمئنا در مسيرى قرار دارند که نور خداوند را در دل
احساس نمى کنند

خوب قابل قبول است که بنده اى که با اين همه رحمانيت
خداوند باز پى به رحمانيت خداوند نبرد، چشم و گوش و عقلش
در احاطه اى تاريکى قرار دارد

رحمانيت خداوند چيزى نيست که بنده نتواند آن را ببيند
پس زنگ خطر را بايد براى آن دسته از بندگان به صدا درآيد که
در چه مسيرى قرار داريم و به کدام سمت در حرکتيم
راه خلاصى اين گونه بندگان که در تاريکى به سر مى برند يک

چيز است

دیدن رحمانیت خداوند

اگر بنده‌ای نتواند رحمانیت خداوند را ببیند باید زنگ خطری

برای خود بداند

مطمعنا خداوند رحمان به کسانی که می‌خواهند رحمانیتش را

ببینند، کمک می‌کند و در امورات و الهاماتش رحمانیتش را نشان

می‌دهد

آغاز نجات از تاریکی و شروع روشنائی رحمانیت خداوند

است

رحمانیت خداوند را درک کنیم

به رحمانیت خداوند یقین پیدا کنیم

به خداوند رحمان سجده کنیم

از خداوند بخاطر این همه رحمانیتش سپاسگذاری و شکر

گذار باشیم

سجده به خداوند رحمان یعنی شکرگذاری از او

در هر عقیده و اعتقادی که هستیم باید این را درک کنیم که به

رحمانیت خداوند اعتقاد داریم یا نه؟

اگر به رحمانیتش ایمان داریم باید به خداوند رحمان سجده

کنیم و از او به خاطر این لطف عظیم سپاسگذار باشیم

در این صورت نور و روشنائی در کنار ما خواهد بود و می‌توانیم

با امید به خداوند رحمان و توکل بر او مسیر را ادامه دهیم

﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

اگر به رحمانیت خداوند ایمان نداریم باید بگوییم که نمک به حرام‌ترین بندگان هستیم به این دلیل که، خداوند را با این همه رحمانیت نتوانسته‌ایم درک کنیم پس می‌خواهیم چه چیز دیگری را درک کنیم
چه چیزی واضح‌تر و آشکارتر و بزرگتر از رحمانیت خداوند است؟

چرا فکر نمی‌کنیم که باید کمی در در تفکراتمان تجدید نظر بکنیم به هر حال انتخاب با خودتان

خداوندا من به پیشگاهت سجده می‌کنم تا نشان دهم که رحمانیتت را می‌دانم و چه کنم که گناهکارم و سعی و تلاشم بر ترک گناهانم است و هر قدمی که به جلو برمی‌دارم می‌دانم که مرا فراموش نمی‌کنی و به این یقین دارم و در مسیرم هر مشکل و ناراحتی و خوشی و زیبایی که سرم می‌آید آرامشم را از این می‌یابم که تو ناظر بر من هستی در تمام لحظه‌ها

سجده می‌کنم به خداوند رحمان تا بگویم دوستش دارم و امید به بخشش گناهانم، چون می‌دانم که او نیز مرا دوست دارد

بحث سی و دوم: در مورد عنوان ۳۲

در آیه ۶۳ سوره مبارک الفرقان، نام مبارک (الرحمن) آورده

شده است.

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (الفرقان / ۶۳)

بندگان (خاص خداوند) رحمان، کسانی هستند که با آرامش و
بی تکبر بر زمین راه می روند؛ و هنگامی که جاهلان آنها را مخاطب
سازند (و سخنان نابخردانه گویند)، به آنها سلام می گویند (و با
بی اعتنایی و بزرگواری می گذرند)

از نشانه های بندگان خاص خداوند رحمان، که رحمانیت
خداوند را فراختر احساس می کنند عباتند از
آرامش - بی تکبر - سلام دهنده

بندهای که به درجه آرامش رسیده باشد ایمان به خداوند
رحمان دارد

بنده ای که خود را به قدرتی شکست ناپذیر و رحمان بسپارد و
بر او توکل کرده و او را ناظر بر اعمال و رفتارهایش ببیند، آرامشی
خواهد یافت که لذتی غیر قابل وصف دارد

یکی از عوامل مهم و اساسی جهت رسیدن به آرامش، یقین به
رحمانیت خداوند است

بنده ای که به رحمانیت خداوند ایمان ندارد به هیچ وجه ممکن
به آرامش نخواهد رسید

وقتی در حال تصمیم گیری هستیم باید به دو نکته توجه داشته
باشیم:

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

امید و آرامش - ناامید و مضطرب

در درونمان امید و آرامش حاکم است یا ناامیدی و اضطراب وقتی قلب و روح انسان مملو از امید و آرامش است، نشانه‌ی این است که نور الهی و ایمان به رحمانیت خداوند در دلش جاری و آمادگی تصمیم‌گیری در خصوص مشکلات و تصمیمات اساسی زندگی را دارد

وقتی درون انسان ملو از ناامیدی و اضطراب است، نشانه‌ی این است که تاریکی و گناه و نیروهای شیطانی در درونش جاری و نباید در خصوص مشکلات و تصمیمات اساسی زندگی تصمیم‌گیری کند پس چه کار باید کرد

به طور حتم باید بنده‌ای که در چنین شرایطی قرار دارد، به خداوند رحمان روی آورده و با انجام اعمال نیکی که از انجام آن ببرد و آن اعمال نیک را با اخلاص به درگاه خداوند رحمان انجام دهد

مثلاً کسی با نماز و سجده به درگاه خداوند و یا کسی با کمک به مستمند و

با این اعمال می‌تواند تاریکی را از درونش زدوده و نور الهی را در قلبش احساس کند و خودش خواهد دانست که ناامیدی و اضطرابش تبدیل به امید و آرامش شده است

پس تاکید می‌کنم، با مراقبت از اعمال خودتان و یاد مداوم و

«الرحمن» در آیات الهی

ذکر خداوند، نورالهی را در قلبتان جاری سازید و اگر به هر شرایطی احساس کردین که ناامیدی و اضطراب بر شما حاکم است، این نشانه زنگ خطری برای شماست پس باید اقدام به پاک سازی درونتان کرده و به هیچ وجه ممکن در حالت ناامیدی و اضطراب، اقدام به تصمیم گیری در خصوص مشکلات و تصمیمات اساسی زندگیتان را نکنید

بنده‌ای که بی تکبر است و خود را برتر از دیگران نمی‌بیند و خود ستایی نمی‌کند به قطع یقین رحمانیت خداوند را فراختر احساس می‌کند

خداوندی که با قدرت بی نهایتش و آفریننده‌ی آسمانها و زمین، کانون رحمانیت است و رحمانیتش را به بندگان گوش زد می‌کند پس چه می‌شود و به چه دلیل بنده‌ی حقیر و ناچیز با تکبر و خودستایی خود را برتر می‌بیند؟

به قطع یقین بنده‌ی متکبر، بی عقل و ابلهی بیش نیست تکبر، یعنی دعوت از شیاطین و اعلام آمادگی پهن پیوستن به مسیر و راه و رسم تاریکی و شیطانی

پس بسیار مهم است که بنده، با دیدن و ایمان به رحمانیت خداوند، بی تکبر بوده و خود را به دام تاریکی نسپارد

اگر دارای تکبر هستی بدان و مطمئن باش که به رحمانیت

خداوند ایمان نداری

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

زیرا اگر به رحمانیت خداوند ایمان داشتی، در مقابل رحمانیتش هیچ گاه فکر تکبر و خودبتر بینی در تو حاصل نمی شد
 پس راه رهایی از تکبر، ایمان به رحمانیت خداوند می باشد
 بنده ای که سلام دهنده است و اشتباهات دیگران را بخشیده
 و تبدیل به کینه نمی کند، رحمانیت خداوند را فراختر احساس
 می کند

بنده ای که نمی تواند ببخشد و بدتر از آن اشتباهات دیگران را
 به کینه در دل تبدیل می کند، نمی تواند نور الهی را در دلش جاری
 سازد

و اگر نور الهی در دل انسان نباشد، تاریکی به درونش نفوذ
 می کند و تا زمانی که دلش را از کینه پاک نکرده و اشتباهات
 دیگران را نبخشد، نمی تواند بخشش و رحمانیت خداوند را در دل
 احساس کند

بنده ای که کینه ها و اشتباهات دیگر بندگان را به خاطر خداوند
 رحمان می بخشد یعنی این بنده نه تنها ایمان به رحمانیت خداوند
 دارد بلکه خود نیز می بخشد و از بخشش خداوند الگو بر می دارد
 پس در این حالت دل و روحش از نور الهی پر گشته و لذتی
 غیر قابل وصف در درونش احساس می کند که مانندش را در هیچ
 چیز نخواهد دید

وقتی بنده ای اشتباه دیگران را به خاطر خداوند رحمان ۱۳۳

در آیات الهی

می‌بخشد، یعنی به رحمانیت خداوند یقین دارد
 ولی وقتی بنده‌ای حتی به‌خاطر خدایش نیز نمی‌تواند از
 اشتباهات دیگران بگذرد، یعنی به رحمانیت خداوند ایمان نداشته
 و در این حالت نتیجه‌ی انتخابش هجوم تاریکی و شیاطین و تلخ
 شدن ادامه یزندگیش
 چه بد انتخابی است که بنده، حتی به خاطر خدایش نیز نتواند
 ببخشد

افسوس به چنین تفکر و انتخابی

بحث سی و سوم: در مورد عنوان ۳۳

در آیه ۵ سوره مبارک الشعرا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ
 (الشعراء/ ۵)

و هیچ ذکر تازه‌ای از سوی خداوند مهربان برای آنها نمی‌آید
 مگر اینکه از آن روی گردان می‌شوند

بندگانی که از خداوند رحمان و قرآنش روی گردان هستند، به
 رحمانیت خداوند بی‌اعتنا بوده و ایمانی ندارند در این صورت نیز
 نباید انتظار یاد خداوند و رحمانیتش را داشته باشند

لجاجت حالتی است که بندگان را از کشف حقیقت و اصلاح

﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

تفکرات غلط باز می‌دارد

اگر لجاجتی در خود یافتیم باید این عمل زشت را ترک و بعد از آن انتظار کشف حقیقت را داشته باشیم

لجاجت مانند فیلتر یک طرفه در جهت خروج می‌باشد یعنی هیچ ورودی را اجازه نمی‌دهد

چه عاملی باعث می‌شود تا بنده به دام لجاجت افتاده و در نتیجه‌ی لجاجت کردن، در حالت تمسخر لذت ببرد؟

بی میلی به کشف حقیقت و راضی به لذات دنیوی و نفسانی و در نهایت غرق شدن در دام گناه

کسی که به دام لجاجت گرفتار می‌شود، در جهت متقاعد کردن خود در مسیر اشتباهش هر توجیحی را جایز می‌بیند

و اگر در موردی هم احساس ضعف کند به تمسخر کردن طرف مقابل می‌پردازد

کسانی که فقط می‌گویند و نمی‌شنوند یعنی نمی‌خواهد بدانند و کسی که نخواهد بداند، انتخاب خود را انجام داده و نباید انتظار

هدایت و رحمانیت خداوند را داشته باشد

لجاجت ناشی از مطیع شدن به نفس اماره و احساس لذت از گناه، و مطیع شیطان شدن است از این رو دوست شیاطین شدن

یعنی فیلتر کردن خود از ورود حقیقت و خروجی فیلتر یعنی تمسخر و رضایت شیطان درون

حالت خطر ناکی است که بندگان باید با پناه بردن به خداوند
 رحمان و چنگ زدن به رحمانیت خداوند، و با تزییق اعمال نیک،
 دریچه‌ای به قلبشان باز کرده تا به مرور زمان و با درک حقایق و
 انجام اعمال نیک و در حقیقت جذب محبت خداوند رحمان،
 تاریکی‌ها را از قلب خارج و نور الهی را بر قلبشان جاری سازند
 کار راحتی نیست

اول از همه باید مراقب خود بود و نگذاشت تا به مرحله لجاجت
 برسد زیرا عواقبش بسیار خطرناک است

پس باید سعی و تلاش کنیم تا در فهم حقایق لجاجت نکنیم
 هر چند در کوچکترین حد

دوما اگر متاسفانه به دام لجاجت کردن افتادیم باید اول باور
 کنیم و در خود ببینیم که داریم لجاجت می کنیم
 اگر در اولین مراحل به لجاجت خود پی بردیم راحت‌تر می توانیم
 ترکش کنیم

ولی اگر متاسفانه به لجاجت خود اهمیتی قائل نیاشیم از
 رحمانیت خداوند دور شده و با انجام گناهان زیاد متاسفانه مطیع
 کامل شیاطین شده و نتیجه‌ی غفلت و انتخاب ما چیزی جز
 عذاب الهی نخواهد بود

با امید و توکل بر خداوند به کشف حقایق و درک عظمت
 رحمانیت خداوند قدم برداشته و با لجاجت کردن مانع ورود حقایق

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿اللهم
 در بیان
 عذاب الهی﴾

و فهمیدن حقایق نشویم

بحث سی و چهارم: در مورد عنوان ۳۴

در آیه ۳۰ سوره مبارک النمل، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (النمل / ۳۰)
این نامه از سلیمان است، و چنین می‌باشد: به نام خداوند
بخشنده مهربان

آغاز هر کاری با بسم الله الرحمن الرحيم
می‌توان برایش این مفهوم را به کار برد:

در آغاز هر کار و هر چیزی، بدان الله وجود دارد و رحمان و
رحیم است

هر عملی و هر تصمیم با رحمانیت خداوند آغاز می‌شود
پس راه رهایی از هر نوع بدی، ایمان به رحمانیت خداوند است
پس راه رسیدن به رضای الله، ایمان و یقین به رحمانیت خداوند
است

وقتی به رحمانیت خداوند ایمان داری یعنی می‌دانی که
خداوند چقدر دوستت دارد

پس اگر ایمان داری که خداوند رحمان دوستت دارد و بیش از
همه دوستت دارد پس چرا به فرموده‌هایش بی‌اعتنایی؟

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

اگر ایمان داری که خداوند رحمان دوستت دارد پس باید
بدانی که به غیر از صلاح چیزی نمی خواهد
اگر ایمان داری که خداوند رحمان دوستت دارد پس چرا نتیجه
کارهایت را به او نمی سپاری؟
آیا تو نیز خداوند را دوست داری؟
آیا می توان چنین خدایی را دوست نداشت؟
بلی، زمانی که بویی از رحمانیتش نبرده باشی
بله، زمانی که لجاجت کنی بدون هیچ دلیلی
بله، زمانی که عقل و چشم و گوشت در اختیار هوای نفس و
گناه و شیاطین باشد

در غیر این صورت هیچ بنده‌ی عاقلی نمی تواند چنین خدایی
را دوست نداشته باشد

رحمانیت خداوند برای دوست داشتنش کافیت

آغاز دوست داشتنش، رحمانیت اوست

آغاز زیباییها، رحمانیت اوست

کلید خوشبختی، رحمانیت اوست

آزار دهنده ترین چیز برای شیاطین، رحمانیت خداست

به رحمانیت خداوند چنگ بزنیم تا معنای واقعی خوشبختی
را درک کنیم و از هر چه پلیدی و زشتی و تاریکی است در امان
بمانیم و مسیر تکامل بندگی را طی کرده و در نهایت به رضای

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

خداوند رحمان برسیم

هر روز به یاد رحمانیت خداوند رحمان باشیم و تفکر کنیم در
رحمانیتش

هر روز مرور کنیم رحمانیتش را

هر روز به یاد داشته باشیم رحمانیتش را

هر کار و هر تصمیمی را با امید به رحمانیتش شروع و نتیجه

کارها را به او بسپاریم

مطمئناً هر نتیجه‌ای که برای کارهایت بدست آید، بدان

رحمانیت خداوند در آن جاریست حتی اگر توانی صلاح نتیجه

کارهایی که به خداوند رحمان سپرده‌ای را درک کنی

وقتی نتیجه‌ی کارها و تصمیم‌هایت را به خداوند رحمان

می‌سپاری و فارغ از هر نتیجه‌ای، راضی به نتیجه‌ی بدست آمده

هستی، باید بدانی رحمانیت خداوند را درک کرده و نور الهی در

قلبت می‌درخشد

و نه تنها خودت بلکه اطایانت نیز از انرژی خاص و نورانی تو

بهره مند خواهند شد

دل و قلبی که نور الهی در آن جاری باشد، محل رفت و آمد

فرشتگان الهی و سلام و درودهایی برایت از طرف پروردگار

رحمانت خواهد بود و این است معنای واقعی خوشبختی

خوشبختی یعنی محبت خداوند در قلب و روح

خوشبختی یعنی غرق در عظمت و رحمانیت خداوند شدن و سلام و درود هایی که در هر لحظه به تو از طرف خدایت داده می شود و رحمانیتی که هر لحظه تو را نورانی تر و به خدایت نزدیک تر می کند

بحث سی و پنجم: در مورد عنوان ۳۵

در آیه ۱۱ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ وَحَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ (یس / ۱۱)

تو فقط کسی را انذار می کنی که از این یادآوری (الهی) پیروی کند و از خداوند رحمان در نهان بترسد؛ چنین کسی را به آمرزش و پاداشی پرارزش بشارت ده

بدون شک، قرآن جزء رحمانیت خداوند است بر بندگان
ترس از خداوند رحمان نیز، رحمانیت خداوند را بر بندگان
فرخ تر می کند

هر کدام از بندگان به رهنمودهای قرآن توجه و عمل کرده و از خداوند رحمان در نهان بترسد، رحمانیت خداوند شامل حالش شده و پاداشی بزرگ برایش نصیب خواهد شد

چرا باید از خداوند رحمان ترسید؟

...
◇
◇
◇
الرحمن
در آیات الهی

خداوند رحمانی که کانون رحمانیت و بخشش است، چرا باید از او ترسید؟

جواب این است که اول باید از انتخاب‌های خود بترسیم
ما با اختیار خود و به انتخاب خود مسیرهایی را طی می‌کنیم که
نتیجه‌اش عذاب و مجازات است

عدالت خداوند باعث تفاوت خوب و بد می‌شود
رحمانیت و عدالت خداوند در یک سو و همجهت حرکت
کرده و یکدیگر انقض نمی‌کنند

حال اگر نتیجه انتخاب‌ها و ظلم‌های عذاب و مجازات باشد،
توقع داری به تو پادا داده شود یا عذاب

اگر به نتیجه‌ی ظلم و گناه و بدکار بودن، پاداش باشد و بخشش،
آیا ظلم نیست در حق خوبان و بی احترامی نیست در حق خوبان
اگر خداوند رحمان تو را دوست داشته باشد مسلماً کسانی که
خوب‌تر و پاک‌تر از تو هستند را بیشتر دوست دارد

پس در عذاب و مجازات نباید از خداوند رحمان گلایه مند بود
زیرا خداوند رحمان در عین رحمانیت و عدالت حکم می‌دهد و
باید از انتخاب‌های بد خود گلایه مند باشیم

باید از خداوند رحمان ترسید تا بع غیر خدا به مسیر دیگری
نرفت

باید از خدا ترسید تا با غیر خدا رو به رو نشد

اگر از خدایت ترسی بر دیگران ظلم و ستم می کنی و در نتیجه
 طرف حسابت در قیامت حق الناس هایی که باید جواب داده و
 طرف حسابت خداوند رحمان نیست که آنها را ببخشد

پس لازمه پاک زیستن و پرهیزگار بودن، ترس از خداوند
 رحمان است و این رحمانیت خداوند در جهت تربیت و اصلاح تو
 قرآن کریم، بهترین آگاهی دهنده در جهت حرکت به سوی
 کمال و پرهیز از دام های شیاطین است
 قرآن کریم یعنی رحمانیت خداوند
 از قرآن کریم می توان به رحمانیت خداوند رسید آن هم در

سریعترین زمان

قرآن کریم از آن جهت برای بندگان فرستاده شد که، بندگان
 خوب و بد و مسیر راست و منحرف را از هم تشخیص داده و به
 گمراهی کشیده نشوند

حال با توجه به اینکه هر کدام از بندگان در سطوح ایمانی و
 علمی مختلفی قرار دارند، از آن جهت قرآن دارای مراتب علمی و
 عرفانی متفاوتی است که بندگان با طی کردن پله های ایمان، پی به
 اسرار قرآن برده و رهنمودهای مختص سطوح خود را از آن کسب
 خواهند کرد

پس قرآن زیباترین و قدرتمندترین کتاب در جهت مختلف

علمی و عرفانی و..... است

لازمه کلید گشای قرآن، ایمان به خداوند رحمان است
 اگر بندگان به خداوند رحمان ایمان داشته باشند و و از خداوند
 رحمان درخواست کنند، دریچه‌های نورانیت قرآن برایشان باز
 خواهد شد تا در زمینه علمی خاص خود از آن بهره مند شوند و
 این رحمانیت خداوند است
 قرآن بسیار ارزشمند بوده و با ارزشتر کردن خود می‌توانیم از
 ارزش قرآن بهره مند شویم
 قرآن در یک جمله یعنی رحمانیت خداوند رحمان

بحث سی و ششم: در مورد عنوان ۳۶

در آیه ۱۵ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 تَكْذِبُونَ (یس/ ۱۵)

اما آنان (در جواب) گفتند: «شما جز بشری همانند ما نیستید،
 و خداوند رحمان چیزی نازل نکرده، شما فقط دروغ می‌گویید!
 فرستادگان خداوند رحمان و کتب پیامبران و بخصوص قرآن،
 بدون شک جزء رحمانیت خداوند می‌باشند

کلید و آغاز هدایت یا گمراهی، رحمانیت خداوند است

با قرآن که کاملترین کتاب الهی است و پیامبران و اولیاءالله، ۱۴۳

می‌توان رحمانیت خداوند را درک کرد و به عبارتی بهترین مسیر شناخت رحمانیت خداوند، قرآن و اولیاء‌الله هستند از این رو هر گاه به تاریخ نگاه می‌کنیم متوجه یک نکته می‌شویم و اینکه:

کسانی که با قرآن و اولیاء‌الله لجاجت می‌کنند، بویی از رحمانیت خداوند را نچشیده‌اند چگونه می‌شود که خداوند را رحمان خواند و قرآن را از رحمانیتش ندانست؟

چگونه می‌شود که خداوند را رحمان خواند و اولیاء‌الله اش را از رحمانیتش ندانست؟

در پاسخ باید گفت که خدایی ناکرده، یا خدا را رحمان نمی‌دانیم

یا معنای رحمانیت را نمی‌دانیم
یا لجاجت می‌کنیم

قرآن و اولیاء‌الله، مسیر رحمانیت خداوند را به ما نشان می‌دهد و به ما متذکر می‌شود که رحمانیت خداوند و عدالت خداوند در یک سمت هستند و رحمانیتش، عدالتش را نقض نمی‌کند فکر نکنیم که خداوند رحمان در هر شرایطی ما را خواهد بخشید

خداوند قرآن و اولیاء‌الله را برای هدایت بندگان فرستاده و این

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

عمل از رحمانیت خداوند رحمان می‌باشد
حال چرا باید با هدایت کنندگانمان مخالفت کنیم؟
این مخالفت نشانه‌ی عدم آگاهی و یا لجاجت است
اگر ناشی از عدم آگاهی است که می‌توانیم با تلاش و سعی بر
آگاهی‌مان بیفزاییم
و اگر ناشی از لجاجت است که بحثش مفصل و در صفحات
قبل اشاره شده است
باز تاکید می‌کنم
رحمانیت خداوند کلید و آغاز تمامی زیبایی‌ها و خوشبختی
واقعی است و بهترین راه رسیدن و درک رحمانیت خداوند، قرآن
و اولیاء الله می‌باشند
حال باز انتخاب با خودمان است
کدام مسیر را انتخاب می‌کنیم
ولی بدانیم نتیجه‌ی انتخاب‌های ما است که پاداش یا عذاب را
نصیب ما می‌کند
پس بهتر است که با آگاهی و ایمان و بدون لجاجت مسیرمان
را انتخاب کنیم

بحث سی و هفتم: در مورد عنوان ۳۷

در آیه ۲۳ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده ۱۴۵

است.

أَلْتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئاً وَلَا يُنْقِذُونِ (یس / ۲۳)

آیا غیر از او معبودانی را انتخاب کنم که اگر خداوند رحمان بخواهد زیانی به من برساند، شفاعت آنها کمترین فایده‌ای برای من ندارد و مرا (از مجازات او) نجات نخواهند داد
در زمان‌های دور بندگان زیادی وجود داشتند که به وجود خداوند معتقد نبودند و یا به عبارتی نسبت کافران به نسبت معتقدان به وجود خداوند، بیشتر بود

ولی در زمان‌های امروزی این نسبت کاملاً برعکس شده و نسبت معتقدان به وجود خداوند به نسبت کافران بیشتر است
این نشان دهنده افزایش آگاهی در بین بندگان خداوند در گذشت زمان است

پس یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در کشف حقیقت، آگاهی یافتن و با علم‌تر شدن است

چه در گذشته و چه در حال، بندگان که با علوم مختلف سر و کار دارند و متخصص در علومی هستند، نظم و انضباط موجود را مشاهده کرده و پی می‌برند که این همه نظم و واکنش و ترتیب و عظمت بینگر آفریننده‌ای پر قدرت و رحمان است

پس باتوجه به اینکه با گذشت زمان این علوم و با علم‌تر شدن

افراد، دیگر سخن گفتن در مورد عدم وجود خدا چیز نامفهومی است

حال باید در این برهه از زمان مواظب دام‌های دیگر شیاطین باشیم (چه انس و چه جن)

منحرف کردن و تزریق اطلاعات غلط در مورد علوم و حقیقت هستی

بهترین نجات دهنده از این انحرافات، مفاهیم عمیق قرآنی و فرموده‌های اولیاءالله با تکیه و توکل بر خداوند رحمان و کمک خواستن از رحمانیت اوست

هر چه قدر ایمان و علم ما بیشتر شود می‌توانیم مفاهیم عمیقتر از قرآن را فرا گرفته و از هجوم علوم شیطانی و عقاید شیطانی در امان بمانیم

وجود خداوندی رحمان، و پناه بردن به او، کلید حل مشکلات می‌باشد

کسانی که به وجود خداوند اعتقاد ندارند آیا به وجود خود معتقدند؟ یا وجود خود را می‌بینند؟

وقتی وجود خود را می‌بینی پس چگونه به عدم وجود خداوند اعتقاد نداری؟

شاید خود را چنان کامل می‌بینی که فکر می‌کنی تمامی آسمانها و زمین و هر چه در آن است را می‌فهمی و بر تمامی علوم

«الرحمن» در آیات الهی

شناخته شده و شناخته نشده مسلطی؟

اگر چنین فکر کنی به قطع یقین دیوانه‌ای بیش نیستی
چون هر انسان عاقلی می‌فهمد که فهمیده‌هایش در مقابل
نافهمیده‌هایش بسیار ناچیز است
پس چگونه می‌شود این نافهمیده‌ها، نظمی چنین حیرت‌آور
و پدیده‌هایی چنان عظیم را پدید می‌آورد و در یک کلام تمامی
اجزاء آسمانها و زمین را چه کسی آفریده و مراقبت می‌کند
خدایا تو با این همه عظمت و بزرگیت، رحمانی
و من با این همه کوچکیم، متکبر

بحث سی و هشتم: در مورد عنوان ۳۸

در آیه ۵۲ سوره مبارک یس، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُونَ (یس / ۵۲)

می‌گویند: «ای وای بر ما! چه کسی ما را از خوابگاهمان
برانگیخت؟! (آری) این همان است که خداوند رحمان وعده
داده، و فرستادگان (او) راست گفتند!

تمامی وعده‌هایی که خداوند رحمان داده، تحقق خواهند یافت

و این رحمانیت خداوند است ۱۴۸

و وعده‌های که خود و فرستادگانش داده‌اند بدون شک تحقق خواهند یافت

یکی از این وعده‌ها در مورد بیدار شدن دوباره انسان و آغاز روز قیامت می‌باشد

خداوند رحمان در زندگی دنیوی، تمامی وعده‌ها و پاداش‌ها و مجازات‌ها را گوش زد کرده است

و کسی نمی‌تواند اظهار بی‌خبری کند

و روز قیامت وعده گاه دیدن نتایج انتخاب‌های ما و ارزش و احترام‌هایی است که به خدای خود و خود گذاشته‌ایم

مسئلاً وقتی خداوند رحمان از بیدار شدن انسان تذکر می‌دهد و وعده‌هایی که به بندگانش می‌دهد، به خاطر این است که بندگانش را دوست دارد و نمی‌خواهد حاصل انتخاب‌هایش آتش دوزخ باشد و این رحمانیت خداوند می‌باشد

تمامی فرستادگان خداوند، بیش از همه‌ی بندگان خداوند، دلسوزتر به هم‌نوعان خود هستند و این عمل موجب ایجاد محبت در بین فرستادگان خداوند و بندگان پرهیزگار و با اخلاص می‌شود و این نیز نشانه‌ای از رحمانیت خداوند می‌باشد

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

بحث سی و نهم: در مورد عنوان ۳۹

در آیه ۲ سوره مبارک فصلت، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است. ۱۴۹

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (فصلت ۲)

این کتابی است که از سوی خداوند رحمان و رحیم نازل شده است

قرآن کریم یکی از مهمترین نشانه‌های رحمانیت خداوند می‌باشد

قرآن کریم تنها کتابی است که نمی‌توان در آن تغییری ایجاد کرد و حتی یک آیه مثل و مانند آن را آورد

قرآن کریم معجزه پیامبر گرامی اسلام ﷺ بوده و مثل و مانندی ندارد

قرآن رهنما و هدایت کننده بندگان خداوند در مسیرهای سخت زندگی و روشن کننده‌ی راه جهت بهتر انتخاب نمودن مسیرها می‌باشد

خداوند از آن جهت که بندگان خود را دوست دارد، قرآن را برایشان نازل کرد تا با چنگ زدن به قرآن بتوانند خود را از دامهای شیاطین نجات داده و با استفاده از رهنمودهای قرآن بتوانند به سعادت دنیوی و اخروی برسند و به عبارتی خوشبختی واقعی را برایشان نشان دهد

قرآن کریم برای تمامی بندگان نازل شده است پس پاسخگو برای تمامی بندگان در سطوح مختلف علمی، ایمانی و تخصصی می‌باشد

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

هر چه قدر ایمان و بندگی و اخلاص ما به خداوند رحمان بیشتر باشد به تناسبش، کلیدهای قرآن برایمان باز شده و ما می‌توانیم بهره‌ی بیشتری از قرآن ببریم

قرآن کریم معجزه پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌باشد و ما هر چه قدر از فرموده‌های پیامبر اسلام ﷺ و اولیاءالله در خصوص قرآن استفاده کنیم، می‌توانیم درک عمیق‌تری نسبت به مفاهیم قرآنی داشته باشیم

پس خداوند رحمان است

زیرا کتابی بی نظیر مانند قرآن را برایمان فرستاده است
زیرا پیامبر گرامی اسلام ﷺ و اولیاءالله را جهت درک مفاهیم عمیق قرآن و استفاده از رهنمودهایشان جهت هدایت گذاشته است
هر چه قدر نور الهی در دل و جان انسان زیادتر باشد، بهره بیشتری از مفاهیم قرآنی را خواهد برد

تمامی وعده‌های خداوند رحمان در قرآن بیان شده است

تمامی گوشزدها و هشدارها در قرآن بیان شده است

تمامی حقایق هستی در قرآن قابل استخراج است

و کتابی کامل از هر جهت و هدیه‌ای از خداوند رحمان برای بندگان می‌باشد

با توجه به این که قرآن هدیه‌ی خداوند برای تمامی بندگان

می‌باشد پس بسیار ارزشمند بوده و در قبالش ما بندگان نیز باید

نهایت استفاده و درک لازم را از قرآن ببریم
 کسانی که به ظاهر قرآن نگاه کرده و زود قضاوت می کنند باید
 بدانند که تالیقات بهره مندی از قرآن را پیدا نکنند نمی توانند به
 الطاف ویژه‌ی قرآن دسترسی داشته باشند
 قرآن کتابی است که به تنهای برای تمامی نیازهای بشری
 کافیت ولی واقعاً چنین درکی از قرآن داریم؟
 پس شرط بهره مندی بیشتر از قرآن، ایمان به خداوند رحمان و
 کسب اجازه از محضر خداوند می باشد
 با خواندن قرآن و تفکر در آیاتش، تاریکی های درون را به
 روشنایی و نور الهی تبدیل کنیم و ذهن خود را با تفکر در آیات از
 راکد ماندن و فاسد شدن نجات دهیم
 هر چه قدر تفکر در آیات قرآن بیشتر شود دل و روح و عقل شما
 نورانی تر شده و می توانید به آرامش بیشتر و احساس خوشبختی را
 لمس کنید

می توانید امتحان کنید
 هر روز حتی اگر فرصت ندارید در حد زمان خیلی کم،
 قرآن خوانده و در مسیر کارتان به آیه‌ای که خواندید تفکر کنید
 و بیندیشید

بینید می توانید نور الهی را کم کم در دلتان احساس کنید؟
 فقط لجاجت نکنید و این کار را ادامه داده و به این کار عادت

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

کنید

زمان زیادی نمی خواهد بلکه اراده و انتخاب می خواهد
 شاید این عمل شروع حرکتان به سوی خوشبختی واقعی و لمس
 خوشبختی واقعی باشد

هر روز یک آیه از قرآن را خوانده در آن روز هر وقت فرصت
 کردید در آن آیه تفکر کنید و بیندیشید و در کنار تفکر کردن،
 حواستان به محیط پیرامونتان باشد شاید نشانه‌هایی در اطرافتان
 برایتان برای درک بیشتر آماده باشد

بحث چهارم: در مورد عنوان ۴۰

در آیه ۱۷ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (للرحمن) آورده
 شده است.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ
 كَظِيمٌ (الزخرف/ ۱۷)

در حالی که هرگاه یکی از آنها را به همان چیزی که برای
 خداوند رحمان شبیه قرار داده [= به تولد دختر] بشارت دهند،
 صورتش (از فرط ناراحتی) سیاه می‌شود و خشمگین می‌گردد
 خداوند رحمان شبیه به هیچ چیز و هیچ کس نمی‌باشد و هرگونه
 شبیه قائل شدن به خداوند رحمان عین شرک و کفر می‌باشد

یقین به این که خداوند رحمان شبیه به هیچ چیز نیست، درک ۱۵۳

رحمانیت خداوند را فراختر می کند
 گاهی اوقات ابلهی و نادانی فرد تا جایی پیش می رود که
 نعمت های خداوند رحمان را ناراحتی و ننگ برای خود می پندارد
 در زمان های دور فرزند دختر را که نعمت و هدیه ای از طرف
 خداوند رحمان است را ننگ و از وجودش ناراحت می شدند
 نعمت های خداوند نشانه ی رحمانیت اوست پس نعمت و
 هدیه ی فرزند یعنی رحمانیت خداوند رحمان
 پس تمامی نعمت های خداوند رحمان را باید قدر دانست
 و ناسپاسی نکرد

در زمان های قدیم ناراحتی و ناسپاسی از تولد فرزند دختر
 نشانه ی ابلهیت و ناسپاسی آنها بود
 و حالا نیز ناسپاسی به قرآن و اولیاء الله و دیگر نعمت های خداوند
 رحمان

در هر زمانی بندگان خداوند و در کل جوامع بشری و ...
 نتوانستند به دستورات و رهنمودهای خداوند و اولیاء الله اش اعتماد
 و اطمینان کنند دچار انحراف شده و به گمراهی کشیده شده اند
 تمامی چیزهایی که نشانه ی رحمانیت خداوند است را باید قدر
 دانست و هرگونه بی اعتنایی در مورد آنها یعنی ناسپاسی به خداوند
 رحمان

خداوند رحمان، هیچوقت بدون انتخاب فرد و خواست فرد،

فرزندی در اختیارش نمی گذارد

پس انتخاب این که فرزند داشته باشی یا نه به اختیار و انتخاب تو بستگی دارد و حال اگر با انتخاب خود فرزندی از خداوند رحمان درخواست کردی باید بدانی درخواست کننده نیز تو هستی پس اگر خداوند رحمان فرزندی به خواست تو به تو هدیه می دهد و امانتی نزد تو می سپارد، تو مسئولی در قبال انتخابت و رحمانیت خداوند

یکی از مهمترین اماناتی که خداوند در اختیار ما می گذارد، بدون شک فرزند است

هر گونه بی امانتی و عدم سپاسگذاری در قبال خواستهات (خواست فرزند)، خشم خداوند را بدنبال خواهد داشت پس دیدگاه ما این گونه نباشد که داریم برای فرزند خود لطف می کنیم

ما از خداوند رحمان فرزندی خواستیم و خداوند رحمان نیز با رحمانیتش به ما امانتی به امانت می گذارد حال باید در قبال این امانت خداوند، نهایت تلاش خود را در تربیت پاک و درست و نیکو بکنیم و

کمکش کرده باشیم تا در این مسیر به خداوند رحمان برسد ما در قبال تربیت فرزندان مسئولیم و باید بدانیم اگر برای خود ارزشی قائل نیستیم و تا این برهه از عمرمان به بطالت و خوشی

گذشته است از این به بعد طرف حسابمان خداوند رحمان است و حامی و پشتیبان فرزندی است که به تو امانت داده و هرگونه ناسپاسی، خشم خداوند رحمان را بدنبال خواهد داشت

بحث چهل و یکم: در مورد عنوان ۴۱

در آیه ۱۹ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَانَّ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ
سَكَّتُبْ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ (الزخرف/ ۱۹)

آن‌ها فرشتگان را که بندگان خداوند رحمانند مؤنث پنداشتند؛ آیا شاهد آفرینش آنها بوده‌اند؟! گواهی آنان نوشته می‌شود و (از آن) بازخواست خواهند شد

از نشانه‌های رحمانیت خداوند، بندگان خداوند می‌باشند قرآن و اولیاء الهی بهترین راهنما برای پاسخ به سؤالات ما هستند و هرگونه سخن و عمل و کاری که قرآن از آن نهی کرده و یا در فرمایشات اولیاء الله از آن نهی شده است باید احتیاط کرد چون هیچ یک از ما شاهد خلقت و حقیقت بندگان و چیزهای دیگر نبوده‌ایم و هرگونه اظهار نظر در موردشان روزی بازخواست خواهد شد

⋮
◇
◇
◇
﴿در آیات الهی﴾

تمامی بندگان که محبت خداوند را در دل دارند و نزد خداوند

ارزشمند هستند حالا فرقی نمی کند از انس باشد یا از جن باشد یا از فرشتگان باشد و یا ... باید مورد احترام ما نیز باشد
بندگانی که نشانه‌ی رحمانیت خداوند رحمان هستند مورد لطف و بخش خداوند رحمان قرار داشته و خواهند داشت و از این جهت مورد احترامند و احترام به آنان، احترام به رحمانیت خداوند می باشد

تمامی بندگان خوب و پاک خداوند، چه از انس باشند چه از جن، یک هدف و یک دشمن آشکار دارند
هدفشان کسب رضایت خداوند و رسیدن به رضای الله و دشمنشان، شیاطین و شیطان صفتانی که دشمن خداوند رحمان هستند

فرشتگان نیز نشانه‌ی رحمانیت خداوند می باشند
شاید اطلاعات ما در مورد فرشتگان کم باشد ولی این را میدانیم که فرشتگان ماموران خداوند رحمان در روی زمین و آسمانها هستند

بسیاری از فرشتگان حافظان ما و ثبت کنندگان اعمال و رفتار ما بعضی مواقع ماموران عذاب الهی هستند
پس بسیار مورد احترامند

خداوند رحمان حتی لحظه‌ای ما را تنها نگذاشته و فرشتگانی در اطراف و کنار ما برای حفاظت و مواظبت از ما قرار داده و

حتی می‌توانیم با در خواست از خداوند رحمان فرشتگانی برای محافظت خود بخواهیم

اگر ما همواره خود را پاک و نورانی نگه داریم در این صورت فرشتگان الهی همواره طلب آمرزش و خیر برایمان از خداوند رحمان می‌طلبند

اگر اطرافمان را نورانی و معنوی نگه داریم در این صورت محیط پیرامونمان محل فرود و خیر و برکت از طرف فرشتگان خداوند رحمان می‌شود و برعکس اگر خود و محیط پیرامونمان تاریک و گناه آلود باشد محل فرود و گردش شیاطین خداوند خواهد بود

مطمئن باشیم همواره فرشتگانی نظاره گر اعمال و رفتار ما و در کنار ما هستند پس با انجام کارهای نیک و دوری از گناه به خاطر خداوند رحمان، شادی و سلام و احترام خود را در قبال فرشتگان داشته باشیم

خداوند رحمان را به خاطر رحمانیتش شکر گذار باشیم
خداوند رحمان را به خاطر فرشتگانی که نشانه رحمانیتش هستند، شکر گذار باشیم

بحث چهل و دوم: در مورد عنوان ۴۲

در آیه ۲۰ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده

شده است.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (الزخرف / ۲۰)

آنان گفتند: «اگر خداوند رحمان می خواست ما آنها را پرستش نمی کردیم!» ولی به این امر هیچ گونه علم و یقین ندارند و جز دروغ چیزی نمی گویند

خداوند رحمان، کانون رحمانیت می باشد

خداوند رحمان به ما اختیار و قدرت انتخاب داده است

نتیجه همه‌ی کارها و اعمال ما، نتیجه‌ی انتخاب‌های ماست

انتخاب‌هایی که با اختیار خود انجام می دهیم در مقابل خداوند

دارای ارزش می باشد

گاهی اوقات قضای الهی بر این است که خداوند ما را مورد

آزمایش قرار می دهد

گاهی اوقات نتیجه‌ی انتخاب های فرد، فقری است که بر او

حاکم شده است

فرق بین این دو چیست؟

در علم و ایمان

کسی که با توکل بر خداوند رحمان و ایمان و اعتماد به او و با

تلاش و درایت اقدام به عملی می کند ولی شکست پشت شکست

نتیجه‌ی کارهای اوست، باید کمی تأمل کرده و صبر کرده و از ۱۵۹

...
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

خداوند رحمان کمک بخواد و ناامید نباشد زیرا خداوند رحمان صلاح او را می خواهد و حتماً صلاحی در کار است ولی بعضی اوقات بدون علم و ایمان و تنها جهت گذر از مشکل و نتیجه‌ی حاصله، نتیجه‌ی کار خود را به خواست و قضای خداوند ربط می دهد

پس زمانی که افرادی از سر عدم تفکر و لجاجت، می گویند که این خواست خدا است که ما به بیراهه و گمراهی کشیده شویم و یا شرک و کفر مرتکب شویم باید بگویم همان تفکر شیطانی که شما را به کفر و شرک مرتکب کرد و شما را به بیراه کشید، همان تفکر گوینده‌ی این است که خدا خواست که ما این گونه به بیراه کشیده شویم

نه علم و نه ایمانی و نه اخلاصی و نه پرهیزکاری در افرادی که توهم و خرافه گویی می کنند دیده نمی شود فقط گفتار شیاطین با استدلال‌های ضعیف حاصل تفکر آنهاست

و اما کسی که با ایمان قلبی و با اخلاص کاری را شروع و نتیجه‌اش را به خداوند رحمان می سپارد و تمام تلاش خود را در جهت اجرای صحیح کار و تصمیمش پیاده می کند ولی نتیجه نمی گیرد و شکست می خورد، باید صبر کند و علت شکست خود را جویند، شاید صلاح و خواست خداوند چیز دیگری است

پس قضای الهی را باور و به تقدیر الهی امید داشته باشیم

...
 ◊
 ◊
 ◊
 ((الرحمن)) در آیات الهی

بحث چهل و سوم: در مورد عنوان ۴۳

در آیه ۳۳ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (بالرحمن) آورده شده است.

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ (الزخرف/ ۳۳)

اگر (تمکن کفار از مواهب مادی) سبب نمی شد که همه مردم امت واحد (گمراهی) شوند، ما برای کسانی که به (خداوند) رحمان کافر می شدند خانه‌هایی قرار می دادیم با سقفهایی از نقره و نردبانهایی که از آن بالا روند

از نشانهای رحمانیت خداوند این است که ایمان و محبتش را به هر کس نمی دهد ولی مال و ثروت را به هر کسی می دهد و ملاک مال و ثروت ملاک دوست داشتن خداوند رحمان نیست این رحمانیت خداوند است که ایمان و محبت و پاکی و پرهیزگاری و دیگر ارزشهای واقعی را برتر از مال و ثروت و مقام و شهرت قرار داده و کسانی را که دوست دارد محبت و ایمان را در قلبشان جاری می سازد

پس ما باید دیدمان و نگرشمان تغییر پیدا کند و ارزش گذاری انسانها را بر مال و ثروت نبینیم

همه ما باید بنگریم که ارزشهای انسانی چیست؟

همه‌ی ما باید بنگریم که ارزش‌هایی که خداوند رحمان بر ما

بندگانش دوست دارد کدام ها هستند؟

اگر به خداوند رحمان ایمان داشته باشیم باید به این نکته نیز ایمان داشته باشیم ملاک بزرگی و برتری یک شخص ایمان و محبتش به خداوند و پرهیزگاری و درستی شخص است و اگر در کنار اینها ثروتی هم داشت باشد خوب است

اگر به این نکته توجه نداشته باشیم چه می شود؟

اگر ملاک ما در برتری شخص و یا الگوهای ما در برترین اشخاص، ثروتمندان و صاحبان مقام و قدرت باشد در این صورت جامعه به سمتی حرکت خواهد کرد که ارزش و اهمیت مال و ثروت بیشتر از درستکاری و پاکی خواهد بود

در جامعه ای که اکثریت افراد بیشتر به دنبال مال و ثروت باشد و کمتر به ایمان و درستی و پاکی باشند در این صورت کم کم به سمتی حرکت خواهیم کرد که از مسیر متعالی منحرف خواهیم شد و به رحمانیت خداوند ناسپاسی خواهیم کرد

ثروت و مال بد نیست و نعمتی است از طرف خداوند که رفاه خود و خانواده را به دنبال خواهد داشت به شرطی که ارزشش کمتر از ایمان و پاکی و درستی باشد

شخصی که ایمانش به خداوند رحمان و محبتش به او زیادت

...
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

و پاکی و درستکاریش بیشتر باشد به مراتب و بسیار از فردی که ثروتمند است ولی درستکار و پاک نیست، ارزش دارد پس اصل در ارزشمندی فرد ایمان و پاکی و محبت و درستکاریش و دیگر ارزش‌های اخلاقی است و مال و ثروت اصل و ملاک برتری و بزرگی نیست خداوند رحمان دوستدار بندگانش است و محبتش را در قلب هر کسی جاری نمی‌سازد زیرا بنده‌اش باید ارزش و لیاقت محبت خداوند را داشته باشد

خداوند رحمان کانون رحمانیت است و هر کسی رحمانیتش را بداند و محبتش را در قلبش احساس کند می‌بیند که مسیر خداوند کانون آرامش و دوری از اضطراب و تاریکی و احساس خوشبختی واقعی است

خداوند را سپاس‌گذاریم و از او می‌خواهیم که لذت اخلاص و محبتش را در قلبمان بچشانند که در این صورت فرق بین لذت و آرامش و خوشبختی واقعی را خواهیم چشید و در این صورت بهتر می‌توانیم در انتخاب‌های خود و تفکرات خود، درست‌ترین را انتخاب کنیم

قدمی به سمت رحمانیت خداوند بردار، زیرا این حق توست که رحمانیت خداوند را احساس کنی، بقیه‌اش بعد از چشیدن لذت محبت خداوند و رحمانیتش

بحث چهل و چهارم: در مورد عنوان ۴۴

در آیه ۳۶ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ
(الزخرف/ ۳۶)

و هر کس از یاد خدا روی گردان شود شیطان را به سراغ او می فرستیم پس همواره قرین اوست
راه در امان مانده از وسوسه ها و خود شیاطین، یاد کردن خداوند رحمان و توجه به رحمانیت خداوند است

خداوند رحمان، یاد خود را، راه حل منحرف نگشتن و نپیوستن به شیاطین قرار داده است پس یاد خداوند رحمان نیز نشانه‌ی رحمانیت خداوند رحمان است
انتخاب کردن

انتخاب یاد خداوند رحمان یا انتخاب شیاطین
این انتخاب و دوراهی در تمامی تصمیمات و آزمایشات و اختیارات ما پیش می آید

در هر لحظه باید به یاد خداوند رحمان باشیم به این دلیل که در انتخاب‌هایی که در لحظه و زمان‌های اندک به سراغمان می آیند نور خداوند و یاد خداوند می تواند از انجان انتخاب‌های منحرف کمکمان کند

⋮
◇
◇
◇
((الرحمن)) در آیات الهی

اگر با یاد خداوند رحمان، بی توجه باشیم در این صورت شیطان در اندکی از لحظه ما را به گمراهی می کشد و شاید گناهی مرتکب شویم که سالها زمان ببرد تا توانش را بپردازیم و جبرانش کنیم اگر هم که جبران نشدنی باشد که هیچ

پس لحظه‌ها چقدر مهمند

یاد کردن خداوند در لحظه‌ها چقدر مهم است

به یاد خدا بودن در لحظه‌ها چقدر مهم است

عدم آرامش تو نشانه‌ای از بی توجهی تو به یاد خداست پس به یاد داشته باشیم، زمانی که آرامش نداریم و مضطربیم، خداوند رحمان را یاد کنیم و از او کمک بخواهیم

خداوند رحمان کانون آرامش و رحمانیت است و زمانی که آرام نیستیم پس به خداوند متصل نبوده و اتصال ما به جای دیگری است و در این زمانها به هیچ وجه تصمیمات مهم گرفته نشود

خداوند رحمان را در قلبمان یاد کرده و از او کمک خواسته و با

خداوند رحمان با اخلاص صحبت کنیم و کارها را به او بسپاریم و زمانی که آرامش پیدا کرده و امید وار به حل مشکل شدیم،

می‌توانیم انتخاب‌هایمان را انجام دهیم و تصمیماتمان را بگیریم حال باید با عقل و منطق و مشورت و در نهایت توکل به خداوند رحمان به دل مشکلات رفته و هیچ ترسی از حل مشکلات نداشته

باشیم

به هیچ وجه اجازه ندهیم در زمان تصمیم گیری، به غیر از یاد خداوند، چیز دیگری دخیل در تصمیم گیریهایمان شود
 خداوند رحمان است و بندگان را دوست دارد و دوست ندارد
 به تاریکی و گمراهی کشیده شویم ولی متاسفانه با اختیار خود
 و انتخاب‌های بد خود، از مسیر نور و رحمانیت خارج شده و به
 سمت تاریکی کشیده می‌شویم و نتیجه چنین انتخابی معلوم است

بحث چهل و پنجم: در مورد عنوان ۴۵

در آیه ۴۵ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
 إِلَهَةً يُعْبُدُونَ (الزخرف/ ۴۵)

از رسولانی که پیش از تو فرستادیم بپرس: آیا غیر از خداوند
 رحمان معبودانی برای پرستش قرار دادیم؟

این انصاف نیست که با وجود خداوندی رحمان و مهربان، به
 دنبال معبودان دیگر باشیم

خداوند کانون رحمانیت است و کسی که غیر از خداوند
 رحمان به دنبال معبودان دیگر باشد یعنی اینکه پی به رحمانیت
 خداوند نبرده است پس نخست باید رحمانیت خداوند را بشناسیم
 و با آن ایمان بیاوریم در این صورت نمی‌توانیم با وجود شناخت

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((الرحمن)) در آیات الهی

رحمانیت خداوند، به دنبال معبود دیگری باشیم
ولی کسی که رحمانیت خداوند را بشناسد ولی باز به دنبال غیر
خدا باشد، انصاف نمی‌کند و انتخابی کرده است که نتیجه‌اش
رحمانیت نیست و نباید انتظار رحمانیت داشته باشد

رحمانیت خداوند برای آغاز هر خوبی و سرچشمه‌ی هر خوبی
کفایت می‌کند قطعاً عقل حکم می‌کند که قبل از انجام هر کار،
رحمانیت خداوند را بشناسیم و به آن ایمان بیاوریم
آیا زیبایی و خوشبختی واقعی را دوست داریم:
آیا می‌خواهیم پی به حقیقت ببریم؟

آیا دوست داریم به آرامش قلبی و نور الهی برسیم؟
اگر جوابت بله است پس باید حتماً رحمانیت خداوند را
بشناسی و به آن ایمان بیاوری و تمامی شک‌ها را نسبت به رحمانیت
خداوند برطرف کنی

واقعاً برای این کار وقت و زمان بگذار و به رحمانیت خداوند
ایمان بیاور که اگر چنین باشد لذتی به تو چشانده خواهد شد که
در انتخاب‌هایت و ادامه مسیرت بسیار مفید خواهد بود
خداوندی که کانون رحمانیت و مهربانی است مسلماً هر چه
قدر به رحمانیتش ایمان بیاوریم به خداوند رحمان نزدیکتر شده و
هیچ چیزی زیباتر و هیچ لذتی برتر از آن نخواهد بود

نگوییم و به خود مغرور نشویم که رحمانیت خداوند را می ۱۶۷

دانیم

هر چه قدر به سمت شناخت رحمانیت خداوند قدم بگذاری می‌بینی که رحمانیت خداوند انتهای ندارد و وقتی وارد مسیر شناخت رحمانیت خداوند شدی درجه های رحمانیت خداوند بر قلبت باز تر شده و کم کم می‌فهمی که کجا بودی و کجا هستی و به کجا می‌خواهی بروی

آن چنان غرق در مسائل روزمره شده‌ایم که شناخت رحمانیت خداوند را کم چیزی می‌پنداریم یا اگر هم دوست داشته باشیم وقت و زمان لازم را برای شناخت خدای خود نمی‌گذاریم و این عمل یعنی اینکه ندانسته‌ایم که شناخت خداوند رحمان و بخصوص رحمانیتش بیش از هر چیز دیگری ضروری می‌باشد پس اگر وقت نمی‌گذاریم یعنی ناسپاسی می‌کنیم

اگر برای نفست زمان بیشتری می‌گذاری و یا اگر به مقام و شهرت زمان زیادی می‌گذاری و اگر برای مادیات زمان زیادی می‌گذاری، به این معنی است که برای نفست و شهرت و مقام و ثروت و ... ارزش زیادتری قائلی

متأسفانه در جوامع کنونی، خود را غرق در مسائلی کرده‌ایم که در مقایسه‌ی بعضی ارزش‌های واقعی کاملاً بی‌ارزشند ولی چرا نمی‌توانیم به ارزش‌های واقعی توجه زیادتری بکنیم؟

علتش این است که لذت پرهیزگاری و نزدیک‌تر شدن به نور

...
 ◇
 ◇
 ◇
 ((رحمن)) در آیات الهی

الهی را در درونمان خاموش کرده‌ایم و اگر هر از چند گاهی دلمان می‌گیرد و یاد خداوند رحمان را می‌کنیم و باز به آغوش مسائل و ارزش‌های دنیوی بر می‌گردیم به این علت است که لذتی که بتواند ما را به ادامه‌ی مسیر مشتاق‌تر کند را نمی‌چشیم

به دنبال شناخت واقعی رحمانیت خداوند باشیم و نشانه‌ی شناخت و ایمان به رحمانیت خداوند، محبتی است که از جانب خداوند در قلبمان احساس می‌کنیم و اگر شناختمان را بیشتر و بیشتر کنیم، محبت خداوند در قلبمان زیاد و زیادتر شده و در این صورت است که آرام می‌گیریم و عاشق خدایمان شده و ساکت می‌شویم و بیشتر زمان سکوت اختیار کرده و منتظر رحمانیت خداوند می‌شویم و در خلوت می‌خواهیم با خدایمان خلوت کنیم و چرا در خلوت؟

زیرا نمی‌خواهیم هیچ کس و هیچ چیزی مانع خلوت ما با خدایمان شود

در این صورت است که سخنان افراد دیگری که غرق در مادیات هستند و تشنه‌ی آن، برایمان بی‌ارزش می‌شود

بحث چهل و ششم: در مورد عنوان ۴۶

در آیه ۸۱ سوره مبارک الزخرف، نام مبارک (للرحمن) آورده

شده است.

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (الزخرف/ ۸۱)
 بگو: اگر برای خداوند فرزندی بود، من نخستین پرستنده او
 بودم!

اگر قرار بر آگاهی باشد قطعاً اولیا الله بیش از هر کسی به
 خداوند رحمان شناخت دارند و این نیز از نشانه‌های خداوند
 رحمان می‌باشد
 سه عنوان ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۴۶، در مورد یک موضوع اشاره
 می‌شود که این خود جای تأمل دارد

بحث چهل و هفتم: در مورد عنوان ۴۷

در آیه ۳۳ سوره مبارک ق، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
 است.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ (ق/ ۳۳)
 آن کس که از خداوند رحمان در نهان بترسد و با قلبی پرانابه
 در محضر او حاضر شود

هر کس از خداوند رحمان بترسد و با اخلاص به درگاهش
 درخواست بخشش کند، رحمانیت خداوند شامل حالش شده و
 می‌تواند با امید و توکل به خداوند به مسیر خود به سمت تعالی و
 رسیدن به تکامل قدم بردارد

این رحمانیت خداوند است که می‌بخشد ولی به شرطی که

⋮
 ◊
 ◊
 ◊
 ((رحمن)) در آیات الهی

در نهان از خداوند رحمان بترسد و از او به خاطر گناهانش و ناسپاسی هایش در خواست بخشش کند
فردی که در قلبش از خداوند رحمان ترسی نداشته باشد
نمی تواند رحمانیت خداوند را درک کند و دلیلش این است که، یا
به خداوند ایمان ندارد یا در کارهای خود هیچ گونه کم و کاستی
نمی بیند و در خواست بخشش نمی کند

وقتی فردی در تمامی کار هایش به خداوند رحمان توجه دارد
و او را یاد می کند، هر لحظه قلبش به خاطر ناسپاسی و منحرف
شدن، همواره از خداوند رحمان می ترسد و چون خداوند رحمان
را دوست دارد هرگز نمی پذیرد که خداوند رحمان را از خود
ناراضی ببیند و این ترس، ترسی است که انسان را به کمال و محبت
خداوند می رساند

این ترس به خاطر دوست داشتن خداوند در مرحله ی اول و
ترس از عذاب خداوند به خاطر انتخاب های منحرفش می باشد
اگر کسی، فردی را دوست داشته باشد همواره می ترسد که
نکند او را ناراحت و از خود دور کند پس قطعاً کسی هم که
خداوند رحمان را دوست دارد همواره می ترسد که او را ناراضی
ببیند و به درگاهش ناسپاسی کند

این ترس که به خاطر دوست داشتن خداوند رحمان است،
بسیار ارزشمند و نتیجه ی چنین ترسی، آرامشی است که قلبش را

نورانی و رضایت خداوند را به دنبال دارد

اما بعضی افراد نیز به خداوند رحمان ایمان دارند که بر خلاف وعده عمل نمی‌کند و وعده‌اش حق است پس از این جهت از خداوند رحمان می‌ترسند و نمی‌خواهند مجازات و خشم خداوند را ببینند که نتیجه‌ی چنین ترسی مراقبت و احتیاط در اعمال و کارهایی که انجام می‌دهند

زمانی که با اخلاص و در خلوت از خداوند رحمان در خواست عفو و بخشش می‌کنیم یعنی به او و رحمانیتش ایمان داریم و توجهمان به خداوند رحمان است و نمی‌خواهیم خداوند رحمان از ما ناراضی باشد

خداوند رحمان کانون رحمانیت و بخشش است و هیچ چیز و هیچ کسی بخشنده‌تر از او نیست وقتی چنین خدایی را می‌پرستیم و محبتش را دل داریم هرگز نمی‌توانیم به درگاهش ناسپاسی کنیم مگر اینکه از یاد او غافل شده و محبتش را در دلمان احساس نکنیم که در این صورت انجام هر کاری از ما بر می‌آید چر که کسی را دوست نداریم که به خاطرش از عملی منصرف شویم

خداوند رحمان کانون محبت و زیبای است و به تنهایی کافیست که بنده‌اش او را دوست داشته و محبتش را در دل نگه دارد

ولی شیطان و شیطانیان کانون تاریکی و زشتی‌ها هستند و فقط

...
 ◊
 ◊
 ◊
 ((رحمن)) در آیات الهی

با لذات زود گذر و هواهای نفسانی و ... ما را فریب داده و در لحظه‌هایی که از یاد خداوند غافل هستیم، سوء استفاده کرده و ما را از کانون رحمانیت و نورانیت و زیبای‌ها دور می‌کنند چرا که شیطانان تحمل خوبی‌ها و زیبای‌ها را ندارند

وقتی خداوند رحمان از ما می‌خواهد که از او درخواست عفو و بخشش کنیم یعنی خداوند رحمان می‌خواهد ما را ببخشد. ما را دوست دارد و نمی‌خواهد که از رحمانیتش دور شویم و به زشتی‌ها و تاریکی‌ها متصل شویم

این خداوندی است که هر کسی حتی به اندازه نوک سوزن می‌دانست که چقدر خداوند رحمان دوستش دارد، هرگز از او دور نمی‌شد و کاری نمی‌کرد که محبت خداوند در دلش بی‌رنگ شود

اگر معنای دوست داشتن را می‌دانستیم، می‌فهمیدیم که دوست داشتنی‌تر از خداوند رحمان وجود ندارد

بحث چهل و هشتم: در مورد عنوان ۴۸

در آیه ۱ سوره مبارک الرحمن، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

الرَّحْمَنُ (الرحمن / ۱)

خداوند رحمان

«الرحمن» در آیات الهی

بهتر است برای شناخت رحمانیت خداوند، با ایمان و توکل بر او دوباره آیاتی که در آنها نام مبارک (الرحمن) آورده شده است را بخوانیم و بیشتر تأمل کنیم

بحث چهل و نهم: در مورد عنوان ۴۹

در آیه ۲۲ سوره مبارک الحشر، نام مبارک (هو الرحمن) آورده شده است.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (الحشر/۲۲)

او خدایی است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است
پروردگارم تو را دوست دارم
پروردگارم تو را دوست دارم و می دانم معبودی جزء تو نیست
و نمی تواند باشد

پروردگارم تو را دوست دارم و می دانم بر آشکار و نهان دانایی
پروردگارم تو را دوست دارم و می دانم رحمان و رحیمی
پروردگارم آیا می شود تو را دوست نداشت؟
پروردگارم، توی که بیش از هر کس و هر چیزی ما را دوست
داری پس چرا من تو را دوست نداشته باشم
بارالها، از خود بیزارم به خاطر اینکه نمی دانم چقدر رحمانی

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

بار خدایا می دانم، قبل از اینکه به تو درخواست بخشش کنم
مرا می بخشی

ترسم این است که باز گناه کنم، ولی می دانم باز می بخشی
خدایا باز گناه کردم به درگاہت، آیا باز می بخشی؟
با اله، تو که بر آشکار و نهان آگاهی و می دانی که باز گناه
می کنم پس چرا می بخشی؟

ای خدای من ما را چقدر دوست داری که اینقدر می بخشی؟
یا رحمان، تو می دانی که معبودی جز تو نیست، پس می بخشی،
چون تو نبخشی پس چه کسی ببخشد

یا رحمان، دوستت دارم و محبتی که از تو در قلبم جاریست،
کافیست تا با هیچ چیز دنیا عوضش نکنم به این خاطر است که
از تو التماس می کنم که محبت را از قلبم نگیر و بگذار با وجود
گناهانم باز تو را دوست داشته باشم

دوست داشتن تو شیرین است نه چیز دیگر

رضایت تو برایم کافیست نه چیز دیگر

محبت را با چه چیز دیگری عوض کنم که لیاقت جایگزینیش
باشد؟

محبتت به توای رحمان، برایم کافیست اگر لیاقت داشته باشم
این سالهای عمر به هر حالتی گذشته و باقی نیز می گذرد پس

بارالها باقی زمان را نیز، زیر چتر رحمانیت بگذاران و ما را به غیر ۱۷۵

«الرحمن» در آیات الهی

خود وا مگذار

بار خدایا، حفظ و نگه داشتن محبت در قلبمان را بر تو توکل
می‌کنیم که کاری جز این نیکوتر آسراغ نداریم
یا رحمان ما را بخش

بحث پنجاهم: در مورد عنوان ۵۰

در آیه ۳ سوره مبارک الملک، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
تَفَؤُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (الملک/۳)

همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یکدیگر آفرید؛ در
آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی‌بینی! بار دیگر نگاه
کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی؟

تمامی آسمانها زمین و هر چه در آن است، دارای نظم و
انضباطی بی نظیر است و این رحمانیت خداوند است

به آفرینش آسمانها و زمین و نظم حاکم بر آن نگاه کن و بار
دیگر نگاه کن و هزاران بار دیگر نگاه کن، چه می‌بینی؟

آیا رحمانیت خداوند رحمان را می‌بینی؟

آیا تضاد و عیب و شکاف و خللی را مشاهده می‌کنی؟

آیا به غیر خداوند رحمان چیزی می‌بینی؟

پس چرا و به چه دلیل بر خدای رحمان ایمان نمی آوری؟ پس
 چرا لجاجت می کنی و باز لجاجت مکنی و باز لجاجت؟
 ثمره‌ی لجاجت چیست جزء تباهی و تاریکی و بدی‌ها
 گناه پشت گناه، بدی پشت بدی، انکار پشت انکار
 آیا زیبایی و نظم بی نظیر آسمانها و زمین و آرامشی که در این
 نظم است تو را کافی نیست که خود و ناآرامی‌های درونت را به
 رحمانیت خداوند بسپاری و آرام گیری
 خداوندی که این عظمت از جهان هستی را آرام کرده، آیا
 نمی‌تواند تو را به آرامش برساند؟

اگر آرامش می‌خواهی، آگر محبت و لذت واقعی و خوشبختی
 واقعی می‌خواهی، باید بدانی که باید تو نیز در مقابل پروردگارت و
 رحمانیتش و عظمتش، آرام باشی تا به آرامش بررسی
 در کارهایت بر خداوند رحمان توکل کن و با اخلاص از او
 در خواست بخشش کن و خود را به او بسپار تا آرام شوی و ببینی
 خدایت چه برایت رقم زده و رقم می زند
 در انتخاب‌هایمان و تصمیماتمان به یاد خدا باشیم و به
 رحمانیتش ایمان داشته باشیم، در این صورت است که ما نیز آرام
 شده و رضای خداوند را با هیچ چیز عوض نمی‌کنیم
 این هوا و هوس و مقام و شهرت چیست که با آرامش خود
 عوض می‌کنیم؟

این لذات زود گذر دنیوی چیست که راضی می شویم بارضای پروردگاران و محبت پروردگاران عوض کنیم؟
 این عین ناسپاسی و بی احترامی است که به خدای خود ایمان نداشتی و به محبتش بی توجه بوده و مسیر شیاطین و تاریکی را انتخاب کنیم و خود را در اضطراب و ناآرامی قرار دهیم
 ای پروردگار من هیچ عیب و نقصانی در آفرینشت چه در آسمانها و چه در زمین، نیست و تو قدرت بی نهایت و پناهگاه محکمی هستی که هر که به تو پناه بیاورد در امنیت و آرامش به سوی تو حرکت خواهد نمود

پس پروردگرم به من لیاقت بده تا به غیر از پناه بردن به خودت و پناهگاهت به چیز دیگری فکر نکنم

بحث پنجاه یکم: در مورد عنوان ۵۱

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (الملك / ۱۹)

آیا به پرندگانی که بالای سرشان است، و گاه بالهای خود را گسترده و گاه جمع می کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحمان کسی آنها را بر فراز آسمان نگه نمی دارد، چرا که او به هر چیز بیناست

تمامی زیبایی هایی که در آسمانها و زمین است مانند پرندگان و

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

... همه از رحمانیت خداوند است

خداوند به همه چیز بیناست و هر کاری و عملی انجام می‌دهیم،
می‌بیند

پس باید مواظب بود زیرا خداوند به همه چیز بیناست و این
برای هر فردی کافیست که خداوند ناظر بر اعمال اوست
کسانی که با ایمان و پاک هستند با این امید که خداوند رحمان
در هر لحظه ناظر بر اعمال آنهاست، در مواجهه با مشکلات صبر
می‌کنند و از خداوند رحمان در خواست کمک کرده و نتیجه‌ی
کارشان را به خداوند می‌سپارند و می‌دانند که در هیچ لحظه از
زمان تنها نیستند و خداوندی رحمان حافظ و ناظر به آنهاست

پس این رحمانیت خداوند است که بنده‌اش را در هیچ لحظه
از زمان تنها نمی‌گذارد پس باید چنین خدایی را دوست داشت و
به او امید داشت

و کسانی که گناه کار و بد کارند باید بدانند که خداوند همیشه
ناظر به اعمال آنهاست و مجازات و خشم خداوند بسیار ترسناک
است

این از رحمانیت خداوند است که بنده‌اش را در هیچ لحظه‌ای
از زمان به حال خود وا نگذاشته و همواره مراقب او و دوستدار
اوست

خداوندی که تمام زیبای‌های هستی را با نظم خاصی مدیریت ۱۷۹

می کند و هیچ چیز و هیچ کاری از قدرت او فراتر و خارج از نظم و قدرت او نیست و این یعنی رحمانیت خداوند

فکر نکنیم که خداوند رحمان، جهان هستی و هر چه در آن است را به حال خود وا گذاشته و هیچ نظارتی بر آن ندارد و اگر چنین بود شیاطین چیز دیگری رقم می زدند و زیبایی جهان هستی را نابود می کردند

درست است که ما بندگان با انتخابها و بی عقلی و گناهان و زشتی های خود موجب ناآرامی و اضطراب در زمین می شویم ولی واقعیت این است که خداوند رحمان همه چیز را می بیند ولی صبر می کند

در آخر زمان گناه و بدی بیداد می کند و هرکسی این را به چشم می بیند ولی کسی که ایمان خود را در این زمان نگه می دارد بسیار باارزش تر از زمان های دیگر است

درست است که ناپاکی ها زیاد است و لی پاکی بودن در این زمان بسیار ارزشمندتر از زمان های دیگر است

در این زمان ها باید بیشتر به یاد خداوند رحمان بود و از او کمک خواست و به دامانش پناه برد

باید بیشتر بر اندیشه ها و اعتقادات خود مسلط بود و در کاری به خداوند رحمان توکل کرد و لی چه باک و چه ترسی به غیر از

ترس از خداوند رحمان

...
◇
◇
◇
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
در بیان الهی

اگر چیزی ترسناک باشد آن ترس از خداوند رحمان است نه چیز دیگر و این یعنی ایمان به خداوند رحمان و توکل بر او یقیناً افرادی که در این زمان‌ها پاک زندگی می‌کنند، محبتی در قلبشان جاری می‌شود که لذتش را جزء خودشان کس دیگری نمی‌فهمد

پس این خداوند رحمان است که بر همه چیز بیناست و در دل زشتی‌ها، خوبی‌ها را روانه می‌کند و هیچ چیزی از قدرت خداوند خارج نیست و به این کار باید ایمان داشت
خداوند رحمان را دوست دارم زیرا او مارا دوست دارد و لحظه‌ای از ما غافل نیست ولی خودم را دوست ندارم زیرا در مقابل چنین خدای رحمانی، ناسپاس و غافل از او هستم

بحث پنجاه و دوم: در مورد عنوان ۵۲

در آیه ۲۰ سوره مبارک الملک، نام مبارک (الرحمن) آورده شده است.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ (الملک / ۲۰)

آیا این کسی که لشکر شماست می‌تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟ ولی کافران تنها گرفتار فریبند

خداوند رحمان، قدرت بی‌نهایت و کانون رحمانیت است و ۱۸۱

هیچ چیز و هیچ کسی نمی تواند در مقابل خواست خداوند رحمان ایستادگی کند

ولی کافران و کسانی که در برابر خداوند رحمان لجاجت می کنند، خود را فریب می دهند و این حقیقتی غیر قابل تغییر است و این از نشانه های رحمانیت خداوند است که بر همه چیز و همه کس مسلط، و هیچ چیز و هیچ کسی نمی تواند در مقابل قدرت بی پایان خداوند رحمان ایستادگی کند و این یعنی کانون آرامش

کسانی که خداوند را دوست دارند و محبت او را در دل زنده نگه می دارند، همواره در پناهگاه امن و آرام خداوند رحمان جای دارند و کسانی که شیاطین و اسباب و لوازمش را دوست دارند (شهوة و لذات زود گذر و لجاجت و ...) باید بدانند که در پناه شیاطین هستند. ولی به چیز و چه کسی می تواند در مقابل خواست خداوند رحمان و وعده های حقش و مجازات و عذابهای ایستادگی کند

چرا از خداوند رحمان نمی ترسیم؟
آیا خداوند رحمان را نمی شناسیم و کافر هستیم؟ یا نه خداوند رحمان را می شناسیم ولی به رحمانیتش نا آگاهیم؟
ترس از خداوند و مجازات و عذابش از نشانه های رحمانیت

وعددهای حق و عمل به وعده‌هایش از نشانه‌های رحمانیت
اوست

آیا به وعده‌هایش در مورد مجازات و عذاب آگاهیم؟
عمل و مطیع هواهای نفسانی شدن و مسیر تاریک شیاطین
نتیجه‌ای جزء مجازات و عذاب خداوند رحمان را به دنبال نخواهد
داشت

عمل و مطیع هواهای نفسانی شدن و از هرگونه اسباب و لوازم
شیاطین بهره گرفتن یعنی ناسپاسی به دستورات و فرموده‌ها و
وعده‌های خداوند رحمان و ناسپاسی به ارزش‌هایی که خداوند
رحمان برایمان گذاشته است

خداوند رحمان، اختیار را برایمان زینت کرد و حق انتخاب داد
تا با اعمال و رفتار و در نتیجه با انتخاب‌هایمان به بنده‌ای ارزشمند و
یا بنده‌ای بی ارزش تبدیل شویم و در نهایت این رحمانیت خداوند
است که بی ارزش و با ارزش در یک نقطه قرار نمی‌گیرند
نتیجه‌ی انتخاب‌های ماست که جایگاه آتش و یا جایگاه نور
را برمی‌گزینیم

بحث پنجاه و سوم: در مورد عنوان ۵۳

در آیه ۲۹ سوره مبارک الملک، نام مبارک (هو الرحمن) آورده
شده است.

⋮
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (الملك/ ۲۹)

بگو: «او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده و بر او توکل کرده‌ایم؛ و بزودی می‌دانید چه کسی در گمراهی آشکار است!»

هر کسی به خداوند رحمان ایمان داشته باشد و نتیجه‌ی کاهیش را به او بسپارد یعنی توکل کند، خداوند رحمان مراقب او خواهد بود و صلاح او را بر هر چیز دیگری مقدم می‌دارد و این نیز نشانه‌ی رحمانیت اوست

وقتی در کارها به خداوند رحمان توکل می‌کنیم و نتیجه‌ی کارها را به او می‌سپاریم، یعنی جزء قدرتمندترین افراد هستیم چون قدرت بی‌نهایت خداوند حامی و ناظر ماست و این حقیقتی است که باید به آن ایمان داشته باشیم

خداوند رحمان ما را دوست دارد و از این رو از ما می‌خواهد تا با انتخاب خودمان، به او (خداوند) ایمان داشته باشیم و به او توکل کنیم، زیرا در این صورت خداوند رحمانیتش را بر ما فراخ‌تر کرده و امور را به نفع ما سر و سامان می‌دهد

نتیجه‌ی کاری که به خداوند رحمان سپرده‌ایم مهم نیست و ایمان و اعتمادی که به خداوند رحمان کرده‌ایم مهم است و مطمئناً فردی که با ایمان کامل و اعتماد به خداوند رحمان نتیجه‌ی

کار هایش را به او می سپارد در قدرت بی نهایت خداوند به فرجامی غیر قابل محاسبه و غیر قابل جسمم خواهد رسید و قطعاً نتیجه‌ی کار به صلاح فرد توکل کننده است

پس توکل بر خداوند رحمان نیاز به ایمان دارد، ایمانی که قلبش را نورانی و به رضایت خداوند راضی باشد

در این صورت است که هر نتیجه‌ای موجب آرامش فرد و در حقیقت به صلاح فرد تمام می شود

باید مواظب بود از وسوسه‌ها و القای تفکرات از جانب شیاطین تفکری غلط در این زمینه قریبان افراد می شود و این که به فرد القا می شود که توکل کردن فقط به خاطر آرامش توست و اینکه تو در صورت شکست در کارها مأیوس نشوی و خداوند رحمان هیچ نقشی در نتیجه‌ی کار ندارد

ولی واقعیت این است که ایمان به خداوند و توکل کردن به او مساوی نتیجه‌ای که به قطع یقین به صلاح فرد توکل کننده است، اگر ایمان داشته باشد می تواند با درایت و تفکر به صلاح نتیجه عمل آمده برسد

مگر می شود که خداوند به وعده اش و به فرموده هایش عمل نکرده و بی توجه باشد

اگر چنین تفکر غلطی داری پس به خداوند رحمان ایمان نداری و در این صورت توکل تو نیز بی اهمیت است ولی اگر به

...
◇
◇
◇
«الرحمن» در آیات الهی

وعده و فرموده‌های خداوند رحمان ایمان داری بر خداوند رحمان توکل کن و تمام تلاشت را در جهت صحیح‌ترین کار ممکن انجام بده و نتیجه را زود قضاوت نکن، شاید نتیجه‌ی کاری که توکل کرده‌ای در سال‌های بعد برایت آشکار شود

فردی که به خداوند رحمان ایمان داشته و بر او توکل می‌کند، با نهایت تلاش و مشورت و انگیزه‌ی بیشتر کار را ادامه می‌دهد چرا که خداوند رحمان را ناظر و حامی خود می‌داند و می‌داند که خداوند رحمان فرد کم تلاش و بی فکر و سست را دوست ندارد خداوند رحمان را شاکریم به خاطر رحمانیتش

خداوند رحمان را شاکریم به خاطر این که می‌توانیم به او توکل

کنیم

توکل بر خداوند رحمان از نشانه‌های رحمانیت خداوند رحمان

است

یادمان باشد که لازمه توکل بر خداوند، داشتن ایمان به خداوند

رحمان است

بحث پنجاه و چهارم: در مورد عنوان ۵۴

در آیه ۳۷ سوره مبارک النبا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده

است.

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ

«الرحمن» در آیات الهی

خَطَابًا (النَّبَأُ/ ۳۷)

همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است،
پروردگار رحمان! و (در آن روز) هیچ کس حق ندارد بی اجازه او
سخنی بگوید (یا شفاعتی کند)

هر چیزی و هر کسی که در آسمانها و زمین و میان آن دو است
از رحمانیت خداوند بهره می‌برند، گاه زیاد و گاه کم، و این زیاد
و کم به انتخاب‌های آنها بستگی دارد
با انتخاب‌هایمان، رحمانیت خداوند را بیشتر و بیشتر شامل
حالمان کنیم

و این رحمانیت خداوند است که هر چه در آسمانها و زمین و
میان آن دو است از رحمانیت خداوند بهره مند هستند و این عمل
برای فردی مه می‌اندیشد کافیت که عاشق خداوند رحمان شود
همه باید در برابر رحمانیت خداوند رحمان سکوت کرده و به
احترام و عظمت رحمانیتش تسلیم باشند

چه در این دنیا و چه در آخرت

رحمانیت خداوند کافیت تا هر فردی عاشق خداوند شود و
اگر می‌خواهی خداوند را بهتر بشناسی و او را بیشتر و بیشتر دوست
داشته باشی باید رحمانیتش را بیشتر بفهمی و احساس کنی
رمز آغاز و پایان خوشبختی، ایمان و آگاهی به رحمانیت

خداوند رحمان است

«الرحمن» در آیات الهی

پس به خودت ارزش قائل باش و زمانی را به شناخت رحمانیت
 خداوند بگذار و مطمئن باش رحمانیت خداوند کلید هر خوبی و
 خوشبختی است

از لجاجت و ناآرامی‌های درونت فاصله بگیر و بگذار آنچه در
 آسمانها و زمین است رحمانیت خداوند را برایت بازگو کنند
 چشمانت را باز کن و به این حقیقت که خداوند رحمان است،
 بنگر و ایمان بیاور

چشم بسته به گفته‌های لجاجت آمیز درونت مهر تأیید نزن
 آنچه در آسمانها و زمین است از رحمانیت خداوند سخن می
 گویند و اگر تو آنها را نمی‌شنوی، چاره‌ای بیندیش

علت وجود یافتن تو، از رحمانیت خداوند است پس قبل از
 اینکه باشی، خداوند رحمانیتش را به تو جاری ساخته
 می دانی ارزش وجود یافتن یعنی چه؟
 می دانی اگر نبودی پس چه بودی؟
 و حالا که هستی چه هستی؟

به خاطر اینکه خدایت دوستت دارد و به تو وجود داد،
 شکرگزارش باش نه ناسپاسش
 خداوند تو را وجود داد و ارزش داد و دوستت داشت و دارد،
 پس چرا به خدایت ناسپاسی؟

خداوند رحمان چه بدی در حقمان کرده که از او روی گردان

⋮
 ◇
 ◇
 ◇
 ﴿اللهم﴾ دریا الهی

می شویم

شیاطین چه خوبی به ما کرده‌اند که از اسباب و لوازمش
خشنودیم؟
بدانیم که

اگر محبتی از خدای رحمان در قلبمان جاری نیست و
نمی‌توانیم به او اعتماد کرده و آرام گیریم، مطمئناً زنگ هشدار
است که باید متوجهش شویم تا دیر نشده
بار الها ما را ببخش و ما را ببخش و ما را ببخش ای رحمان

بحث پنجاه و پنجم: در مورد عنوان ۵۵

در آیه ۳۸ سوره مبارک النبا، نام مبارک (الرحمن) آورده شده
است.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (النبا/۳۸)

روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می‌ایستند و هیچ
یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی‌گویند، و (آنگاه که
می‌گویند) درست می‌گویند

روحی که در بدنمان وجود دارد نشانه‌ای از خداوند رحمان و
رحمانیتش می‌باشد

اطلاعات ما در مورد روح بسیار کم است و تا این زمان ۱۸۹

⋮
◇
◇
◇
﴿الرحمن﴾ در آیات الهی

مجهول‌ترین چیز در وجود ماست فقط تا این اندازه بدانیم که روح نیز نشانه رحمانیت خداوند رحمان است و برای ما بسیار ارزشمند ملائکه نیز نشانه‌ی دیگر رحمانیت خداوند رحمان می‌باشد و در این زمینه نیز اطلاعات کم می‌باشد و باید در مورد روح و ملائکه به اشارات قرآن توجه کرده تا از مسیر منحرف نگردیم و به نظر شخصی خودم زیاد جستجو کردن در موردشان به صلاح نیست

و با توجه به اینکه هر دو مورد روح و ملائکه نشانه‌های رحمانیت خداوند می‌باشند برای ما باارزش و قابل احترام بوده و به این خاطر است که همواره به روح مردگانمان احترام گذاشته و صلوات نثارشان می‌کنیم تا در پناه خداوند رحمان به آرامش برسند و ملائکه نیز از این امر مستثنا نبوده و قابل احترام برای ما می‌باشند

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الفاتحة/۲)

ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است

منابع و مأخذ

ترجمه قرآن از استاد الهی قمشه ای

ترجمه قرآن از آیت الله مکارم شیرازی

ترجمه قرآن از استاد انصاریان

تفسیر نمونه

تفسیر المیزان

تفسیر نور

